திராவிடப் பொழில்

திராவிட ஆய்விதழ்

DRAVIDA POZHIL

January -March 2025 Quarterly Vol. 5, Issue 1 The Journal of Dravidian Studies

Patron
Dr. K.Veeramani
Chancellor

Honorary Editor
Dr. R. Balakrishnan I.A.S.(Rtd)

Editorial Board
Prof. **Dr. M. Naganathan**
Prof. **Dr. P. Jagadeesan**
Prof. **Dr. P. Kalimuthu**
Prof. **Dr. Sp. Thinnappan**
Prof. **Dr. Nam. Srinivasan**
Prof. **Dr. Kannabiran Ravishankar**
Dr. V. Neru
Dr. Soma Ilangovan
Prof **Dr B.R. Veeramani**

Published by
Centre of Excellence for Periyar Thought
Periyar Maniammai Institute of Science and Technology
(Deemed to be University)
Vallam, Thanjavur - 613403
Tamil Nadu, India.

Language
Bi-lingual

Single Issue (India)	Rs.200/-
Annual Subscription (India)	Rs.800/-
Single Issue (International)	$15
Annual Subscription (International)	$50

Designed & Printed at:
PMIST Press
Vallam, Thanjavur - 613403
Tamil Nadu, India.

Tel: (91) 98401 32684
Email: *dravidapozhil@pmu.edu*

Visit our Website at
dravidapozhil.pmu.edu

1. **A RARE INTELLECTUAL TO HOLD NOBLE RESPONSIBILITY**
   Dr. K.Veeramani 3

2. **ARCHAEO-SCIENCES AND THE RECONSTRUCTION OF EARLY TAMIL CIVILIZATION: FROM IRON AGE SETTLEMENTS TO THE SANGAM AGE**
   Dr. S. Deepika
   Assistant Professor 9

3. **DRAVIDIAN MODEL OF GOVERNANCE: A DEMOCRATIC APPROACH TO ENSURE SOCIAL JUSTICE IN TAMIL NADU'S POLITICAL ECONOMY**
   Sathis Kumar G
   Professor of Economics........................... 25

4. **ஆரிய பண்பாட்டுப் படையெடுப்புகளும் - திராவிட இயக்கத்தின் எதிர்வினைகளும்.**
   எழுத்தாளர் **ஞான வள்ளுவன்**............... 39

5. **மெக்காலே கல்விக்கொள்கை அறிவியலா... அடிமைத்தனமா?**
   எழுத்தாளர் **மு. சங்கையா** 63

6. **மௌனமாக்கப்பட்ட கதைகளில் மறைந்திருக்கும் மானுட வரலாறு - ஓர் ஆய்வு**
   (முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்) **ச.உஷா,**
   முனைவர் (பேராசிரியர்) **பி.இரா.வீரமணி** .. 73

7. **திராவிடப்பொழில் -இணைய வழி ஆய்வரங்கம்** 81

A RARE INTELLECTUAL TO HOLD NOBLE RESPONSIBILITY

Dr. R. Balakrishnan, *IAS (Rtd.)*,

It is with great pleasure that I present this note of introduction with greetings on the occasion of an important development in the journey of Dravida Pozhil, the bilingual quarterly research journal of the Periyar Maniammai Institute of Science and Technology (Deemed University), Vallam, Thanjavur. Since its inception, the journal has consistently aimed to provide a platform for rigorous inquiry into the ideals of Periyar and their continuing significance for humanity. By publishing research that spans multiple disciplines, Dravida Pozhil has sought to encourage critical scholarship, broaden intellectual horizons, and contribute to the pursuit of social progress through knowledge.

We are privileged that Dr. R. Balakrishnan, IAS (Retd.), has graciously consented to serve as the Honorary Editor of this journal. Dr. Balakrishnan is a rare intellectual whose career in the Indian Administrative Service was marked not only by distinction at the highest levels of public administration but also by a parallel commitment to the study of ancient civilizations, particularly Dravidian civilization. His pioneering research on the Indus Valley Civilization—particularly his interpretatiive contributions to its cultural and linguistic dimensions—has illuminated aspects of South Asian history that have long remained underexplored. His work exemplifies the combination of administrative acumen and scholarly rigor, qualities that are of immense value to the academic mission of Dravida Pozhil.

Under his editorial guidance, the journal is poised to deepen its engagement with the academic community and to expand its reach to international circles of research and documentation. This development will strengthen the capacity of Dravida Pozhil to function not merely as a repository of ideas but as an active forum that situates Periyar's mission within the broader global discourse on education, research, and social enlightenment.

The editorial team, supported by the continued initiatives of Dr. Soma Ilangovan of Periyar International, USA, and other distinguished academicians

and scholars, will collaborate in this endeavor with renewed vigor. Together, we are confident that the journal will advance to greater academic credibility and impact, while remaining anchored in its foundational vision of human progress and rational inquiry.

On behalf of the Periyar Maniammai Institute of Science and Technology, I extend my greetings and best wishes to Dr. R. Balakrishnan as he shoulders this responsibility. His stewardship will, I am certain, bring new scholarly imprints and enduring contributions to the intellectual journey of Dravida Pozhil.

With our thanks and bouquets.

K. Veeramani
Chancellor
Periyar Maniammai Institute of Science and Technology
Vallam, Thanjavur

ஆசிரியர் குழுவின் முகவுரை

திராவிடப் பொழில் வாசகர்களுக்கு, அன்பான வணக்கம்!

பெரியார் மணியம்மை நிகர் நிலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பாக வெளிவரும் திராவிடப்பொழில் இதழின் ஆசிரியர் குழுவில் இரண்டு ஆளுமைகள் இணைந்திருக்கிறார்கள். உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தலைவரும், சிந்துவெளி மற்றும் திராவிடவியல் ஆய்வுகளால் உலகப்புகழ் பெற்றுள்ள மேனாள் இந்திய ஆட்சிப்பணியாளர் முனைவர் திரு. ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் அய்.ஏ.எஸ். அவர்கள் மதிப்புறு ஆசிரியராக ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்திருக்கிறார் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு அறிவிக்கின்றோம். பெரியார் மணியம்மை பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றும் பேரா.முனைவர் பி.ஆர்.வீரமணி அவர்களும் ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்திருக்கிறார் என்பதையும் மகிழ்வுடன் அறிவிக்கின்றோம்.

இவ்விதழும் காலந்தாழ்த்தி வந்திருப்பதற்கு வருந்துகிறோம். அடுத்தடுத்த இதழ்களைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கொண்டுவர முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதழ்கள் உரிய காலத்தில் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற உறுதியினை அளிக்கின்றோம்.

இவ்விதழ், 5 ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவருகின்றது.

1. தொல்பொருள் அறிவியல் மற்றும் தமிழ் நாகரிகத்தின் தொடக்கம் மறுசீரமைப்பு – இரும்புகாலக் குடியமர்த்தல்களிலிருந்து சங்க காலத்திற்கு
2. திராவிட மாடல் ஆட்சி: தமிழ் நாட்டின் அரசியல் பொருளாதாரத்தில் சமூக நீதியை உறுதி செய்வதற்கான ஒரு ஜனநாயக அணுகுமுறை
3. ஆரியப் பண்பாட்டுப் படையெடுப்புகளும் –திராவிட இயக்கத்தின் எதிர்வினைகளும்
4. மெக்காலே கல்விக் கொள்கை – அறிவியலா? அடிமைத்தனமா?
5. மௌனமாக்கப்பட்ட கதைகளில் மறைந்திருக்கும் மானுட வரலாறு – ஓர் ஆய்வு

திராவிடக் கருத்தியல் சார்ந்த இந்தத் ‘திராவிடப்பொழில்’ கல்விப் பயணத்தில் தொடர்ந்து பயணிக்க வாசகர்களாகிய உங்களையும் அழைக்கின்றோம். ஆய்வுக் கட்டுரைகளை

அளிப்பதன் மூலமும், வாசிப்பதன்மூலமும், அவற்றைக் குறித்த உங்களின் பின்னோட்டங்கள் மூலமாகவும் 'திராவிடப்பொழில்' இதழ்ப் பயணத்தில் தாங்களும் இணைந்து கொள்ளலாம். கல்விப் புலத்தில் 'திராவிடப்பொழில்' இதழ் இன்னும் பெருமளவில் சென்று சேர, பகிர்ந்து மகிழக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

மதிப்புறு ஆசிரியர்:

- **முனைவர் இரா.பாலகிருஷ்ணன்** அய்.ஏ.எஸ்.

ஆசிரியர் குழு:

- பேரா. முனைவர். **மு. நாகநாதன்**
- பேரா. முனைவர். **பெ. ஜெகதீசன்**
- பேரா. முனைவர். **சுப. திண்ணப்பன்**
- பேரா. முனைவர், **ப. காளிமுத்து**
- பேரா. முனைவர். **நம். சீனிவாசன்**
- பேரா. முனைவர். **கண்ணபிரான் இரவிசங்கர்**
- முனைவர். **வா. நேரு**
- மரு. **சோம. இளங்கோவன்**
- பேரா. முனைவர் **பி.இரா. வீரமணி**

Preface from the Editors

Vanakkam to our beloved readers of the Dravida Pozhil journal!

Periyar Maniammai Institute of Science and Technology is publishing this journal DRAVIDA POZHIL. We are happy to announce that Thiru R. BALAKRISHNAN IAS (Retd.,) joined as Honorary Editor to this Journal. He is the Chairman of International Institute of Tamil Studies, Chennai and is a well-known Archeological researcher especially "Indus Valley Civilization" and Dravidian Studies. We also welcome Dr. B.R. VEERAMANI, Professor, Department of Languages, PMIST, Thanjavur who has also joined as an editor.

We apologize for the delay in publishing this journal. We will do our best to publish our next issues within the specified time. We assure you that the coming issues will be available soon.

This issue brings five research articles:

1. ARCHAEO-SCIENCES AND THE RECONSTRUCTION OF EARLY TAMIL CIVILIZATION: FROM IRON AGE SETTLEMENTS TO THE SANGAM AGE
2. DRAVIDIAN MODEL OF GOVERNANCE: A DEMOCRATIC APPROACH TO ENSURE SOCIAL JUSTICE IN TAMIL NADU'S POLITICAL ECONOMY
3. ARYAN CULTURAL INVASION - REACTIONS OF THE DRAVIDIAN MOVEMENT
4. THE MACAULAY EDUCATION SYSTEM – SCIENTIFIC? SLAVERY?
5. HUMAN HISTORY HIDDEN IN SILENCED STORIES - A STUDY

We invite you, the readers, to continue this Dravida Pozhil's scholarly pursuit based on Dravidian ideology. You can also join the Dravida Pozhil journal's

journey by reading the research articles, through your feedback on the research articles, and by submitting research articles too. We request you to share the Dravida Pozhil journal with others so that it reaches a wider audience in the field of Research and education.

Honorary Editor :

Dr R.Balakrishnan I.A.S.(Rtd)

The Board of Editors :

- Prof. Dr. M. Naganathan
- Prof. Dr. P. Jagadeesan
- Prof. Dr. Sp. Thinnappan
- Prof. Dr. P. Kalimuthu
- Prof. Dr. Nam. Srinivasan
- Prof.Dr.Kannabiran Ravishankar
- Dr. V. Neru
- Dr. Soma Ilangovan
- Prof. Dr. B.R. Veeramani

ARCHAEO-SCIENCES AND THE RECONSTRUCTION OF EARLY TAMIL CIVILIZATION: FROM IRON AGE SETTLEMENTS TO THE SANGAM AGE

Dr. S. Deepika
Assistant Professor
Department of History
Madras Christian College (Autonomous)
Tambaram, Chennai
sdeepikaarchy@gmail.com

Abstract :

The reconstruction of ancient Tamil Nadu's historical trajectory necessitates a comprehensive and interdisciplinary approach to chronological investigation. Archaeological sciences have emerged as vital in this endeavour, offering a suite of advanced techniques—such as radiocarbon dating (C-14), thermoluminescence, archaeobotanical studies, stratigraphic analysis, and palaeoenvironmental reconstructions—that enable scholars to establish a reliable temporal framework for the region's cultural evolution. These scientific methodologies allow for the precise dating of material remains, facilitating the identification of distinct cultural phases, shifts in settlement organization, technological innovations, and patterns of socio-economic transformation spanning from the prehistoric to the early historic periods. This paper critically examines the role of these archaeological science techniques in refining the chronology of Ancient Tamil Nadu, drawing on case studies from key excavated sites including Adichanallur, Keeladi, Kodumanal, and Porunthal. The integration of scientific data with traditional historical sources and classical Tamil literature enables a more nuanced understanding of the region's past. The findings underscore the transformative impact of scientific archaeology in bridging chronological gaps and challenging earlier historical assumptions. Ultimately, this study demonstrates how scientific methodologies not only enhance chronological precision but also deepen our insight into the complex cultural and historical development of ancient Tamil Nadu within the broader context of South Indian archaeology.

Keywords: *Ancient Tamil Nadu, Archaeological Science, Chronology, Early Historic Period, Sangam period, Iron Age.*

Introduction :

The advent of scientific analysis in archaeology has transformed the way we study and interpret the past, moving the discipline beyond descriptive antiquarianism to a more empirical and analytical framework. This transformation

gained momentum in the 1960s with the rise of New Archaeology, or Processual Archaeology, which advocated for the use of scientific methods to explain cultural processes and test hypotheses about past human behaviour. Central to this paradigm shift was the emphasis on objectivity, quantification, and interdisciplinary collaboration, particularly through the incorporation of natural sciences such as chemistry, physics, geology, and biology into archaeological research. Scientific techniques such as radiocarbon dating (C14), thermoluminescence, dendrochronology, stratigraphy, archaeobotany, geoarchaeology, and palaeoenvironmental studies have become indispensable tools in reconstructing the chronology, ecology, and material culture of ancient societies. These methods allow for the absolute or relative dating of archaeological deposits, enabling scholars to build accurate temporal frameworks and trace cultural changes over time. In the context of ancient Tamil Nadu, the historical-geographical region covering present-day Tamil Nadu and parts of Kerala, Andhra Pradesh, scientific analysis has significantly enriched our understanding of its chronological development. Ancient Tamil Nadu's long cultural sequence, from prehistoric times to the early historic period (ca. 600 BCE–300 CE), is marked by complex settlement patterns, evolving trade networks, and the emergence of urban centres. Scientific dating techniques applied at key archaeological sites such as Adichanallur, Porunthal, Keeladi, and Kodumanal have helped determine the antiquity of habitation, the sequencing of cultural layers, and the timing of technological and socio-economic shifts. These advancements not only validate classical Tamil texts like Sangam literature, but also provide a more grounded historical timeline based on empirical data. In this way, the integration of scientific analysis rooted in the legacy of New Archaeology has played a pivotal role in bridging gaps in the historical narrative of ancient Tamil Nadu and establishing a more precise chronology.

Timeline of scientific Techniques and Theoretical Shifts in Archaeology

The discipline of archaeology has undergone a significant evolution, transforming from its origins in antiquarian curiosity during the 18th and 19th centuries into a rigorous, interdisciplinary science. In its formative years, archaeology was predominantly descriptive, shaped by antiquarians who focused on the collection of artifacts, inscriptions, and monumental remains. These early efforts often lacked systematic methods, with little attention given to contextual analysis or stratigraphic layers. As a result, interpretations were frequently speculative, and chronological frameworks were largely based on typological sequences and stylistic similarities rather than empirical evidence. This approach began to change with the advent of scientific archaeology, particularly through the development of the Three-Age System, categorizing human prehistory into the Stone, Bronze, and Iron Ages and the application of stratigraphy, which drew from geological principles. These foundational innovations introduced a more structured methodology, enabling archaeologists to more accurately

sequence cultural developments and construct relative chronologies. A major milestone in the scientific advancement of archaeology occurred in the mid-20th century with Willard Libby's invention of radiocarbon dating (C-14). This technique revolutionized the field by allowing for the absolute dating of organic materials, thus greatly enhancing the precision of cultural timelines and refining historical interpretations. The 1960s saw the emergence of a theoretical movement known as New Archaeology or Processual Archaeology, which advocated for a more scientific and hypothesis-driven approach. It redefined archaeology as a discipline aimed at explaining cultural systems and human behaviour through rigorous, testable models. Emphasizing quantitative methods, environmental reconstruction, and systems theory, this approach fostered stronger interdisciplinary collaboration with the natural sciences, including biology, chemistry, and geology. Building on these developments, the late 20th century witnessed the growth of a variety of specialized scientific subfields within archaeology. Geoarchaeology applied earth science techniques to investigate site formation and landscape evolution, while archaeobotany and zooarchaeology reconstructed ancient subsistence patterns, including agriculture and animal domestication. Bioarchaeology and ancient DNA (aDNA) analysis offered insights into health, disease, demography, and genetic ancestry. Furthermore, isotopic studies enabled reconstructions of past diets, climate conditions, and human mobility. The field of archaeometry, encompassing the scientific study of ceramics, metals, pigments, and other materials, greatly expanded our understanding of technological innovation and trade in ancient societies.

In the 21st century, archaeological science has become an essential component of archaeological research, dramatically expanding our capacity to explore the past. The integration of advanced technologies such as remote sensing, Geographic Information Systems (GIS), LiDAR, and 3D digital modelling has enabled detailed mapping and virtual reconstruction of ancient sites and environments. These methodologies are particularly valuable in historically rich regions like Ancient Tamil Nadu, where complex settlement patterns, long-term cultural continuity, and early global trade networks demand precise analytical frameworks. Scientific techniques have played a pivotal role in establishing the chronology of key sites such as Adichanallur, Keeladi, Porunthal, and Kodumanal, revealing important phases of urbanization, technological progress, and socio-economic transformation. The integration of archaeological sciences with traditional excavation practices and literary-historical sources has made it possible to reconstruct a more comprehensive, accurate, and dynamic narrative of Ancient Tamil Nadu's past.

What are Archaeo-sciences?

Archaeo-sciences, also referred to as archaeological sciences, encompass a wide range of scientific techniques and analytical methods derived from the natural and physical sciences primarily physics, chemistry, biology, and geology, which are applied to the study of archaeological materials and contexts.

This interdisciplinary field bridges the gap between the humanities and the sciences, enabling archaeologists to explore and interpret the human past through measurable and replicable data. Unlike traditional archaeological methods that often relied on descriptive analysis and typological comparisons, archaeo-scientific approaches offer a more objective, evidence-based framework for studying past societies. One of the central contributions of archaeo-sciences is in the domain of chronology. Scientific dating methods such as radiocarbon dating (C-14), thermoluminescence, optically stimulated luminescence (OSL), and dendrochronology have revolutionized our ability to assign absolute or relative dates to archaeological layers and artifacts. These techniques have replaced earlier reliance on stylistic or comparative dating, providing precise timelines for cultural developments and human activities across different regions and periods. In addition to dating, archaeo-sciences play a critical role in the reconstruction of ancient environments and human interactions with them. Fields like geoarchaeology utilize sedimentology, soil science, and geomorphology to analyze site formation processes, landscape changes, and human-induced environmental modifications. This helps archaeologists interpret how natural and cultural forces have shaped archaeological sites over time. The study of biological remains has also been significantly advanced through archaeo-scientific methods. Bioarchaeology, which focuses on the examination of human skeletal remains, provides valuable information about ancient health conditions, diet, trauma, disease, and even social status. The development of ancient DNA (aDNA) analysis has opened new frontiers in understanding human migration patterns, genetic relationships, and population diversity. Isotopic analysis further complements these studies by revealing detailed insights into past diets, climate conditions, mobility, and weaning practices. Furthermore, archaeobotany (the study of plant remains) and zooarchaeology (the study of animal remains) allow for the reconstruction of ancient agricultural practices, food consumption patterns, domestication processes, and broader ecological relationships. These sub-disciplines enable archaeologists to understand how ancient communities adapted to and managed their environments over time. Technological innovations have also played a major role in the expansion of archaeo-sciences. The use of remote sensing technologies, such as aerial photography, satellite imagery, and LiDAR, has allowed archaeologists to detect and map buried features and landscape modifications without excavation. The integration of Geographic Information Systems (GIS) has enhanced spatial analysis, allowing researchers to study settlement patterns, resource distribution, and site catchments. 3D modelling and digital reconstruction further contribute to the visualization and preservation of archaeological sites and artifacts. Collectively, these scientific methods have transformed archaeology into a multidisciplinary science, where data from various fields converge to build a more complete understanding of the past. By merging excavation techniques

with advanced scientific tools, archaeo-sciences not only enhance the precision of archaeological interpretations but also expand our capacity to ask new questions and explore aspects of past human life that were previously inaccessible. As archaeology continues to evolve, the role of archaeo-sciences remains fundamental in redefining how we uncover, analyse, and understand our shared human heritage.

Scientific Discipline	Subfield in Archaeology (Archaeo-science)	Key Attributes / Techniques	Contribution to Archaeology
Physics	Radiocarbon Dating, Thermoluminescence	C-14 dating, TL, OSL	Absolute dating of organic and inorganic materials
Chemistry	Archaeometry, Isotope Analysis	Elemental analysis, residue analysis, stable isotopes	Material composition, trade routes, ancient diet and mobility
Biology	Bioarchaeology, Ancient DNA (aDNA)	DNA extraction, skeletal analysis	Human ancestry, health, disease, migration patterns
Botany	Archaeobotany, Palynology	Seed analysis, pollen analysis, phytoliths	Agricultural practices, environment, diet reconstruction
Zoology	Zooarchaeology	Animal bone analysis, domestication studies	Animal use, economy, subsistence patterns
Geology	Geoarchaeology	Soil analysis, stratigraphy, micromorphology	Site formation, landscape reconstruction
Environmental Science	Palaeoenvironmental Studies	Sediment cores, charcoal analysis, climate data	Understanding ancient climate and environmental changes
Geography / GIS	Remote Sensing, GIS	LiDAR, satellite imagery, spatial analysis	Site detection, landscape and settlement pattern studies
Material Science	Archaeometry	Metallurgy, ceramic petrography, glass and pigment analysis	Technology, craftsmanship, trade connections
Computer Science	Digital Archaeology, 3D Modeling	Photogrammetry, modeling software	Virtual reconstruction, data visualization

Understanding Ancient Tamil Nadu

Ancient Tamil Nadu refers to the early historic cultural-geographical region predominantly inhabited by the Tamil-speaking people, covering a broad area in the southern part of the Indian subcontinent. This region included present-day Tamil Nadu and extended into parts of Kerala (particularly the western coastal areas), southern Andhra Pradesh. It was not a political entity with fixed boundaries but a cultural sphere united by the Tamil language, customs practices, and literary expression. Tamil Nadu reached its cultural and political zenith during the Sangam Age, a period conventionally dated between 600 BCE and 300 CE, named after the legendary literary academies or Sangams believed to have convened in Madurai. This period was marked by the rise of the Three Crowned Kings or Mooventhar the Cholas, Chera, and Pandyas, who ruled over different parts of ancient Tamil Nadu and often engaged in warfare, alliances, and cultural patronage. Each dynasty established administrative centres, nurtured trade links, and supported poets and scholars. Under their reign, Tamil Nadu saw the development of urban centres such as Madurai, Uraiyur, Karur, and Kaveripattinam, many of which evolved into important hubs of economic, political, and cultural activity. One of the most distinguishing features of ancient Tamil Nadu was its extensive maritime trade network. Ports such as Arikamedu, Puhar (Kaveripattinam), Muziris, and Alagankulam, Korkai connected Tamil Nadu to the Mediterranean world, especially the Roman Empire, as well as regions in Southeast Asia and Sri Lanka. Archaeological findings such as Roman coins, amphorae, foreign ware, and bead-making industries indicate the volume and sophistication of these exchanges. Tamil Nadu exported items like spices, pearls, ivory, textiles, and precious stones, while importing wine, olive oil, and luxury ceramics. Agriculture thrived due to the region's favourable climate and river systems, supported by a robust knowledge of irrigation techniques, tank-building, and canal systems. The widespread use of iron tools revolutionized agriculture and construction. Specialized crafts such as weaving, metalwork, pottery, and bead-making also developed, leading to a diversified economy. Society in Tamil Nadu was stratified yet dynamic, and there was a notable presence of women poets, merchant guilds, and warrior traditions, as reflected in Sangam poetry. A hallmark of ancient Tamil Nadu's legacy is the Sangam literature, a large body of secular Tamil texts composed by poets and bards under royal patronage. These works not only celebrate kings and heroes but also provide rare ethnographic detail on love, war, politics, nature, ethics, and everyday life. Works like Pattinappālai, Akanāṉūṟu, and Puranāṉūṟu serve as historical documents, offering glimpses into the complex and vibrant civilization of the time. Thus, ancient Tamil Nadu stands out as a significant early civilization of South Asia, characterized by urbanism, literary richness, technological advancement, and a far-reaching maritime orientation, a

culture that left a deep and lasting impact on Tamil identity and heritage. For a long time, Sangam literature was considered by many scholars to be relatively late, perhaps composed or compiled in the early centuries CE. This skepticism was largely due to the absence of corroborating archaeological or epigraphic evidence that could firmly anchor the texts in an earlier historical context. However, the decipherment of Tamil-Brahmi script in the mid-20th century, especially the discovery of the Jambai inscription in Tamil Nadu, marked a turning point in our understanding of the antiquity of Sangam literature. The Jambai inscription, dated to the 1st century BCE, mentions "Satiyaputo Atiyan Nedumaan Anji", a name that exactly matches a chieftain praised in the Puranānūru, one of the canonical Sangam anthologies. This discovery provided concrete epigraphic evidence that linked a historically attested individual with the literary tradition, pushing the origins of Sangam poetry back several centuries. As a result, the Sangam corpus began to be viewed not merely as a literary creation of later times, but as a genuinely early historical resource reflective of the socio-political and cultural landscape of ancient Tamil Nadu.

Role of Archaeo-Sciences in Understanding the Chronologies and Cultures of Ancient Tamil Nadu

Archaeo-sciences have become essential tools in reconstructing the historical and cultural landscape of ancient Tamil Nadu, spanning from the Iron Age to the Sangam period. Scientific methods such as radiocarbon dating, stratigraphic analysis, ceramic typology, archaeobotany, and geoarchaeology have enabled more precise chronological frameworks and deeper insights into the region's cultural complexity. These interdisciplinary approaches help decode the material remains of ancient settlements, shedding light on urbanization, craft production, trade networks, and everyday life. Excavated sites like Keeladi, Adichanallur, and Kodumanal exemplify how archaeo-scientific investigations are transforming our understanding of Ancient Tamil Nadu's early civilizations and their contribution to South Indian history.

- **Mangadu**

In a pivotal study, an iron sword excavated from a disturbed cist burial at Mangadu, Mettur taluk, Salem district was subjected to Accelerator Mass Spectrometry (AMS) dating at the NSF–Arizona facility (Sample ID: AA104114). The to a date range between 1604 and 1416 BCE. This positioned the artifact among the earliest scientifically dated iron objects in Tamil Nadu, offering valuable insights into the antiquity of iron technology in South India. (Rajan et.al., 2017:52-59; Park et.al., 2019:68-80). Subsequent analyses of the sword and associated iron artifacts employed X-ray fluorescence (XRF) to determine elemental composition, and utilized Scanning Electron Microscopy (SEM), Electron Backscatter Diffraction (EBSD), and Optical Microscopy (OM) for structural imaging. Furthermore, X-ray

Diffraction (XRD) and Energy Dispersive X-ray Spectroscopy (EDS) facilitated phase identification. These advanced archaeometallurgical investigations demonstrated that the Early Iron Age inhabitants of Mangadu and nearby Ambal had knowledge of iron alloy processing techniques such as forging and hammering. Notably, the presence of Widmanstätten structures indicated controlled cooling practices, consistent with the production of advanced steel, marking a high level of metallurgical sophistication for the period (Comparative Microstructural and Elemental Analysis of Iron Artefacts from Kaveri Valley Archaeological Sites, 2023).

- **Kilnamandi**

The excavations carried out in July–August 2023 at Kilnamandi in Vandavasi taluk, Tiruvannamalai district, Tamil Nadu, unearthed notable mortuary features, including a sarcophagus burial situated within both a pit (MEG-3) and a cist (MEG-6), an uncommon configuration in South Indian megalithic contexts (Gnanaraj et al., 2023: 425–432). A charcoal sample collected from the stone circle over the pit burial (MEG-3), found in association with iron objects, underwent Accelerator Mass Spectrometry (AMS) analysis at Beta Analytic Laboratory (Sample ID: Beta-666752). The results yielded a calibrated radiocarbon date of approximately 1692 BCE. This discovery is of considerable importance, as it predates the previously earliest known iron usage at Mangadu (ca. 1510 BCE) by nearly a century. Significantly, this also represents the first instance of a sarcophagus burial in Tamil Nadu being scientifically dated, offering a crucial chronological benchmark for understanding mortuary practices and early iron metallurgy in the Early Iron Age of South India.

- **Adichanallur**

Adichanallur, situated on the banks of the River Tamiraparani in Thoothukudi district, Tamil Nadu, lies approximately 9 km west of the ancient port town Korkai. First brought to scholarly attention by F. Jagor of Berlin in 1876, the site was extensively excavated by Alexander Rea between 1902 and 1904 under the Archaeological Survey of India (ASI). Subsequent re- excavations by T. Satyamurthy (2004–2005), and renewed efforts by the ASI in 2021–2022, along with parallel investigations by the Tamil Nadu State Department of Archaeology (TNSDA) during 2021–2023, have revealed significant insights into Iron Age cultural complexity. In a landmark scientific breakthrough, charcoal samples from Adichanallur underwent Accelerator Mass Spectrometry (AMS) radiocarbon dating at Beta Analytic Laboratory, Florida, yielding calibrated dates ranging from 905 BCE to 696 BCE, confirming early Iron Age activity (ASI Press Release, 2019; The Hindu, July 2019). In a more recent excavation by TNSDA, a charcoal sample collected from layer 4 (depth 220 cm) in Trench-W17 quadrant 2 of the habitation mound found in association with iron implements produced a conventional date of 2060 BCE, suggesting the possibility of a pre-Iron Age cultural horizon. Ceramic

typology studies using techniques such as Inductively Coupled Plasma Mass Spectrometry (ICP-MS) and Scanning Electron Microscopy with Energy Dispersive Spectroscopy (SEM-EDS) have revealed varied clay sources and firing technologies, indicating an advanced ceramic production system (TNSDA Report, 2022; Indian Archaeology: A Review). Archaeo-botanical and isotopic analyses of rice husks and organic residues within burial urns, carried out by the Birbal Sahni Institute of Palaeo-sciences (BSIP), Lucknow, point to an agro-pastoral subsistence economy focused on millet and rice cultivation (BSIP Report, 2023). These findings, taken together, underscore the transformative role of archaeo-sciences ranging from radiometric dating to isotopic and material analyses in reconstructing the socio-cultural and technological frameworks of one of ancient Tamil Nadu's most pivotal early historic settlements.

- **Melaperumpallam**

The archaeological site of Melaperumpallam, situated near Poompuhar in the Mayiladuthurai District of Tamil Nadu, serves as a vital key to reconstructing the cultural and trade dynamics of Early Historic and Sangam period Tamil Nadu, thanks to its integration of archaeo-scientific methodologies. Excavations led by Dr K. Rajan in the early 2000s uncovered diverse artefacts such as black-and-red ware, Roman ceramics, and amphora fragments, all of which strongly point toward active participation in Indo-Roman maritime trade networks (Rajan, 2008). A notable scientific intervention at the site was the application of Optically Stimulated Luminescence (OSL) dating, employed to determine the last exposure of pottery and sediments to sunlight. The analysis yielded a chronological range spanning the 2nd century BCE to the 2nd century CE, which coincides with the height of Tamil maritime exchange with the Roman world during the Sangam era (Rajan et al., 2017). This dating supports the artefactual evidence for robust commercial activities during this period. Further, the excavation yielded carbonised remains of rice and millet, alongside marine fish bones, pointing to a diversified agro-maritime economy. These biological samples were sent to the Birbal Sahni Institute of Palaeosciences (BSIP) in Lucknow for palaeobotanical and isotope analysis. The isotope studies, particularly on faunal dental enamel, revealed that some animals had dietary signatures consistent with inland regions, suggesting a pattern of inland-to-coastal exchange networks (BSIP Report, 2003). Additionally, the discovery of brick-built structures interpreted as possible warehouses prompted geoarchaeological analyses, including micromorphological studies and soil chemistry tests. These investigations revealed evidence of intermittent flooding, consistent with the site's deltaic location near the Kaveri River, thus shedding light on environmental adaptations and site management strategies in antiquity (Rajan et al., 2008). Complementing these studies, ceramic petrography and chemical analyses (notably X-Ray

Fluorescence (XRF) and thin-section petrography) were conducted on both amphora fragments and local pottery. These analyses enabled scholars to distinguish imported ceramics, particularly those of Roman Mediterranean origin, from indigenous wares based on their mineralogical and compositional characteristics (Krishnan & Rajan, 2011). The identification of Roman amphora types, typically used for transporting wine and oil, further underscores Melaperumpallam's function as a key entrepot in the broader transoceanic exchange network of the Early Historic period.

- **Kodumanal**

The archaeological site of Kodumanal, located on the banks of the Noyyal River in Erode district, Tamil Nadu, plays a crucial role in reconstructing the early historic socio-economic and technological landscape of ancient Tamil Nadu. Under the leadership of Dr. K. Rajan, systematic excavations have uncovered a rich array of artefacts including iron implements, semi-precious stone beads, Roman coins, Tamil-Brahmi inscribed pottery, and industrial debris, which collectively indicate the site's prominence as a multi-craft production centre and trade hub during the Sangam period (Rajan & Yatheeskumar, 2011). To construct a robust chronological framework, charcoal samples collected from metallurgical and habitation layers were subjected to Accelerator Mass Spectrometry (AMS) dating at Beta Analytic Radiocarbon Dating Laboratory, yielding calibrated dates between 4th century BCE and 1st century CE (Rajan et al., 2017). These dates confirm the site's occupation and technological activity during the early historic period. The site is especially notable for its advanced iron and steel production. Archaeometallurgical analyses involving X-Ray Fluorescence (XRF) and Scanning Electron Microscopy (SEM) were carried out on iron slags, tuyeres, crucibles, and finished tools. These tests revealed evidence of carburisation and high-temperature forging techniques, indicative of early high-carbon steel (wootz) production, which was technologically sophisticated for its time (Sasisekaran & Rajan, 2022). Ceramic typology was supported by thin-section petrography and XRF elemental analysis, focusing on varieties such as black-and-red ware, Rouletted ware, and amphora fragments. These analyses revealed both local and exotic clay sources, demonstrating long-distance trade, particularly with the Mediterranean world (Sasisekaran, 2019). The discovery of Roman amphorae fragments further supports Indo-Roman maritime trade links. The site's subsistence patterns were clarified through archaeobotanical and faunal studies. Using flotation techniques, archaeologists recovered charred seeds and husks of rice (Oryza sativa), finger millet (Eleusine coracana), and legumes, which indicate a mixed agro-pastoral economy. Complementary zooarchaeological analysis revealed bones of domesticated cattle, goat, and even marine fish, suggesting that trade networks extended to coastal regions

(BSIP Palaeobotanical Report, 2010). Further insights into site organization and occupational intensity were gained through geoarchaeological analysis. Sediment samples from industrial and habitation areas were tested for phosphate concentration, magnetic susceptibility, and micromorphology. These data provided valuable clues about activity zones, periodic flooding events, and seasonal occupation patterns (Rajan & Yatheeskumar, 2011).

- **Porunthal**

The archaeological site of Porunthal, situated near Palani in the Dindigul district of Tamil Nadu, has emerged as a significant locus for exploring the Early Iron Age and the development of early writing systems in South India, largely due to the integration of various archaeo-scientific techniques. The site garnered national prominence following the discovery of a Tamil-Brahmi inscription on a black-and-red ware pot found in a well-stratified archaeological context—an important milestone in tracing the origins of Tamil script (Rajan & Yatheeskumar, 2011). To establish a reliable chronology, charred rice grains retrieved from the same context were subjected to Accelerator Mass Spectrometry (AMS) dating. The analysis was conducted at the Oxford Radiocarbon Accelerator Unit (ORAU), University of Oxford, yielding a calibrated date of around 500 BCE, thereby placing the inscribed pottery among the earliest evidence of writing in South India (ORAU AMS Report, 2010).To reconstruct the cultural and technological milieu, ceramic typology and petrographic analyses were undertaken. These studies revealed the use of high-temperature firing methods and mineral compositions that paralleled pottery traditions from other regions, indicating the existence of shared ceramic practices, possibly facilitated by long-distance trade or cultural interaction (Rajan & Yatheeskumar, 2011). In parallel, an archaeobotanical study was carried out in collaboration with the Birbal Sahni Institute of Palaeosciences (BSIP), Lucknow. Analysis of charred seeds and husks from hearths and pit features revealed the presence of rice (Oryza sativa), pearl millet (Pennisetum glaucum), and finger millet (Eleusine coracana), suggesting a mixed agricultural economy that combined both cereal cultivation and subsistence farming strategies (BSIP Palaeobotanical Report, 2009–2010).Together, these scientific methods have helped establish Porunthal not only as a critical site for understanding early literacy and technology but also as a window into agricultural practices and trade networks of the Early Iron Age in Tamil Nadu.

- **Keeladi**

The archaeological site of Keeladi (Keezhadi), located near the Vaigai River in Tamil Nadu's Sivaganga district, has emerged as a transformative site in the reconstruction of early historic South Indian civilization. Since the fourth phase of excavation (2018 onwards), are conducted under the supervision of the Tamil Nadu State Department of Archaeology (TNSDA), Keeladi has significantly altered long-held assumptions about

the chronology and cultural complexity of ancient Tamil Nadu. One of the most defining features of this discovery has been the application of archaeo-scientific techniques, particularly Accelerator Mass Spectrometry (AMS) radiocarbon dating. Charcoal samples from stratified cultural layers were analysed by Beta Analytic Radiocarbon Dating Laboratory in Florida (Sample No. Beta-488961) and IISER Pune, with results indicating dates as early as 580 BCE, which challenges the earlier view that Tamil urbanism only flourished after the Mauryan period (TNSDA, Keeladi Excavation Report, 2020). These scientific findings provide the basis for pushing back the beginnings of urbanization in the Vaigai valley. Stratigraphic investigations at Keeladi have revealed well-defined occupational layers characterized by brick structures, burnt brick flooring, and artifactual density, indicating a well-planned and continuously inhabited settlement. Complementing this stratigraphy, ceramic typology and material analysis have contributed to chronological precision. Techniques such as Thermoluminescence (TL) and X-Ray Fluorescence (XRF) spectroscopy were employed to analyze various pottery types, notably Black and Red Ware (BRW), foreign ware and graffiti-marked ceramics. These analyses, documented by Prof. K. Rajan (2020) and others in the Man and Environment journal, point to both advanced local firing technologies and external trade connections, particularly with the Mediterranean and Southeast Asian maritime circuits. Furthermore, archaeo-botanical research, undertaken in collaboration with the Birbal Sahni Institute of Palaeosciences (BSIP), Lucknow, identified carbonized remains of rice, millet, horse gram, and pulses, indicating that Keeladi was supported by a robust and diverse agricultural economy (BSIP Annual Report, 2020–21). One of the most groundbreaking contributions of archaeo-science to Keeladi's chronology is the identification and analysis of Tamil-Brahmi inscriptions. These inscribed pottery sherds, recovered from lower habitation levels, were studied using digital microscopy and residue analysis. Paleographic studies confirmed that several sherds dated to at least the 6th – 5th century BCE, thus validating literary references found in Sangam literature and earlier epigraphic claims (Mahadevan, 2020; TNSDA Report, 2020). This pushes back the timeline for the use of script and emergence of literacy in Tamil Nadu. Moreover, geoarchaeological surveys conducted by TNSDA in association with university departments employed soil micromorphology, mineralogical profiling, and particle size analysis, to distinguish between natural and anthropogenic sedimentation. These efforts have solidified the interpretation of the site's stratigraphy and confirmed that Keeladi developed through well-defined cultural phases rather than sporadic occupation (TNSDA, 2020). Thin-section petrographic analysis of ceramics from Keeladi enabled researchers to determine both the mineralogical makeup and the firing techniques used in producing various types of pottery, such as black-and-red ware (BRW), red slipped ware, and fine

grey ware. The results demonstrated the use of multiple clay sources and well-regulated firing conditions, reflecting a sophisticated level of ceramic technology. Notably, the presence of fine mineral inclusions and signs of vitrification in several samples pointed to the use of high-temperature kilns, indicative of deliberate and skilled craftsmanship (Rajan, 2019; Pandey et al., 2020). Together, these scientific approaches have reconstructed Keeladi not just as an ancient habitation site but as a well-organized urban centre with distinct cultural, economic, and technological trajectories. The convergence of archaeological methods with disciplines such as geoarchaeology, archaeobotany, epigraphy, and materials science offers a multidisciplinary framework that is essential for reassessing the depth and diversity of ancient Tamil civilization. In light of these developments, Keeladi stands as a key site in reinterpreting the early historic phase of South India, showing that urbanism, script usage, literacy, and international trade were deeply embedded in Tamil society long before the Common Era.

- **Sivakalai**

Recent excavations at Sivagalai, an Iron Age urn-burial site in Tamil Nadu's Thoothukudi district, have radically revised the timeline of iron usage and early settlement in South India. The In the course of excavations at Sivagalai, a total of 24 trenches and 63 quadrants were opened, leading to the discovery of 160 burial urns. These urns were made predominantly of red ware (151 urns), while only 9 were composed of black-and-red ware. Among the grave goods uncovered, ceramics formed the majority nearly 750 items, including bowls, lids, ring stands, and pots in black-and-red ware, white-painted black-and-red ware, and black ware. Iron artefacts were discovered both inside and outside the urns, often placed at the base within. More than 85 iron objects, including knives, arrowheads, rings, chisels, axes, and swords, were recovered at different levels in and around the urns. Radiocarbon dating using Accelerator Mass Spectrometry (AMS) was conducted at leading laboratories—Beta Analytic (USA), Physical Research Laboratory (Ahmedabad), and Birbal Sahni Institute of Palaeosciences (BSIP, Lucknow). These tests dated charcoal samples associated with the iron implements and paddy grains in the burial urns to between 3345 BCE and 3259 BCE (TNSDA, Antiquity of Iron, 2025). In one instance, ceramic and paddy samples from Urn-3 of Trench A2 were sent to BSIP for OSL (Optically Stimulated Luminescence) dating and to Beta Analytic for AMS14C analysis. The OSL test yielded a calibrated date of 1284 BCE, while the AMS result was dated to 1155 BCE. Despite the different techniques and labs, both samples produced closely aligned dates, affirming their credibility. Significantly, from Trench A1/4 of the habitation site, a potsherd bearing Tamil-Brahmi script was recovered along with charcoal from a depth of 400 cm. This sample, dated to 685 BCE (Sample No: Beta 600727),

Sample ID / Trench Context	Material Dated	Associated Artifact	Lab/ Institution	Calibrated Date	Remarks
Urn Burial – Trench A2	Charcoal (near iron spearhead)	Iron spearhead	Beta Analytic Inc., Florida (USA)	3345–3259 BCE	The earliest confirmed Iron Age artifact in Tamil Nadu; dated from securely sealed context.
Urn Burial – Trench B1	Paddy grain (with iron tool)	Iron chisel fragment	Physical Research Laboratory	~1155 BCE	Indicates iron metallurgy and agriculture co-existed in early Tamil settlements.

predates the previously earliest Tamil-Brahmi script found at Keezhadi (580 BCE), thereby pushing back the known origins of Tamil writing by a century. In the third phase of excavation, 34 burial urns were recovered from a hillock area of the site. These were sent to the Department of Genetics at Madurai Kamaraj University, where Dr G. Kumaresan and his team conducted ancient DNA (aDNA) analysis and further radiometric dating. This interdisciplinary effort marks one of the earliest integrations of archaeogenetics in southern India, enabling researchers to explore population dynamics, ancestry, and lifeways of Iron Age communities in Ancient Tamil Nadu.

The use of archaeo-scientific methods such as AMS dating, OSL, archaeometallurgy, archaeogenetics, and ceramic analysis has been crucial in building a scientifically verifiable chronology and uncovering the complex socio-economic and technological character of ancient Sivakalai. These techniques have elevated the site's importance in the world and established new models for multidisciplinary archaeological research.

Conclusion :

The integration of archaeo-sciences into archaeological research has emerged as a transformative approach in the study of the past, especially in regions with deep cultural and linguistic histories like ancient Tamil Nadu. These scientific methods offer objective, quantifiable data that supplement traditional archaeological interpretations, thereby bridging the gap between material culture and historical reconstruction. The application of techniques such as radiocarbon dating, thermoluminescence, stable isotope analysis, ceramic petrography, residue analysis, and geochemical studies allows archaeologists to establish accurate chronologies, reconstruct ancient technologies, and better understand environmental contexts and human adaptation over time. By providing

precise timelines, archaeo-sciences help determine the antiquity of cultural phases and refine the dating of important transitions, such as the shift from pre-urban to urban societies, or the development of writing systems and literacy. These methods also play a crucial role in verifying the historical authenticity of oral traditions, inscriptions, and literary sources, thus offering a scientific foundation for cultural narratives. Furthermore, the study of ancient subsistence patterns through archaeobotany and zooarchaeology reveals critical information about diet, agriculture, domestication, and trade practices. Such analyses contribute to understanding human-environment interactions, resource management strategies, and the socio-economic organization of past communities. Advances in residue analysis and DNA studies of organic remains are further expanding the ability to reconstruct ancient lifeways with remarkable specificity. In essence, archaeo-sciences enable archaeologists to move beyond surface-level interpretations and toward a more comprehensive, evidence-based understanding of the human past. They not only illuminate the material and environmental dimensions of ancient societies but also play a critical role in validating cultural heritage, preserving identity, and reshaping historical narratives through scientific credibility. This synergy between science and archaeology is vital for building a more accurate, inclusive, and globally relevant understanding of early human civilizations.

References :

- Ahluwalia, Disha. “Tamil Nadu’s Iron Age Report Is a Turning Point in Indian Archaeology. It Needs More Research.” ThePrint, 25 Jan. 2025.
- Beta Analytic Radiocarbon Dating Laboratory Reports (Various years for sites like Kodumanal, Keeladi, Mangadu).
- Chakrabarti, D.K. The Oxford Companion to Indian Archaeology: The Archaeological Foundations of Ancient India. Oxford University Press, 2006.
- Gnanaraj, G., et al. “Archaeological Excavations at Kilnamandi, Tamil Nadu.” Indian Archaeology 2022–23: A Review, edited by the Archaeological Survey of India, 2023, pp. 425–432.
- Jayanthi, T. “Keeladi Excavation: A Historical Study.” South Asian History, Culture and Archaeology, vol. 3, no. 2, Dec. 2023, pp. 285–288.
- Kingwell-Banham, Emma, and Dorian Q. Fuller. “Shifting Cultivation and Rice Farming in Iron Age South India: Archaeobotanical Evidence from Kodumanal and Porunthal.” Journal of Archaeological Science, vol. 39, no. 12, 2012, pp. 3864–3873.
- ORAU AMS Report. Accelerator Mass Spectrometry Dating of Porunthal Organic Samples. Oxford Radiocarbon Accelerator Unit, 2010.
- Paddayya, K. Multiple Approaches to the Study of India's Early Past: Essays in Theoretical Archaeology. Aryan Books, 2014.

- Pandey, A., Rajan, K., and B. Sasisekaran. "Scientific Study of Pottery from Keeladi: A Petrographic and Chemical Approach." Journal of South Asian Studies, vol. 36, no. 4, 2020, pp. 489–507.
- Park, J.S., K. Rajan, and H.Y. Yun. "Radiocarbon Chronology of Iron Age Burials in South India: The Case of Mangadu." Archaeological and Anthropological Sciences, vol. 11, no. 1, 2019, pp. 68–80.
- "Pottery Production and Trades in Tamil Nadu Region: New Insights from Alagankulam and Keeladi Excavation Sites." ResearchGate, 2023.
- Rajan, K. "Early Writing System: A Journey from Pottery to Stone Inscriptions." Man and Environment, 2011.
- Rajan, K. Situating Melaperumpallam in the Indo-Roman Trade Network. Proceedings of the Indian History Congress, vol. 69, 2008.
- Rajan, K., et al. Archaeological Atlas of Tamil Nadu. Department of History, Pondicherry University, 2017.
- Rajan, K., et al. "Iron Age–Early Historic Transition in Tamil Nadu: An Appraisal." Man and Environment, vol. XLII, no. 2, 2017, pp. 30–47.
- Ramakrishna, Amarnath, et al. Keeladi Report on Excavations (Phases I & II). Archaeological Survey of India, Jan. 2023. Cited in Deccan Herald, "ASI Submits 982 Page Report on Keeladi Excavations," 30 Jan. 2023.
- Renfrew, Colin, and Paul Bahn. Archaeology: Theories, Methods and Practice. 7th ed., Thames & Hudson, 2016.
- Sasisekaran, B., and K. Rajan. "Craft Specialisation and Technological Advancements at Kodumanal: An Archaeo-Metallurgical Study." Indian Journal of Archaeology, vol. 7, no. 1, 2022, pp. 55–78.

Author Profile :

Dr. S. Deepika is an Assistant Professor in the History Department at Madras Christian College (Autonomous), Chennai, specializing in Archaeology and Museology. She holds a PhD from the State Department of Archaeology, Government of Tamil Nadu (University of Madras) and a master's degree in Ancient Indian History, Culture, and Archaeology from Deccan College Post Graduate and Research Institute, Pune. She also serves as a visiting professor at the International Institute of Tamil Studies and Research, Chennai,contributing to Tamil heritage studies. With a deep passion for research, Dr. Deepika has published extensively in academic journals and conferences. Her scholarly contributions include a book chapter on tourism and Sustainable Development Goals (SDGs), focusing on gender equality and zero hunger. Her expertise in archaeology has led to significant discoveries, including a Pallava Grantha inscription at Mahendravadi and a rare Chola painting at the Thiruvottiyur temple, adding valuable insights to South Indian history. She has also played a key role in organizing and coordinating workshops and heritage walks.

DRAVIDIAN MODEL OF GOVERNANCE: A DEMOCRATIC APPROACH TO ENSURE SOCIAL JUSTICE IN TAMIL NADU'S POLITICAL ECONOMY

Sathis Kumar G

Professor of Economics, School of Social Sciences and Languages, Vellore Institute of Technology, Chennai. INDIA. Email: sathiskumar.g@vit.ac.in.

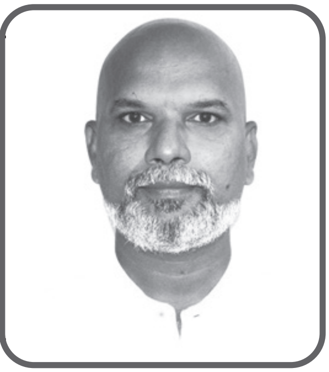

Abstract :

This paper explores the Dravidian model of governance in Tamil Nadu as a distinctive democratic framework aimed at advancing social justice and inclusive development. Emerging from the rationalist and egalitarian ideals of the Dravidian movement, this model has shaped the state's political economy through policies rooted in secularism, social equity, and empowerment of marginalized communities. By examining the historical trajectory and ideological foundations of key Dravidian political parties—primarily the DMK and AIADMK—the paper analyses how their governance strategies translated into progressive outcomes in education, healthcare, poverty alleviation, and gender equity. The paper also considers the evolving challenges to the model in a changing political and economic context, questioning its adaptability and long-term sustainability. Eventually, the Dravidian model is presented not only as a regional success story but also as a potential template for equitable governance in other pluralistic societies confronting structural inequalities.

Introduction:

Democracy, as a concept, has a rich historical evolution. It is derived from the Greek words "demos" (the people) and "kratos" (rule), essentially translating to "rule by the people." The essence of democracy lies in the idea of political power resting with the citizens. Over time, various forms of democracy have emerged, and scholars have sought to define it. One commonly cited definition is Abraham Lincoln's: "government of the people, by the people, for the people." However, democracy is multifaceted and encompasses both direct and representative forms, and the definition varies across cultures and historical contexts. One of the foundational texts on democracy is "Democracy in America" by Alexis de Tocqueville, where he discusses the merits and challenges of democracy in the United States during the 19th century.

This work highlights the tension between individualism and collective action within democratic systems.

Liberal Democracy: Liberal democracy, also known as representative democracy, combines the principles of democracy with individual liberties and the rule of law. It is characterized by regular, free, and fair elections, protection of minority rights, and a separation of powers. Prominent philosophers like John Locke and John Stuart Mill have contributed to the development of liberal democratic thought.

Participatory Democracy: Participatory democracy emphasizes direct citizen involvement in decision-making processes. It seeks to empower citizens through mechanisms like referendums, citizen assemblies, and community organizations. Literature such as "The Art of Not Being Governed" by James C. Scott examines the dynamics of stateless societies and their implications for participatory democracy.

Deliberative Democracy: Deliberative democracy places a strong emphasis on rational public discourse and debate. Proponents like Jürgen Habermas argue that this form of democracy ensures that decisions are made based on reasoned discussion rather than mere voting. "The Structural Transformation of the Public Sphere" by Habermas is a seminal work in this field, shedding light on the role of public discourse in democracy.

The Role of Elections and Political Institutions: Elections are a cornerstone of democratic systems. They serve as a mechanism for citizens to express their preferences and choose representatives. However, elections can be both empowering and problematic. On the one hand, they provide a channel for political participation, but on the other, they can sometimes result in the tyranny of the majority, neglecting the interests of minorities.

Political institutions, such as parliaments, executives, and judiciaries, play a vital role in shaping the functioning of democracy. The effectiveness and independence of these institutions are critical for upholding democratic principles. Scholars like Robert Dahl, in "Polyarchy: Participation and Opposition," have explored the functioning of political institutions and their impact on democracy.

Social Justice: Defining the Parameters

Social justice is a concept deeply rooted in ethics and political philosophy. It revolves around the idea of fairness, equality, and the just distribution of resources and opportunities within a society. A succinct definition of social justice comes from John Rawls, who proposed the "difference principle," suggesting that social and economic inequalities should be arranged to benefit the least advantaged.

Historical Roots: From Rawls to Sen: John Rawls' "A Theory of Justice" is a seminal work that significantly influenced the discourse on social justice. Rawls introduced the concept of the "original position" and the "veil of ignorance," arguing that a just society would be one that individuals would choose when

ignorant of their own place in society. His work laid the foundation for the understanding of distributive justice.

Amartya Sen's work, particularly "The Idea of Justice," expands on the concept of social justice. Sen argues that justice cannot be reduced to merely the distribution of resources but should also consider individual capabilities and freedoms. He emphasizes the importance of addressing disparities in capabilities as a fundamental aspect of justice.

The Intersection of Rights, Equality, and Redistribution: Social justice is a multifaceted concept that encompasses various dimensions. It involves not only the distribution of resources but also the protection of individual rights, equal opportunities, and the eradication of discrimination. These components are interlinked and reinforce each other in the pursuit of a just society.

Literature such as Martha Nussbaum's "Capabilities Approach" argues that social justice should focus on enhancing the capabilities and freedoms of individuals, emphasizing the importance of not only redistributing resources but also empowering people to make choices that lead to a fulfilled life.

The theoretical foundations of democracy and social justice are complex and multifaceted. Democracy has evolved over centuries and comes in various forms, with key theories like liberal democracy, participatory democracy, and deliberative democracy offering distinct perspectives on how democratic governance should function. Social justice, on the other hand, is deeply rooted in ethical and political philosophy, with scholars like Rawls and Sen providing foundational ideas about justice, fairness, and equality. The intersection of these concepts is crucial in shaping the values and institutions of modern societies, and their complex interplay presents both opportunities and challenges for the realization of a just and democratic world.

Intersection of Democracy and Social Justice

Democracy promises inclusivity by allowing all citizens to have a voice in shaping their society. However, in practice, there are significant barriers to full inclusivity. A critical issue is voter suppression, which disproportionately affects marginalized communities. Research by Keyssar (2000) in "The Right to Vote" demonstrates how historical and contemporary efforts have limited voting rights, particularly for minority and disadvantaged groups. This not only undermines inclusivity but also perpetuates existing social injustices. Furthermore, money in politics often tilts the scales in favour of the wealthy, limiting the inclusivity of democracy. Scholarly works like "Affluence and Influence" by Gilens (2012) reveal how economic elites can exert disproportionate influence over government policies, undermining the democratic principle of equal representation for all.

Representation is another fundamental component of democracy, yet it is marred by inadequacies. The notion that elected officials will represent the diverse interests of their constituents is often unrealistic.

The "iron law of oligarchy," as identified by Michels (1911), highlights that even in democratic systems, an elite group can come to dominate and make decisions that benefit their interests at the expense of others. This challenges the very essence of democratic representation. Moreover, the winner-takes-all electoral systems in many democracies lead to a lack of proportional representation. This is seen in the work of Taagepera and Shugart (1989), who show that first-past-the-post systems can result in majority governments that do not reflect the diversity of political opinions within the society, leaving significant portions of the population underrepresented.

Policy-Making and Welfare Reforms: Democracy's promise of participatory policy-making is frequently undermined by the influence of special interests and partisan politics. The process often favours well-funded interest groups and lobbyists who exert disproportionate influence over the formation of policies. In his work "The Iron Triangle: Inside the Secret World of the Carlyle Group," Dreyfuss (2003) explores how powerful corporations and their political connections can shape policies to serve their own interests, often at the expense of the broader population.

Additionally, the short-term focus of electoral politics often leads to policy decisions that prioritize immediate gains or popularity over long-term social justice. This tendency is discussed in Hacker and Pierson's book, "Winner-Take-All Politics" (2010), which underscores how politicians cater to affluent constituents to secure campaign funding and votes, neglecting broader welfare concerns.

Welfare reforms in democratic systems are often politicized and subjected to ideological divisions. A critical challenge is that the welfare agenda may be co-opted for political gain, rather than serving the needs of vulnerable populations. Theda Skocpol's research in "Protecting Soldiers and Mothers" (1992) provides insights into how welfare policies have been historically shaped by political considerations, often compromising social justice goals.

Furthermore, the "tyranny of the majority" can lead to the neglect of minority rights, particularly in democracies where majority preferences dominate. The work of Alexis de Tocqueville in "Democracy in America" (1835) serves as an early example of how democratic systems can inadvertently sideline marginalized groups, undermining the democratic promise of welfare reforms that benefit all.

Civil Liberties and Human Rights: While democracy is designed to protect civil liberties, it does not always guarantee their preservation. A critical issue is the potential for elected governments to curtail civil liberties, particularly in times of crisis. Literature on "democratic backsliding," as discussed by Levitsky and Ziblatt in "How Democracies Die" (2018), highlights how democratically elected leaders can exploit the system to undermine civil liberties and consolidate power.

Moreover, the "tyranny of the majority" can pose a significant threat to the civil liberties of minority groups within democratic societies. John Stuart Mill's classic work, "On Liberty" (1859),

underscores how democratic systems can suppress dissent and diversity when the majority's interests are prioritized over those of minorities.

Democracy's ability to protect human rights is not always foolproof. The Universal Declaration of Human Rights, adopted in 1948, reflects the global commitment to safeguarding human rights. However, even in democratic nations, the principles enshrined in this declaration are not always upheld. Research by Arbour and Goldstone in "Constitutional Reform and International Human Rights" (2007) points out that constitutional reforms in democracies do not always result in the improved protection of human rights.

Furthermore, international relations often challenge the human rights record of democracies. The work of Chomsky in "Rogue States" (2000) highlights how democracies may champion human rights on the global stage while engaging in actions that undermine these values, such as supporting authoritarian regimes that violate human rights.

Social Justice's Influence on Democratic Governance

Social justice is a cornerstone of democratic governance, aiming to ensure that every individual has an equal opportunity to succeed. The concept of equality of opportunity, in particular, holds significant importance within the context of social justice.

Social justice advocates for policies and practices that reduce inequalities and discrimination, thereby creating a level playing field for all citizens within a democracy. The influence of social justice on democratic governance can be observed in the emphasis on inclusivity, non-discrimination, and the protection of fundamental rights, which together foster the concept of equality of opportunity.

Literature on this subject is extensive. John Rawls, in "A Theory of Justice" (1971), introduced the concept of the "veil of ignorance," which posits that individuals would make fair and just decisions if they were unaware of their own social positions, thus emphasizing the need for equalizing opportunities. Moreover, Amartya Sen's "Development as Freedom" (1999) explores the idea that social justice and equality of opportunity are critical for human development and democratic governance.

Despite the principles and aspirations of social justice, achieving equality of opportunity within democratic governance remains a complex task. Some limitations and challenges include:

Economic disparities: Economic inequality can severely hinder equality of opportunity. Persistent income disparities, as explored by Thomas Piketty in "Capital in the Twenty-First Century" (2013), can create an uneven playing field where access to education, healthcare, and employment opportunities is unequal.

Discrimination: Discrimination based on race, gender, sexual orientation, and other factors can undermine equality of opportunity. Legal scholar Martha Minow, in "In Brown's Wake: Legacies of America's Educational Landmark" (2010), examines how discrimination in education

continues to perpetuate inequalities, despite legal remedies.

Political power imbalances: Political power imbalances can hinder the implementation of policies that promote equality of opportunity. Gilens and Page's research, published in "Testing Theories of American Politics: Elites, Interest Groups, and Average Citizens" (2014), highlights the influence of economic elites and special interest groups on policy decisions, which can contradict the principles of social justice.

Affirmative Action and Redistributive Policies: Affirmative action policies are a common tool for addressing historical discrimination, with the aim of promoting equal opportunities for marginalized groups. While these policies have contributed to increased representation and access to education and employment, they are not without challenges.

A significant issue is the potential for reverse discrimination, where some argue that these policies unfairly disadvantage majority groups. Research by Thomas Sowell in "Affirmative Action Around the World: An Empirical Study" (2004) explores the varying effectiveness of affirmative action in different countries and the complexities of its implementation. The debate over whether affirmative action aligns with the principles of fairness and equality continues to be a divisive issue in democratic governance.

Redistributive policies, which aim to reduce economic inequality through taxation and social welfare programs, are a central component of social justice within democratic governance. These policies provide essential safety nets and resources to marginalized populations, promoting economic equity.

However, redistributive policies can also face opposition, with claims of discouraging economic growth and disincentivizing individual effort. Literature on this subject, including "The Consequences of Inequality" by Stiglitz (2012) and "Capital in the Twenty-First Century" by Piketty (2013), highlights the complexities of wealth redistribution and the potential drawbacks of aggressive wealth redistribution, including reduced incentives for innovation and entrepreneurship.

Advocacy, Activism, and Civil Society: Advocacy and activism are essential mechanisms for promoting social justice within democratic governance. These movements serve as a catalyst for change by raising awareness, pressuring policymakers, and mobilizing citizens. A prime example is the civil rights movement in the United States, where activists like Martin Luther King Jr. and organizations such as the NAACP played a pivotal role in ending racial segregation.

However, activism can also face resistance and backlash from those who oppose change. Foss and Foss (2014) in their book, "We Are Many: Reflections on Movement Strategy from Occupation to Liberation," highlight the challenges and complexities of activist movements, including fragmentation, co-optation, and public perception issues.

Civil society, which includes non-governmental organizations, community

groups, and grassroots movements, forms a vital part of the social justice landscape within democratic governance. These organizations often serve as intermediaries between citizens and the government, advocating for policies that promote equity and social justice.

Nevertheless, the influence of civil society can be undermined by regulatory restrictions, a lack of resources, or political repression. Keane (1998) in "Civil Society: Old Images, New Visions" discusses the various dynamics within civil society and the need for a strong, vibrant civil society to bolster democratic governance.

Democracy and Social Justice – A Case of Tamil Nadu

The historical roots of the democracy and social justice movements in Tamil Nadu are deeply intertwined with the region's socio-political and cultural history. These movements have evolved over time and have been shaped by various factors, including colonialism, the influence of leaders and thinkers, and the socio-economic context. The British colonial rule in India had a profound impact on the social and political consciousness of the people of Tamil Nadu. Exposure to Western ideas of democracy, liberty, and equality played a significant role in shaping the early seeds of the democratic movement in the region. The presence of missionary schools and colleges also facilitated the spread of education and the awakening of political consciousness.

Justice Party and the Non-Brahmin Movement: The early 20th century saw the dominance of Brahmins in various spheres of life, including politics, administration, and education in Tamil Nadu. The Non-Brahmin Movement emerged as a response to this perceived Brahmin dominance and was formalized through the establishment of the Justice Party in 1916. The Justice Party and the Non-Brahmin Movement played a pivotal role in challenging Brahminical dominance and advocating for social justice in Tamil Nadu. Their demands for affirmative action and political representation had a lasting impact on the state's political landscape, setting the stage for broader social and political movements in the region.

Periyar and the Self-Respect Movement: E.V. Ramasamy, popularly known as Periyar, and his Self-Respect Movement were instrumental in challenging traditional social hierarchies and advocating for rationalism, social justice, and the abolition of oppressive customs in Tamil Nadu. Periyar emerged as a prominent social reformer in the early 20th century, a time when Tamil society was deeply entrenched in caste-based discrimination, superstitions, and oppressive religious practices. The Self-Respect Movement was a direct response to these social injustices.

Periyar was a staunch advocate of rationalism and atheism. He encouraged people to question and reject traditional religious beliefs and practices that perpetuated social inequalities. His rationalist approach was a significant departure from the prevailing orthodoxy. Periyar vehemently campaigned against the caste system. He believed that the eradication of caste distinctions was

essential for achieving social justice. The Self-Respect Movement actively worked to dismantle caste hierarchies and promote inter-caste marriages. Periyar was also a champion of gender equality and women's rights. He actively worked to promote women's education and economic independence, advocating for equal rights within marriages and society. The legacy of Periyar and his movement continues to influence Tamil Nadu's social and political discourse, highlighting the enduring impact of his ideas.

Omandur Ramasamy and K. Kamaraj: Even before the rise of Dravidian political parties, leaders within the Congress like Omandur Ramasamy contributed significantly to the social justice framework. As Chief Minister from 1947 to 1949, he was the first to officially introduce the category of "Backward Classes" into policy discourse. This crucial step paved the way for targeted affirmative action and equitable resource distribution, and it laid the administrative groundwork for future reservation policies in the state.

Another towering Congress leader who embodied the spirit of the Dravidian model was K. Kamaraj. Serving as Chief Minister from 1954 to 1963, he revolutionized access to education by bringing primary schools to nearly every village in Tamil Nadu. He also introduced the Midday Meal Scheme to combat child hunger and school dropouts. Though not part of a Dravidian party, Kamaraj's governance deeply aligned with Dravidian model principles by empowering the underprivileged through education and social upliftment.

Contributions of the Dravidian Movement: Leaders such as Periyar E.V. Ramasamy, Arignar C.N. Annadurai, and Kalaignar M. Karunanidhi championed the cause of Dravidian identity, linguistic pride, and socio-political reform.

The movement aimed to assert the unique cultural and linguistic identity of the Dravidian people, distinct from the Northern, Aryan-influenced culture. This emphasis on linguistic identity contributed to the rise of Tamil as the primary language of administration and education in the state.

The Dravidian Movement actively worked to challenge oppressive caste systems and promote social justice. It was instrumental in advocating for reservations and affirmative action policies for marginalized communities. The movement championed rationalism, atheism, and secularism, challenging traditional religious beliefs and practices that were seen as perpetuating superstitions and social inequalities.

The Dravidian parties, particularly the Dravida Munnetra Kazhagam (DMK) and All India Anna Dravida Munnetra Kazhagam (AIADMK), have dominated Tamil Nadu's political landscape, providing a platform for Dravidian political ideologies and principles.

Perarignar Anna: Among Anna's notable accomplishments, he enacted legislation that officially recognized and sanctioned self-respect marriages, a concept championed by Periyar. These marriages were distinctive in that they eschewed the involvement of priests and

traditional rituals. Anna's legislation not only gave legal standing to prospective self-respect marriages but also extended its validity to those that had occurred in the past, effectively normalizing this progressive approach to matrimony. Furthermore, Anna made significant contributions to the sociopolitical landscape of the region by making two key changes. First, he officially changed the name of Madras State to Tamil Nadu, a move that resonated with the Tamil identity and cultural heritage of the state's population. Second, he initiated a groundbreaking two-language educational policy within the state, aiming to provide students with a more inclusive and diverse linguistic education experience.

Kalaignar Karunanidhi: Anna's legacy in promoting social justice paved the way for further advancements under the leadership of Kalaignar. Following Anna's untimely passing in 1969, Kalaignar assumed the role of Chief Minister and continued to champion the cause of social justice, particularly in the realm of reservation policies for education and employment in Tamil Nadu. Karunanidhi was a leader known for his commitment to rectifying historical injustices in Tamil Nadu. At the time Kalaignar took office, the reservation system was already in place, with 25% reserved for Backward Classes (BCs) and 16% for Scheduled Castes (SCs) and Scheduled Tribes (STs), a framework that had been established during K. Kamaraj's tenure as Chief Minister. However, Kalaignar didn't rest on these laurels. He appointed the first Backward Class Commission in 1969, which submitted recommendations to ensure adequate representation for marginalized sections of society. In light of a significant Supreme Court ruling (referred to as the Balaji case), which stipulated that the total reservation should not exceed 50%, Kalaignar made substantial adjustments to the reservation percentages. Specifically, he increased the reservation for BCs from 25% to 31% and for SCs and STs from 16% to 18% in 1971. During his tenure as Chief Minister from 1971 to 1976, he established a dedicated ministry, the first of its kind in India, focused on the welfare of Backward Classes, highlighting his commitment to their upliftment. In a further effort to fine-tune the reservation system, during his Chief Ministership from 1989 to 1991, Kalaignar subdivided the total 50% reservation meant for the backward classes into two categories: Backward Classes (BCs) and Most Backward Classes (MBCs), with respective allotments of 30% and 20% reservation. These measures were aimed at ensuring a more targeted and equitable distribution of opportunities among different marginalized groups within the BC category. Continuing his dedication to inclusivity, Kalaignar introduced a new reservation policy in his regime from 2006 to 2011. This policy provided a 3.5% reservation for BC Muslims within the existing 30% reservation earmarked for BCs, ensuring that the rest of the BCs received 26.5. During the same period, he also introduced internal quota among scheduled castes. He allocated 3% reservation for Arundhathiyars, a

historically disadvantaged subgroup within the Scheduled Castes, from the overall 18% reservation meant for the SCs.

In 1974, Kalaignar negotiated with Prime Minister Indira Gandhi, becoming the first Chief Minister of India to hoist the national flag on Independence Day. This historic moment paved the way for future leaders to represent their people equally. Karunanidhi's influence extended beyond symbolism. He abolished dehumanizing practices like hand-pulled carts, introducing cycle rickshaws to provide dignity and better livelihoods for marginalized communities. His ban on sewage cleaning by hand improved working conditions, highlighting his commitment to human rights. His administration introduced progressive policies, including free electricity for farmers and advocacy for women's property rights. His focus on social welfare included the Beggars Rehabilitation Scheme. He provided free housing for scheduled castes and tribes, implemented the Kudiyiruppu Act, and ensured fair wages for farm laborers. He established the Police Commission, initiated separate ministries for Backward Classes and Scheduled Castes. His administration offered free education up to P.U.C. and free power supply to farmers.

Role of Other Leaders and Legal Protection for Reservations: AIADMK founder and leader M.G. Ramachandran (MGR) briefly introduced an economic criterion for reservations, which caused some confusion. However, he later increased the overall reservation to 68% by granting an additional 18% to BCs. When the legality of the 69% quota was challenged, Chief Minister Jayalalithaa ensured its protection by placing it under the Ninth Schedule of the Constitution using Article 31C. The efforts of Dravidar Kazhagam leader K. Veeramani were instrumental in this legislative achievement.

The efforts and contributions of leaders like Periyar Anna, Kalaignar Karunanidhi, MGR, and J. Jayalalithaa have profoundly transformed Tamil Nadu into a model of social justice and democratic governance. Their policies and ideologies have empowered marginalized communities, reshaped social attitudes, and created a more inclusive and equitable society. The Tamil Nadu model stands as a testament to the power of sustained, visionary social reform in shaping a just democracy.

The Way Forward - Ensuring Social Justice through a Democratic Approach

The efforts of Dravidian leaders have significantly contributed to Tamil Nadu's standing as one of the top-performing states in India across various socio-economic indicators. For instance, Tamil Nadu ranks among the three best states in terms of girls' school attendance, boasts a low infant mortality rate, a minimal percentage of stunted children, and leads the nation in food safety. Moreover, it excels in higher education with the highest gross enrolment ratio and secures the second spot in the Sustainable Development Goals Index. The state government has adeptly balanced development and growth, delivering impressive results both in the social and economic sectors. However, despite these significant achievements and strides towards social justice, recent years have witnessed a troubling increase in incidents that run

counter to the principles of social equity and justice. These occurrences serve as a stark reminder that the underlying causes of social inequalities and discrimination persist, demanding renewed efforts to address them comprehensively. It is crucial to recognize that the Dravidian Model of Governance, along with the Dravidian political movement, has primarily employed supply-side strategies and approaches to ensure social justice. These approaches have undeniably yielded positive results, but the evolving landscape of society presents new challenges and complexities that require fresh perspectives. One notable concern is the lack of historical awareness among the younger generation, who may not fully grasp the historical context that has led to their current privileges. Additionally, there is an urgent need to understand and address the unique interests and aspirations of this new-age generation, which may differ significantly from those of previous generations. This knowledge gap encompasses historical understanding, awareness of contemporary social justice issues, and foresight into potential future complications. What is urgently needed is a social movement for Social Justice 2.0, similar to the earlier Social Justice 1.0 led by Periyar, which brings together political parties endorsing Dravidian ideologies, the principles of Dravidian Governance, and the youth of the new generation. To commence this initiative, brainstorming sessions and focus group discussions involving a diverse range of stakeholders from the younger generation will be instrumental in comprehending the current issues and problems associated with social inequalities and discriminations.

References:

- Arasu, Vee (2022). History of Social Justice in Tamil Nadu, Dravidapozhil, October – December 2022.
- Arbour, L., & Goldstone, R. J. (2007). Constitutional Reform and International Human Rights. Intersentia.
- Chomsky, N. (2000). Rogue States: The Rule of Force in World Affairs, South End Press.
- Dang HH, Lanjouw P. (2018). Inequality in India on the rise, WIDER Policy Brief 2018/6. Helsinki: UNU-WIDER.
- de Tocqueville, A. (1835). Democracy in America, Saunders and Otley.
- Dreyfuss, R. (2003). The Iron Triangle: Inside the Secret World of the Carlyle Group, PublicAffairs.
- Eugene F Irschick (1986). Tamil Revivalism in the 1930s, Cre-A, Madras.
- Foss, C., & Foss, S. (2014). We Are Many: Reflections on Movement Strategy from Occupation to Liberation, AK Press.
- Geetha V. (2018). Karunanidhi and Social Justice, Forward Press. (https://www.forwardpress.in/2018/08/karunanidhi-and-social-justice/).
- Gilens, M. (2012). Affluence and Influence: Economic Inequality and Political Power in America, Princeton University Press.
- Gilens, M., & Page, B. I. (2014). Testing Theories of American Politics: Elites, Interest Groups, and Average

Citizens. Perspectives on Politics, 12(3), 564-581.

- Hacker, J. S., & Pierson, P. (2010). Winner-Take-All Politics: How Washington Made the Rich Richer—and Turned Its Back on the Middle Class, Simon & Schuster.
- Kalaiyarasan, A and M Vijayabaskar (2021). The Dravidian Model: Interpreting the Political Economy of Tamil Nadu, Cambridge University Press.
- Keane, J. (1998). Civil Society: Old Images, New Visions. Stanford University Press.
- Keyssar, A. (2000). The Right to Vote: The Contested History of Democracy in the United States. Basic Books.
- Levitsky, S., & Ziblatt, D. (2018). How Democracies Die. Crown.
- Michels, R. (1911). Political Parties: A Sociological Study of the Oligarchical Tendencies of Modern Democracy. Transaction Publishers.
- Mill, J. S. (1859). On Liberty. Longman, Roberts & Green.
- Minow, M. (2010). In Brown's Wake: Legacies of America's Educational Landmark. Oxford University Press.
- Piketty, T. (2013). Capital in the Twenty-First Century. Harvard University Press.
- Raghunath Nageswaran and Vignesh Karthik K R (2023). Policy and Practice of Social Justice in Tamil Nadu (Book Review – Rethinking Social Justice).
- Rajmohan, S (2022). Critical Thinking in Masses and Social Justice, Dravidapozhil, April – June 2022.
- Rawls, J. (1971). A Theory of Justice. Harvard University Press.
- Sen, A. (1999). Development as Freedom. Anchor Books.
- Skocpol, T. (1992). Protecting Soldiers and Mothers: The Political Origins of Social Policy in the United States, Harvard University Press.
- Social Justice Edited by Anandhi S et al. Economic and Political Weekly, February 11, 2023. Vol. LVIII No-6.
- Sowell, T. (2004). Affirmative Action Around the World: An Empirical Study. Yale University Press.
- Stiglitz, J. E. (2012). The Consequences of Inequality. W.W. Norton & Company.
- Taagepera, R., & Shugart, M. S. (1989). Seats and Votes: The Effects and Determinants of Electoral Systems, Yale University Press.
- Veeramani, K (2018). Doyen of Social Justice, Frontline, August. (https://frontline.thehindu.com/cover-story/article24705057.ece)
- Veeramani, K (2023). The Role of Self-Respect Movement in the War for Social Justice and Caste Annihilation in India, Dravidapozhil, January – March 2023.
- Vivek Srinivasan (2010). Understanding Public Services in Tamil Nadu – An Institutional Perspective, Unpublished Doctoral Thesis, Maxwell School of Syracuse University.

Author Profile :

Dr. Sathis Kumar G (popularly known as Professor GSK)'s philosophy of life is "Be the Cause of Changes" that transform the generations. Dr Sathis Kumar envisioned to serve the society towards sustainability in terms of social, economic and philosophical ideologies through sharing knowledge by learning, researching, teaching and outreach activities. Professor GSK has more than 15 years of academic understanding and evidence-based research observations in economics, society, public policy, geo-politics, and sustainability. His subject areas of expertise and practice are Macro Economic Analysis, Sustainability, Development Economics, and Evidence-based Public Policy.

At present, Professor GSK serves as a Professor of Economics at School of Social Sciences and Languages, Vellore Institute of Technology, Chennai. Earlier, he served as a Chief Policy Researcher, at Populus Empowerment Network, Chennai; Chief Learning Officer at Dr. GSK's Social Lab, Bangalore; Associate Professor at Presidency University, Bengaluru, Karnataka; Assistant Professor at Great Lakes Institute of Management, Chennai, The Gandhigram Rural Institute – Deemed University, Dindigul, and Alagappa University, Karaikudi; and Project Associate at Indian Institute of Technology-Madras (IIT-M), Chennai, Tamil Nadu.

As a researcher, he has published two books, eleven research papers in refereed and peer-reviewed national international journals, and twelve chapters in edited books by reputed national and international publishing houses. With respect to his vast research contributions, he has been honoured with membership in editorial boards of international journals including Emerald's International Journal of Social Economics, Journal of Sustainable Development, American Journal of Rural Development and Journal of International Business Research. Professor GSK is also serving as honorary consultant for the non-government organizations working for society and sustainability, specifically new generation early start-ups and Community Based Organizations.

"If we had to accept the principle of numerical superiority while selecting our national bird, the choice would have fallen not on the peacock but on the common crow. Why should we then claim the tiger as our national animal instead of the rat which is so much more numerous?"

ARIGNAR ANNA

Indian Union Parliament Debate 1965

ஆரிய பண்பாட்டுப் படையெடுப்புகளும் – திராவிட இயக்கத்தின் எதிர்வினைகளும்.

எழுத்தாளர் **ஞான வள்ளுவன்**

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு தொடங்கி பல்வேறு காலகட்டங்களில் வடக்கிருந்து வந்தேறிய ஆரிய பார்ப்பனர்கள் தங்களுக்கே உரித்தான சூழ்ச்சியால் அரசாண்ட மன்னர்களின் ஆதரவோடு தங்களின் சாஸ்த்திரங்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கலாச்சாரத்தையும் இம்மண்ணில் வேரூன்றச் செய்ததால் பார்ப்பனரல்லாத மக்களிடையே வர்ண பேதங்களும், சாதிக் கட்டமைப்பும் உருவாகின. இதன் காரணமாக தமிழ் மக்களின் கல்வி உரிமையும், தொழில் நுட்பங்களும், கலைகளும், வழிபாட்டு முறைகளும் மெல்லச் சிதைந்து போயின.

பன்னெடுங்காலமாக தமிழர்கள் மீது ஆரியம் தொடுத்த இந்த பண்பாட்டுப் படையெடுப்பினை முறியடிக்க பலகாலமாக பலர் பேசியும், போராடியும் பலனில்லா நிலையில், நூறாண்டுகட்கு முன்னர் தோன்றிய திராவிட இயக்கத்தின் எதிர்வினையாடல் இன்று அதன் வீரியத்தை நிலை குலையச் செய்துள்ளது என்றாலும் முழுமையாக வெற்றி பெறவில்லை என்பதே உண்மை. இன்றைக்கும் பாசிச ஒன்றிய அரசின் அதிகார பலத்தால் அஃது அடிக்கடி வேகமாகத் தலைதூக்குகிறது அப்போதெல்லாம் திராவிட இயக்கம் முனைப்போடு எதிர்க்கிறது. தேவைப்படுமிடங்களில் விரட்டியடிக்கிறது. இதனால் அவ்வியக்கத்தை எப்படியாவது அழித்தொழிக்க வேண்டும் என்று ஆரிய ஆதிக்க சக்திகள் முனைகின்றன.

சமீபகாலமாக மொழித் திணிப்பு வழியாகவும், கல்வியில் மாற்றங்கள் வழியாகவும், மாநில உரிமைகளைப் பறிக்கும் வகையிலும் தமிழினத்தின் உரிமைகளை அழிக்கத் துடிக்கும் அவர்களின் படையெடுப்பின் வரலாறு குறித்தும், அது ஏன் முறியடிக்கப்பட வேண்டும் என்பது குறித்தும், இதில் திராவிட இயக்கத்தின் பங்கு என்ன என்பது குறித்தும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

கட்டுரைக்கான நோக்கம்:

ஓர் இனத்தை அழிப்பதற்கு முதலில் அதன் மொழியை அழிக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஏற்ப, தமிழ்நாட்டின் கல்விக்கூடங்களில் கட்டாய இந்தித் திணிப்பு என்ற பெயரில் தமிழ் மொழிக்கு இடையூறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் போதெல்லாம் திராவிட இயக்கத்தின் எதிர்ப்புகள் மொழியைக்காக்கும் போராட்டம் மட்டுமல்ல. தமிழர்களின் கல்வி, பண்பாடு, கலாச்சாரம் கலை இலக்கியம் ஆகியவற்றின் உரிமைகளைக் காப்பதற்கானப் போர் என்றே கூறலாம்.

1937ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1965ஆம் ஆண்டு தீவிரமடைந்த இந்தி எதிர்ப்புப்போரின் விளைவாக ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிகளில் பலர் உயிர் தியாகம் செய்தனர். அப்போதைய பிரதமர் நேரு தமிழ் நாட்டில் விரும்பும் வரையில் தாய்மொழி மற்றும் ஆங்கிலம் என இருமொழிக் கொள்கையே தொடரும் என்று உறுதியளித்தார்.

இந்நிலை தொடரும் நிலையில், தற்போதுள்ள ஆர்.எஸ்.எஸ். பின்புலமுள்ள ஒன்றிய அரசு, இந்தியையும், சமஸ்கிருதத்தையும் திணிக்கும் முயற்சியில் முனைப்போடு ஈடுபட்டுள்ளது.

இதற்கான மறைமுக வழியாகப் புதிய கல்விக் கொள்கையை தமிழகத்தில் நடைமுறைப் படுத்த வலியுறுத்துகிறது. மொழியையும், இனத்தையும் காக்கும் முனைப்பியக்கமாம் இன்றைய "திராவிட மாடல்" தமிழ்நாடு அரசு அதை ஏற்க மறுக்கிறது.

எந்த அழுத்தம் கொடுத்தாவது தமிழ் நாட்டில் இந்தியைக் கல்விக் கூடங்களில் கட்டாயமாக்க ஒன்றிய அரசு முனைவது அதன்வழியாக வடமொழியாம் சமஸ்கிருதத்தை புகுத்தி, தமிழர்களின் மொழி, பண்பாட்டுக் கலாச்சார அழிப்புக்கு மட்டுமின்றி ஒரு கட்டத்தில் இன அழிப்புக்கு வழி வகுத்து விடும் என்று உணர்வாளர்கள் அச்சப்படுகின்றனர். தமிழர் நாகரிகமே இந்திய மண்ணில் முதலானதும், பழமையானதுமாகும் என்று அறிவியல் பூர்வமாக நிரூபிக்கும் கீழடி அகழாய்வு முடிவினை ஏற்க மறுக்கிறது. தமிழர்களின் தொன்மையான மருத்துவ முறையான சித்த மருத்துவத்திலிருந்தே வடநாட்டு ஆயுர்வேதம் தோன்றியது என்று பலச் சான்றுகள் உள்ள நிலையில் தமிழரின் மருத்துவமுறைக்கு சிறப்பு வந்திடக்கூடாது என்பதற்காக சித்த மருத்துவப் பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்கான தமிழக அரசின் தீர்மானத்தின்மீது தனது ஒப்புதலை அளிக்காமல் காலம் தாழ்த்தி வருகிறார் ஆரியத்தின் பிரதிநிதியான ஆளுநர்.

இப்படிப் பல வழிகளில் தொடரும் ஆரிய பண்பாட்டுப் படையெடுப்புக்கு எதிரான போரில் முனைப்புடன் எதிர் நின்றுப் பல வெற்றிகளைக் கண்டதும், கண்டுவருவதும் திராவிட இயக்கமே.., இந்நிலையில் இப்படையெடுப்புகள் குறித்தும் திராவிட இயக்கம் அதனைத் தீரமுடன் எதிர்கொண்டுவரும் வரலாறு குறித்தும் அறிந்து கொள்ளவது முழு வெற்றி காணும்வரை இக்காலத் இளைஞர்களும் வருங்கால சந்ததியினரும் இப்போரில் தொய்வின்றி உணர்வோடு ஈடுபட உதவும் என்பதுதே கட்டுரைக்கான நோக்கமாகிறது.

மொழியின் தோற்றமும் தமிழின் சிறப்பும் தொன்மையும்

ஓர் இனத்தின் மீதான பண்பாட்டுப் படையெடுப்பு என்பது அவ்வினத்தின் மொழி, கலாச்சாரம், பழக்க வழக்கங்கள், கல்வி, வரலாறு, உரிமைகள் போன்ற அனைத்தையும் அழித்து தங்களுடையதை நிலைநாட்ட முற்படும் மாற்று இனத்தாரின் ஆதிக்க செயல்பாடுகளேயாகும். அவ்வகையில் முதலில் தாக்கப்படுவது மொழியே யாகும். இதனை உலக வரலாறு பலவிடங்களில் நிறுபித்துள்ளது. எனவே மொழி என்பது என்ன? தமிழ் மொழியின் வரலாறும் சிறப்பும் யாது? என்பதை முதலில் அறிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது.

எனவே, மொழி குறித்து ஓர் அறிஞரின் கருத்து என்ன என்பதைக் காண்போம்.

"பலர் சேர்ந்து ஒரு சமுதாயமாய் ஓர் இனமாய்ப் பழகி வாழ்வதற்குத் துணையாக உள்ள சிறந்த கருவி மொழியே. பலர் ஓர் இனமாய் வாழ்கின்றனர் என்பதற்கு உண்மையான அறிகுறி அவர்களின் நிறம் முதலிய எவையும் அல்ல அவர்கள் பேசும் மொழியே உண்மையான அறிகுறி எனலாம். சமுதாய வாழ்வுக்கு அறிகுறியாக உள்ள மொழியே அந்தச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக உள்ளது சமுதாயத்தால் வளர்ந்து சமுதாயத்தை வளர்த்து வருவது மொழியே எனலாம்." (1)

உலகின் மூத்த குடியான தமிழரின் தாய்மொழியாம் தமிழ், தொன்மையான இலக்கிய, இலக்கண வளம் பெற்ற மொழியாகும். மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியம் என்ற இலக்கண நூல்தான் தமிழில் தொன்மையானது எனும்போது, அந்த இலக்கணத்திற்கு முன் பல இலக்கியங்கள் தோன்றியிருக்க வேண்டும். சங்கங்கள் வைத்துத் தமிழ் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது என்றும் அவற்றுள் முதல் தமிழ்ச் சங்கம் இன்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே நிறுவப்பட்டது என்றும் அறியப்படும்போது தமிழ் மொழியின் தொன்மையும் வளமும் புலப்படுகின்றன. இத்தொன்மொழி பேசிய தமிழர்கள் அந்நாளில் தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தான் வாழ்ந்து வந்தார்களா? அன்றி வேறு பகுதிகளிலும் பரவியிருந்தார்களா? வரலாற்றுள் நுழைவோம்.

இந்திய வரலாற்றில் சுமார் 3000 ஆண்டுகள் பழமையான சிந்து சமவெளி நாகரிகமே மிகப் பழமையானது என்றும், இன்றைய பாக்கிஸ்தான் நாட்டில் உள்ள மொகஞ்சதாரா, ஹரப்பா ஆகிய நகரங்கள் அன்றைய உயர்ந்த சிந்துவெளி நாகரிக வாழ்க்கையில் இருந்த மக்களுடையது என்றும் கண்டறியப்பட்டது. இதற்கு முதன்முதலில் வித்தூன்றியவர் சர் ஜான் மார்ஷல் என்பார் ஆவர். ஹீராஸ் பாதிரியார் என்பார் பல்வேறு

ஆதாரங்களைக் காட்டி சிந்துவெளி மொழி அன்றைய தமிழ் வடிவமே என்று கூறியுள்ளார். அதுபோல ஆய்வாளர் ஐராவதம் மகாதேவன் தன் ஆய்வில் மொகஞ்சதோரா முத்திரைகளின்மேல் பொறிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துக்கள் தமிழ்-பிராமி எழுத்துக்களை ஒத்துள்ளன என்று கூறியுள்ளார்.

சமீபத்தில் தமிழ் நாட்டின் ஆதிச்சநல்லூர், கீழடி போன்ற இடங்களில் நடைபெற்ற அகழ்வாய்வுகளில் கிடைக்கப்பெற்ற மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமையான பானை ஓடுகளில் காணப்படும் எழுத்துக்களுக்கும் சிந்து சமவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பானை ஓடுகளின் எழுத்துக்களுக்கும் ஒற்றுமைகள் உள்ளன என்பதை ஆய்வாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இதன்படி இந்தியாவின் பழமையான நாகரிகத்திற்கு சொந்தக்காரர்கள் தமிழர்களே என்று கருத வேண்டியுள்ளது.

ஆனால் வடநாட்டுப் பார்ப்பன ஆய்வாளர்கள் இதனை ஏற்பதில்லை. மாறாக சிந்துவெளி நாகரிகம் என்பது புராணங்களில் மட்டும் பேசப்பட்ட, கற்பனையான சரஸ்வதி நதியோடும், சிந்து நதியோடும் இணைந்த “சிந்து சரஸ்வதி நாகரிகம்” என்று திரித்தும், அதனை காலத்தால் பிற்பட்ட வேத கால ஆரிய நாகரிகமாகவும் சித்தரிக்க முனைகின்றனர். இதற்கான எந்த ஆதாரமும் இதுநாள்வரை கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆனால் சிந்து வெளி நாகரிகத்திற்கு முன்னதாகவே தமிழர்களின் நாகரிக வாழ்வு இருந்தது என்பதை ஆய்வு முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. தமிழகத்து அகழாய்வுகளில் கிடைத்த இரும்புப் பொருட்கள் 5300 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்றும், அப்போதே சிறந்த நாகரிகத்திற்கு உரியவர்களாகத் தமிழர்கள் இருந்துள்ளனர் என்றும் அறிவியல் பூர்வமாக கண்டறியப் பட்டுள்ளது. சிந்து வெளி ஆய்வுகளில் இரும்பு கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பதால் அற்கு முற்பட்டது தமிழர் நாகரிகம் என்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள். ஆனால் இதனை ஒன்றிய அரசு ஏற்க மறுக்கிறது. இந்த வகையில் சிந்துவெளி நாகரிகம் குறித்து விருப்பு வெறுப்பின்றி தமிழர் வரலாற்றை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே எழுதியுள்ள ஓர் அறிஞரின் கூற்றை நாம் விரிவாகக் காண்பது அவசியமாகிறது.

"சிந்து வெளி நாகரிகத்தை ஆரிய நாகரிகத்துடன் வேறு சிலரும் ஒப்பிட்டுள்ளனர். சிந்துவெளி எழுத்துக்கள் மிகப் பழங்கால வேதமொழி எழுத்துகளுடன் தொடர்புடையன என்றும் களிமண் முத்திரைகளின்மேல் காணப்படும், விலங்குகளின் வடிவங்கள் ஆரியரின் வேள்விகளையும் அவற்றில் பலியிடப்பட்ட விலங்குகளையும் குறிப்பன என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். ஆரியர்கள் வேள்விகளில் பசுக்களையும் ஆடுகளையும் பலியிடுவது வழக்கம். ஆனால், மொகஞ்சதாரோ முத்திரைகளின் மேல் யானையின் உருவங்களும் காண்டாமிருகங்களின் உருவங்களும் பொற்றிக்கப்பட்டுள்ளன. எக்காலத்திலும் இவ்விலங்குகள் ஆரியரின் வேள்விகளில் பலியானதில்லை. எனவே, மொகஞ்சதோரா மொழியுடன் ஆரிய மொழி எவ்விதத்திலும் தொடர்புடையதன்று என்று கொள்ளலாம்.

இதுவரையில் கிடைத்துள்ள சான்றுகளைக் கொண்டு கி.மு.1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வட இந்தியாவில் ஆரிய நாகரிகம் தோன்றியிருக்க முடியாது என்பது வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கொண்டுள்ள முடிவாகும். இருக்கு அதர்வண வேதங்களில் காணப்படும் இலக்கிய அமைப்பைக் கொண்டும் புதை பொருள் சான்றுகளைக் கொண்டும் ஆரிய நாகரிகமானது கி.மு.1100-1000 ஆண்டுகளில் இருக்கலாம் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். சிந்துவெளி நாகரிகம் மறைவுக்கும் இந்திய நாட்டுக்குள் ஆரியர்கள் நுழைந்ததற்கும் இடையில் பல நூற்றாண்டுகள் கழித்து போயினவாதலின் சிந்துவெளி நாகரிகத்தை ஆரியரின் நாகரிகமாகக் கொள்ளலாகாது. மேலும், ஆரிய நாகரிகம் நாட்டுப்புறத்தோடு ஒன்றி வளர்ந்து வந்துள்ளது. ஆனால், சிந்துவெளி மக்கள் பெரிய பெரிய நகரங்களை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தவர்கள்; அவர்களுடைய நாகரிகம் நகர்புறத்து நாகரிகமாகும். கொகஞ்சதோரா முழுவதும் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டதொரு நகரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. அதன் அழகிய தெருக்கள் யாவும் திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்டன. சொக்கட்டான் கோடுகளைப்போல அவை நேர் நேராக ஓடுகின்றன. நகரத்தின் சுற்றளவு சுமார் 3-4 கி.மீ. இருக்கும். கடல் போல விரிந்தோடிய சிந்து நதிக்கரையின்மேல்

அந்நகரம் அமைந்திருந்தது. நாட்டுப் புறங்களில் சிற்றூர்களில் வாழ்ந்து வந்த ஆரியரின் பொலிவற்ற நாகரிகத்திற்கும், திகைப்பூட்டும் வாழ்க்கை வசதிகள் பலவும் வாய்க்கப்பெற்ற மிகப் பெரும் நகரங்களில் வாழ்ந்து வந்த சிந்துவெளி மக்கள் வளர்த்திருந்த நாகரிகத்திற்கும் இடையே எவ்வளவு வேறுபாடு!

இஃதன்றி சிந்துவெளிச் சிதைவுகளில் இலிங்க உருவங்கள் பல கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. சிந்துவெளி மக்கள் இலிங்க வழிபாடு உடையவர்கள் என இதனால் விளங்குகிறது. ஆனால், இருக்கு வேதகால ஆரியர்கள் இலிங்க வழிபாட்டை எள்ளிப் புறக்கணித்தனர். இலிங்கத்தை வழி பட்டவர்களும், அதைப் பழித்துப் பாடியவர்களும் ஒரே இனத்தவராவர் என்று கூற முடியாது. வேதகால ஆரியர்கள் சிந்துவெளியில் வாழ்ந்தவர்களாக இருந்து பிறகு கங்கை வெளியில் பரவிக் குடியேறியவர்களாயின் சிந்துவெளிச் சின்னங்களான எழுத்து முத்திரைகளையும். செப்பேடுகளையும் பொறிக்கும் வழக்கத்தையும் தம்முடனே கொண்டு சென்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் வேதகால நாகரிகத்தில் இவ்விரண்டும் காணப்படவில்லை....(2)

பல ஆண்டுகட்கு முன்னர் இவ்வறிஞர் எழுதியதை உறுதி செய்யும் வகையில் இன்றைக்குக் கிடைத்துள்ள அகழாய்வின் அறிவியல் பூர்வ முடிவுகள் இந்திய நிலப்பரப்பு முழுமைக்கும் அன்றைக்கு உரிமை உடையவர்களாக இருந்தவர்கள் தமிழர்கள் என்பதை பறைசாற்றுகின்றன. இதனை ஏற்க மறுக்கும் ஒன்றிய அரசு மாறாக, தமிழர்களிடையே இந்துத்துவ பார்ப்பனிய கலாச்சாரத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமாயின் அனைத்தையும் சமஸ்கிருத மயமாக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு முன்னோட்டமாக இந்தியைத் திணிக்க வேண்டும் என்று கருதி அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். இதனை எதிர்ப்பதற்கு முன்பாக, பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்பே வேதங்களையும், கடவுள்களையும் காட்டி அரசாண்ட மன்னர்களை மண்டியிடச்செய்து தங்கள் மதக்கொள்கைகளை நிலைநாட்டி அதன் வழியாக ஆரியமயமாக்கல் என்கின்ற பண்பாட்டுப் படையெடுப்பு பார்ப்பனர்களால் தமிழகத்தில் துவக்கப்பட்டதன் வரலாறு என்ன என்பதைச் சுருக்கமாக அறிந்து கொள்வது அவசியம்.

தமிழகம் நுழைந்த வட நாட்டு மதங்களும் நிலைத்து விட்ட ஆரிய மதமும்

தமிழகத்தில் ஆரியமயமாக்கல் எப்போது துவங்கியிருக்க வேண்டும்? அவர்களின் வைதீக சனாதன மதம் இங்கு அவ்வாறாயின் எப்போது நுழைந்தது? அப்போது அதன் நிலை என்ன? அப்போதிருந்த சூழல்கள் யாவை?

தமிழர்களின் வாழ்வில் “வழிபாடு” என்பது பன்னெடுங்காலமாக இருந்தாலும் “மதம்” அல்லது “சமயம்” என்ற அமைப்பு அப்போது இல்லை. தம்மினக்குழுத் தலைவர்களையும், அரசர்களையும், வீரர்களையும் வழிபாட்டுக்கு உரியவர்களாகக் கொண்டிருந்தனர். இறந்துபோன அவர்களின் நினைவாக வைத்த நடுக்கல்லை வணங்கத் தலைப்பட்டனர். அவ்வாறே தம் வாழ்வுக்கு உதவும் இயற்கையையும் வழிபட்டனர்.

ஆனால் வட நாட்டின் நிலை வேறாக இருந்தது. அங்கு கி.மு.ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய கௌதம புத்தரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட புத்த மதம் மகாவீரரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஜைன மதம் போன்று வேதங்களின் அடிப்படையில் உருவான பிராமண மதமான வைதீக மதமும் இருந்தது.

இம்மதத்தார் தம் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காக இந்திய நிலப் பரப்பு முழுமைக்கும் பயணித்தனர். அந்த வகையில் மேற்சொல்லப்பட்ட நான்கு மதங்களும் தமிழகத்தில் நுழைந்தன. இந்நிகழ்வு ஏறக்குறைய கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்பது ஆய்வாளர்களின் கூற்றாகும். அது குறித்துக் காண்போம்.

”பௌத்த மதம் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த காலத்தில் வேறு வடநாட்டு மதங்களும் இங்கு வந்து சேர்ந்தன. அவை ஆருசுதம் எனப்படும் ஜைன மதமும், பிராமண மதம் எனப்படும் வைதீக மதமும், பூரணன் என்பவரை வழிபட்டொழுகும் ஆசீவக மதமும் என்பன. இந்த மதங்கள் வடநாட்டில் தோன்றியவை. பௌத்த மதத்தை உண்டாக்கிய சாக்கிய புத்தரும், ஜைன மதத்தையுண்டாக்கிய வர்த்தமான மகாவீரரும், ஆசீவக மதத்தை உண்டாக்கிய கோசால மக்கலிபுத்திரரும் ஒரே காலத்தில் உயிர் வாழ்ந்திருந்தவராவர். இந்த மதங்கள் உண்டான காலத்தில் வைதீக மதமும்

இருந்தது. இந்த நான்கு வட நாட்டு மதங்களும் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தன. பௌத்த மதம் அசோக சக்கரவர்த்தி காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் பரவச் செய்யப்பட்டது என்று அறிந்தோம். ஜைன மதம், அசோக சக்கரவர்த்தியின் பாட்டனான சந்திர குப்த அரசன் காலத்தில் தென்னாடு வந்ததாகச் சான்றுகள் உள்ளன. சற்றேறத்தாழ இதே காலத்தில்தான் வைதீக பிராமண மதமும், ஆசீவக மதமும் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்திருக்கவேணடும். அக் காலத்தில் வடநாட்டு மதங்களிலின்று வேறுபட்டதும் தனிப்பட்டதுமான ஒரு மதத்தைத் தமிழர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர். வடநாட்டு மதங்களின் தொடர்பற்ற புராதன மதமாக இருந்தது அக்காலத்துத் தமிழர் மதம்...” (3)

(இங்கு தமிழர்களின் தொன்மையான வழிபாட்டு முறையினை மற்ற மதங்களோடு ஒப்பிட்டுக் காண்பிக்கவே அதனை மதம் என்று சொல்கின்றார் நூலாசிரியர் என்றே கொள்ள வேண்டும்.)

தமிழ்நாட்டில் நுழைந்த மதங்களில் பௌத்தமும், ஜைனமும் உடன் வந்த வைதீக மதமான பிராமண மதத்தின் கொள்கைகளுக்கு எதிராகவும், மனித நேயத்திற்கு ஆதரவாகவும் குறிப்பாக, பிராமண மதத்தில் விலங்குகளை உயிர்பலி கொடுக்கும் வேள்விகளும், யாகங்களும் முதன்மை படுத்தப்பட்ட நிலையில் அதற்கு மாறாக உயிர்க்கொலையினை எதிர்க்கும் கொள்கையினைக் கொண்டிருந்த பௌத்தமும், ஜைனமும் மக்களிடையே விரைவில் செல்வாக்கு பெற்றன. இதனால் வடக்கிருந்து வந்த மதங்களிடையே பூசல்கள் எழத்தொடங்கின. அஃது காலப்போக்கில் பெருக்கமடைந்து மக்களிடையே குழப்பத்தை ஏற்படுத்தின. துவக்கத்தில் ஜைன பௌத்த மதங்களில் நாட்டம் கொண்டிருந்த மக்கள் அவற்றின் கொள்கைகள் கடினமாகவும் கடைபிடிக்க முடியாதிருந்ததாலும் அவற்றை விரைவில் வெறுக்கத் தொடங்கினர். இதனை சாதகமாக்கிக்கொண்ட பிராமண மதம் மெல்லத் தன் சுபாவத்தை வெளிக்காட்டத் தொடங்கியது. அது குறித்து ஓர் ஆய்வறிஞரின் இக்கூற்றினை நோக்கினால் இஃது தெளிவாகும்.

” வைதீக பிராமண மதம் யாகத்தில் உயிர்கொலை செய்யும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தபடியாலும் நால்வகை சாதிப் பாகுபாடுடையதாய்ப் பிராமணர்கள் மட்டும் உயர்ந்தவர் என்னும் கொள்கையுடைய தாயிருந்தபடியாலும் இவற்றிற்கு மேலாக பிராமணர் தவிர மற்றவர்கள் வேதத்தைப் படிக்கக்கூடாது என்று தடுத்து வந்தபடியாலும் இவ்விதக் குறுகிய கோட்பாட்டினையுடைய வைதீக மதத்தில் மக்களுக்கு மனம் செல்லவில்லை. ஆகவே கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாடு வந்த வைதீக பிராமண மதம் கி.பி. ஆறாவது அல்லது ஏழாவது நூற்றாண்டு வரையில் பொது மக்களின் செல்வாக்கு பெறாமல் ஒதுக்கப்பட்டே வந்தது. கி.பி.ஆறாவது அல்லது ஏழாவது நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் வைதீக மதம் தனது அடிப்படையான கொள்கைகள் சிலவற்றில் மாறுதல் செய்துகொண்டு புத்துயிர் பெற்றது. அஃதாவது யாகங்களில் உயிர்க்கொலை செய்வதை நிறுத்தியதோடு கொற்றவை முருகன் சிவன் திருமால் முதலான திராவிட (தமிழ்த்) தெய்வங்களைத் தன் மதக்கடவுளராக ஏற்றுக்கொண்டு புதிய உருவம் பெற்றுவிட்டது. இந்த மாறுதலுடன் “பக்தி“ இயக்கத்தை மேற்கொண்டபடியால் இந்த மதம் பொது மக்கள் ஆதரவைப்பெறவும் பண்டைப் பகையுள்ள ஜைன பௌத்த மதங்களைக் கடுமையாகத் தாக்கித் தோறபிக்கவும் முடிந்தது. சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், திருமங்கையாழ்வார் போன்ற சைவ வைணவத் தொண்டர்கள் தோன்றிப் புதிய இந்து மதத்தை நிலைநாட்டவும், ஜைன பௌத்த மதங்களை ஒழிக்கவும் தலைப்பட்டார்கள். கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டில் இந்தப் புதிய வைதீக இந்து மதம் ஜைன பௌத்த மதங்களுடன் போர் தொடங்கி வெற்றி பெற்றது....” (4)

இவ்வாறு தமிழகத்தில் நிலைத்துவிட்ட ஆரிய பார்ப்பன மதம் ஆலயங்களைத் தன்வயப்படுத்துவதில் முனைந்து வெற்றி கண்டது பற்றிக் காண்போம்.

ஆலயங்களை அபகரித்த ஆரியம்

வந்தேறிய வடமொழிப் பார்ப்பனர்கள் நாடு முழுமைக்கும் பரவி வாழத் துவங்கியபோது. தங்கள் மொழிதான் கடவுளுக்குத் தெரிந்த, புரிந்த மொழி, ஆலயங்களில் அவற்றின் மந்திரங்கள்தான் ஒலிக்க வேண்டும், அதனைத் தாங்கள் மட்டுமே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி ஏற்கனவே இருந்த தமிழ் வழிபாட்டு முறைகளை ஓரங்கட்ட முனைந்தனர். தங்களின் நிறம் உடல்மொழி வளைந்து போகும் தன்மை ஆகியவற்றைக் கொண்டு

தந்திரமாகத் தமிழகத்து அரசர்களைத் தங்கள் கைக்குள் வைத்துக்கொண்டனர். தாங்கள் மட்டுமே பயிலக்கூடிய வேதப் பள்ளிகளை மன்னர்களின் ஆதரவோடு பல இடங்களில் நிறுவிக்கொண்டனர்.

இது குறித்து ஓர் அறிஞரின் கூற்றினைக் காண்போம்.

" ......பல்லவர் காலத்திலும் சோழர் பாண்டியர் காலத்திலும் மன்னரின் அழைப்பின் பேரிலோ தாமாகவோ தமிழகத்தில் அலையலையாக வந்து குடியேறிய பிராமணர்கள் புதுப்புதுப் பெயர்களைப் பூண்டவர்கள். புதிய குலதருமத்தைக் கடைப்பிடித்தவர்கள் வடமொழியையன்றி வேறு மொழியை விரும்பாதவர்கள் வடமொழியின் ஏற்றத்துக்கு என மன்னரிடம் பல சலுகைகளையயும் செல்வாக்கையும் கைக்கொண்டு தமிழுக்குக் கூற்றமாக வந்தவர்கள்." (5)

பல்லவர்களின் ஆட்சியில்தான் வழிபாட்டு இடங்கள் கருங்கற்களால் பிரம்மாண்ட அமைப்பில் கட்டப்பட்டன. அப்போது பௌத்த சமண சமயங்களுக்கு எதிராகப் போர்தொடங்கிய சைவ சமயம் செழுமையுற்று ஆலயங்களிலும் முதன்மை பெற்றிருந்தது. கருவறைகளில் நாயன்மார்களின் திருமுறைகளே ஓதப்பட்டன.

அச்சமயத்தில் வெளியில் வேள்விகளைச் செய்துகொண்டு அதன்வழியாக மன்னர்களிடம் தானங்களைப் பெற்று வாழ்ந்து கொண்டிருந்த பார்ப்பனர்கள் மெல்ல மெல்ல அப்பெருங் கோயில்களில் நுழையத் தொடங்கினர். நாடாண்டவர்களை நம்ப வைத்து மக்களுக்குப் புரியாத தங்கள் மொழியை ஆலயங்களின் வழிபாட்டு மொழியாக்கி அதற்கான அர்ச்சகர்களாகத் தாங்களே பணியிலமர்ந்து கொண்டனர். சைவமும் எதிர்க்க பலமின்றி பார்ப்பன மதக்கொள்கைகளோடு கலந்து போனது இது குறித்து ஓர் ஆதாரத்தைக் காண்போம்.

"வேதங்களிலும் ஆறு அங்கங்களிலும் பிறவற்றிலும் வல்ல மறையவர் நூற்றுக் கணக்காகப் பல்லவர் நாட்டிற் குடியேற்றம் பெற்றனர். இங்ஙனம் மறையவர் தொகை பெருகப் பெருக, அவரது வைதிக சமயம் பழந்தமிழ்ச் சைவ சமயத்தோடு இரண்டறக் கலந்தது. அவர் தம் உருத்திர வணக்கம் நன்றாகச் சிவ வணக்கத்திற் கலந்துவிட்டது. சங்ககால இறுதியிலேயே உண்டான சிவ-உருத்திரக் கலப்பைத் திருவாசகத்திற் காணலாம். பின்வந்த மறையவரால் மிகுந்த சமயக் கலப்பு ஏற்பட்டது என்பதை கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டிற் செய்யப் பெற்ற அப்பர் சம்பந்தர் பாடல்களைக் கொண்டு நன்குணரலாம். வேத வேள்வியே இல்லாத பழைய சிவன் வடவர் கலப்பால் வேள்விக்குரிய மகாதேவன் ஆயினன். தமிழ் முருகன் "சுப்பிரமணியன்" ஆயினன். தமிழ்க் கொற்றவை "துர்க்கை" ஆயினள். பல பல கிளைச் சமயத்தார் வழிபாட்டு வந்த மூர்த்திகளை எல்லாம் சிவனுடன் சேர்த்து ஐயனார் சிவனது அம்சம் "விநாயகர் சிவனது பிள்ளை" என்றெல்லாம் கூறி, அதற்கேற்ப கதைகள் வரையப்பெற்றன. இத்தகைய மாறுதல் தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழக் கி.பி. முதல் ஆறு நூற்றாண்டுகளில் நடந்து முடிந்தன எனலாம். சைவ சமயம் பல கிளைகளாகப் பிரிந்து இருந்தது. அப்பல பிரிவினர் பௌத்தரும் சமணரும் தெற்கே வந்தபொழுதோ-அதற்கு முன்னரோ பின்னரோ தென்னாடு புக்கனர். இவரே பாசுபதர், காபாலிகர், காளாமுகர் முதலியோர். இவர்கள் பெயர்களில் ஒன்றேனும் தமிழ்ப் பெயராக இருத்தல் அருமை. "தேவ சோமா" முதலிய பெயர்களை மத்த விலாசத்திற் காண்க. இவர்தம் பழக்க வழக்கங்களும் தமிழ்நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டவை. "அன்பே சிவம்" என்ற மணிவாசகர்-அப்பர்-சம்பந்தர் கொண்ட சைவ சமயத்திற்கும் இவர் கொண்ட சைவ சமயத்திற்கும் மலைக்கும் மடுவிற்கும் உள்ள வேறுபாடு காணலாம். எனினும், இக்கிளையினர் கொள்கைள் பல தேவாரப் பதிகங்களிற் புகுந்துவிட்டன. இஃது அக்கால நிலையேயன்றி வேறன்று. சமண-பௌத்த சமயங்களை அடக்கத் தொடங்கிய பழந்தமிழ்ச் சைவம் ஒரு பால் வைதீகத்தையும் மறுபால் இக் கிளைகளையும் தழுவி இவற்றின் துணைகொண்டு அவற்றை அடக்கிவிட்டது என்பது தெரிகிறது."(6)

ஆலயங்களை அபகரித்த கையோடு சைவ, வைணவ சமயங்களுள் புகுந்ததோடு கருவறைகளில் ஒலித்த தமிழை வெளித் தள்ளி தங்கள் மொழியை நிலைநாட்டிக்கொண்டனர்.

ஆலயங்களில் வழிபாட்டு உரிமையை நிலைநாட்டப் புகுந்த வடமொழி மெல்ல மெல்ல அவற்றின் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் தங்கள்

கட்டுப்பாட்டில் வைத்திட முனைந்தது. அதனால் ”ஆகமங்கள்” என்ற பெயரில் வடமொழியில் அதற்கான சட்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. ஆலய பூசைகள் எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் தொடங்கி, எந்த வகைப் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் இறைவனை மகிழ்விக்க எவ்வித இசையும் நடனமும் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும் என்பதையும் அதற்கு எவரெவர் பணியமர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதையும் இந்த ஆகமங்கள் வரையறுத்தன. “தேவரடியார்” முறை பல்லவர்கள் ஆட்சி காலத்தில்தான் ஆலயங்களில் புகுத்தப்பட்டது. அன்றைக்கு ஆடல் பாடல்களில் சிறந்திருந்த கணிகையர் குலப்பெண்களும், அவர்களைச் சார்ந்திருந்த இசைக்கருவிகளில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த ஆண்களும் ஆலயங்களில் நியமிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு பல்லவர்கள் ஆட்சியில்தான் ஆலயங்களில் தங்களின் முழு ஆதிக்கத்தையும் ஆரியம் செலுத்தத் தொடங்கியது.

அதற்குப்பின் வந்த பிற்கால சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் ஆட்சியில் இது பல்கிப் பெருகித் தழைத்தது. முதலாம் இராசராசன் மற்றும் அவன் மைந்தன் முதலாம் இராசேந்திரன் ஆட்சி காலத்தில், இங்கிருந்த பார்ப்பனர்கள் போதாதென்று படையெடுப்பில் வெற்றி கண்டு திரும்பும் போதெல்லாம் வடக்கிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான பார்ப்பனர்களைத் தமிழகம் அழைத்து வந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் தமிழகத்து ஆலயங்களிலும் மடங்ளிலும் பள்ளிகளிலும் அமர்த்தப்பட்டனர். அவர்களை உயர் நிலையில் வைத்து அழகு பார்த்த அம்மன்னர்கள், அவர்களுக்கு வேண்டிய பொன்னையும், பொருளையும், பல ஊர்களையும், வேலிக்கணக்கான விளை நிலங்களையும் கொடையாக அளித்தனர். இவர்களின் பெருக்கத்தால் ஆலய கருவறைகளில் துதிக்கும் மொழியாக நடமாடிய தமிழ் வாயிலுக்கு வெளியே தள்ளப்பட்டது. இதுகுறித்து பிற்கால சோழர் வரலாற்றைக் கூறவந்த முக்கியமான இக்குறிப்பினைக் காண்போம்.

”மன்னர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் அயல்நாட்டு பிராமணரை இறக்குமதி செய்து கோயில்களிலும், மடங்களிலும், கல்வி நிறுவனங்களிலும் அவர்களை அருச்சகர்களாகவும், புரோகிதர்களாகவும், வேத பாராயணம் செய்வோராகவும் ஆங்காங்கு அமர்த்தினர். வேதநெறி தழைத்தோங்குவதற்காக மன்னரும் மக்களும் புதிதாகக் குடிபுகுந்த பிராமணருக்குப் பொன்னையும், பொருளையும், குடியுரிமைகளையும் வாரி வழங்கினர். பிராமணருக்குத் தனி நிலங்களும், முழுமுழுக் கிராமங்களும் தானமாக வழங்கப்பட்டன. அக்கிராமங்கள் அக்கிரகாரம், அகரம், சதுர்வேதி மங்கலம், பிரமதேயம் எனப் பல பெயர்களில் வழங்கின. இக்குடியிருப்புகள் அனைத்தும் பிராமணரின் நிருவாகத்திற்கே விடப்பட்டன. அரசனுடைய ஆணைகள் அவற்றினுள் செயல்படா. அக்கிராமங்களுக்கு எல்லாவிதமான வரிகள், கட்டணங்கள், கடமைகள், ஆயங்கள் முதலியவற்றினின்றும் முழு விலக்கு அளிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு கிராமத்தின் உள்ளாட்சிக்கும் ஒரு மகா சபை அமைத்துக் கொண்டு பிராமணர்கள் தத்தம் கிராமத்தின் நிர்வாகத்திற்குத் தாமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்கள். பிராமணர் தமிழகம் முழுவதும் பரவிக் குடியமர்ந்தார்கள். உள நிறைவுடன் நல் வாழ்க்கையில் நின்று வேதம் ஓதி இறைப்பணி புரிந்து அறம் ஓம்பி மக்களிடையே கல்வியறிவையும் ஆன்மிக விழிப்பையும் தோற்றுவிப்பதற்காகவே, மன்னரும் மக்களும் அவர்களுக்குத் துணை நின்றார்கள். ஆனால், விளைவோ வேறு விதமாயிற்று; தமிழ் மன்னரும் தமிழ் மக்களும் வரையாது வழங்கிய வாழ்க்கை நலன்களைப் பெற்ற பிராமணர்கள் தனித்து வாழ்ந்து, மக்களிடையே குல வேறுபாடுகளைப் பெருக்கித் தமிழர் அனைவரையுமே சூத்திரர் என்ற இழிகுலத்தினராகக் கருதிக் கோயில்களிலும், மடங்களிலும், ஏனைய பொது அறச்சாலைகளிலும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டார்கள். ஒரு கோயிலைக் கட்டி குடமுழுக்குச் செய்விக்கும் தமிழன் ஒருவன், தான் கட்டிய கோயிலிலேயே தொலைவில் ஒதுங்கி நிற்கவும், பிராமணர்களின் பின்னின்று கோயில் பிரசாதங்களைப் பெறவும் ஒப்புக் கொண்டு விட்டான். கோயில் கருவறையில் வடமொழியின் ஆரவார ஓசை ஓங்கவும், தமிழ் ஒலி மறையவும் வழக்காறுகள் வகுக்கப்பட்டன. தேவார ஆசிரியர்கள் காலத்தில் தமிழர் கருவறைக்குட் செலலும் உரிமை பெற்றிருந்தும் சோழர் பாண்டியர் காலத்தில் அவ் வுரிமையை அவர்கள் இழந்து விட்டார்கள். (7)

தமிழ்ப் பெயர்களைத் தம்மொழியாக்கிய ஆரியம்

மொழியை அடுத்து அம்மக்களின் கலாச்சாரத்தையும் பண்பாட்டையும் சிதைத்தால் அவர்களைச் சிறுமைப்படுத்தி, அடிமையாக்கித் தாங்கள் சுகவாழ்வு பெற முடியும் என்றும் கருதிய பார்ப்பனர்கள், அடுத்து எடுத்த நடவடிக்கை தமிழ்ப் பெயர்களை வடமொழிக்கு மாற்றுவதென்பதாகும்.

சங்ககால மன்னர்களின் பெயர்கள் நற்றமிழில் இருந்த நிலையை மாற்றித் தேவபாஷையான தங்கள் மொழியில் இறைவனையும் அரசனையும் அழைப்பது உயர்ந்த மதிப்பையும் பெருமையையும் அளிக்கும் என்று பார்ப்பனர்களால் சொல்லப்பட்டதை நம்பிய தமிழ் மன்னர்கள் தங்களின் பெயர்களை வடமொழியில் அழைப்பதையும் அவர்கள் கட்டிய ஆலயங்களின் கடவுளர்களை வடமொழிப் பெயரில் அழைப்பதையும் பெருமையெனக் கருதி மகிழ்ந்தனர்.

இதன் விளைவாக நாடு முழுமைக்கும் இருந்த சைவ, வைணவ ஆலயங்களின் கடவுளர்களின் பெயர்கள் வடமொழிக்கு மாற்றப்பட்டன.. பிரகதீஸ்வரர், நடராஜர், அமிர்தகடேஸ்வரர், வைத்தியநாதர் என்ற பெயர்களுக்கு உரியவரானார் சிவபெருமான். ஸ்ரீரங்கநாதர், புருஷோத்தமன், புண்டரீகாட்ஷன், பக்தவசலன் என்று ஆனார் கலியனான பெருமாள். முருகன் சுப்பிரமணியன் ஆனார். பிள்ளையார் கணபதியானார். அய்யனார் ஐயப்பனானார். காளி துர்க்கையானாள்.

அரசர்களைப் பொருத்த மட்டில். சங்ககால சோழ மன்னர்களின் பெயர்கள் நெடுமுடிக்கிள்ளி, நலங்கிள்ளி, இளங்கிள்ளி, செம்பியன் கரிகாலன், கோப்பெருஞ்சோழன் என்று இருந்தன. ஆனால் பிற்காலச் சோழர்கள் பார்ப்பன தாசர்களாக இருந்தமையால் அருண்மொழித்தேவன் , இராஜராஜன் ஆனான். அவன் மகன் இராஜேந்திரன் ஆனான். தொடர்ந்து வந்த மன்னர்களும் குலோத்துங்கன் என்றும், மதுராந்தகன், ராஜாதிராஜன் என்றும் வடமொழிப் பெயரில் அழைப்பதையே பெருமை என்று எண்ணிக் கொண்டனர். சங்ககால பாண்டிய மன்னர்கள் நெடுஞ்செழியன், பெருவழுதி, நன்மாறன் என்றெல்லாம் வைத்திருந்த பெயர்கள் பிற்காலத்தில் ஆரிய மயமாக்கலின் விளைவாக வரகுணவர்மன், சுந்தரபாண்டியன், விக்ரமபாண்டியன், வீரகேசரி, சடையவர்மன், குலசேகரன் என்றெல்லாம் வடமொழிப் பெயராயின.

இவ்வாறே ஊர்களின் பெயர்களை யெல்லாம் வடமொழியில் மாற்ற முனைந்து வெற்றி கண்டனர்.. தமிழ்ப் பெயர்களில் விளங்கிய பல சிறு கிராமங்களை ஒருங்கிணைத்து அதற்கு சதுர்வேதிமங்கலம் என்றும் அகரம் என்றும் பட்டவிருத்தி என்றும் வடமொழிப் பெயர் சூட்டி அதனை தாங்கள் தானமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலையை உருவாக்கினர். இதனால் நாடு முழுமைக்கும் பெரும்பான்மையான ஊர்களின் பெயர்கள் வடமொழிக்கு மாற்றப்பட்டன. குறிப்பாகப் பெரும் ஆலயங்கள் கொண்ட ஊர்களின் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டன.

திருவரங்கம் ஸ்ரீரங்கம் ஆனது. தில்லை சிதம்பரம் ஆனது. திருமறைக்காடு வேதாரண்யம் ஆனது. மயிலாடுதுறை மயூரம் ஆனது. திருமுதுக்குன்றம் விருத்தாசலம் ஆனது. இதுபோல் பெரும்பான்மை ஊர்கள் வடமொழியாக்கம் செய்யப்பட்டன. இதன்மூலமாக இந்த மண்ணும் அதிலிருந்த ஆலயங்களும் அவற்றிற்குரிய உரிமைகளும் தங்களுக்கே உரிமை என்பதை நிலைநாட்ட முனைந்த பார்ப்பனர் அதில் வெற்றியும் கண்டனர்.

அடுத்து அவர்கள் முனைந்து கைப்பற்றியது தமிழர்களின் கல்வியாகும். மேற்சொன்ன படையெடுப்புகளுக்கெல்லாம் மேலானதாக இதைக் கருதிய ஆரியம் அதனை எப்படி கைக்கொண்டது என்பதைக் காண்போம்.

தமிழரின் கல்வியும் தொழில் நுட்பத் திறனும்

பார்ப்பனர்கள் வந்தேறுவதற்கு முன்பு தமிழ் நாட்டில் கல்வி அனைவருக்குமானதாக வளம்பட்டிருந்தது. அப்போது தொழில்முறையான குலங்கள் மட்டும் இருந்ததால், பாகுபாடின்றி அனைவரும் தங்களுக்குரிய தொழில் சார்ந்தக் கல்வி மட்டுமின்றி, பொது ஒழுக்கம் சார்ந்த நன்னெறிகளைச் சொல்லும் கல்வியையும் கற்றனர். கல்வியின் மேம்பாட்டையும், அருமையையும், பயனையும் தமிழர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே கல்வியின் சிறப்பைத் தன் பாடல்களில் எடுத்தியம்பியுள்ளார் திருவள்ளுவர். சங்க இலக்கியங்களும் தமிழரின் கல்வி குறித்து பெரும் அக்கறை கொண்டு

பல பாடல்களைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றின் வழியாக அந்நாளில் கல்வி என்பது அனைத்து மக்களுக்குமானதாக இருந்ததும் அது வாழ்க்கைக்கும் இன்றியமையாததாக இருந்ததையும் அறிய முடிகிறது. ஆரியம் புகுநது வர்ணாஸ்ரம தர்மத்தை நிலை நாட்டி, மக்களிடையே உயர்வு தாழ்வினைக் கற்பித்த காலகட்டத்திலும்கூட தமிழர்கள் கல்வி கற்றலை பாகுபாடின்றி மேற்கொண்டு இருந்தனர் என்பதையும், கல்வி கற்றல் அந்த ஏற்றத்தாழ்வினைப் போக்கும் கருவியாக இருந்தது என்பதையும் சங்கப் பாடல்கள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

தமிழர்கள் அந்நாளில் கொண்டிருந்த கல்வி அவர்கள் சார்ந்த தொழில்களுக்கு உரிய நுட்பங்களைக் கற்பிக்கும் பல நூல்களைக் கொண்டதாகவும் இருந்துள்ளது. . கட்டடக்கலை, மருத்துவம், வானியல், வணிகம், கலை, இலக்கியம், நிருவாகம் போன்றவற்றில் திண்மம் பெறவேண்டின், அதற்காகக் கல்விதான் அன்றைக்கு இருந்திருக்க வேண்டும். மேலும் அக்கல்வியைக் கற்பிப்பதற்கான நூல்கள் அன்றைக்கு தமிழ் மொழியில் நிறைந்து இருந்திருக்க வேண்டும். அவற்றைக் கற்றறிந்த வல்லுநர்கள் தங்களை நாடி வருபவர்களுக்கு அதனைக் கற்பித்திருக்க வேண்டும். அப்படியான நூல்கள் இருந்ததை சங்க இலக்கியங்கள் உறுதி செய்கின்றன.

கட்டடக்கலையில் திறன்பெற்ற கொத்தர்கள் தமக்குரிய நூலறிவில் புலமை பெற்றிருந்தனர். அவர்கள் தாமறிந்தவற்றின்படி நிலவியல், வானியல், தட்ப வெட்ப இயல் போன்றவற்றிற்கு ஏற்ப உரிய அளவுகளைக் கொண்டு வீடுகளையும், நகரங்களையும், கோட்டைகளையும், மதில்களையும் அமைத்தார்கள் என்று நெடுநல்வாடை விரிவாக எடுத்தியம்புகிறது. இத்தகைய கற்றிந்தவர்களை "நூலறி புலவர்" என்கிறார் அதை எழுதிய நக்கீரர்.

" நூலறி புலவர் நுண்ணித்து கயிறிட்டு
தேஎம் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி
பெரு பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப ஒருங்கு மனை வகுத்து
உடன் வளைஇ ஓங்கி நிலை வரைப்பின்
பரு இரும்பு பிணித்து செல்வாக்கு உரீஇ
தாழொடு குயின்ற துணை மாண் கதவம் பொருத்தி……."

பொருள் - கட்டடக்கலையறிந்த வல்லுநரான தச்சர் தாம் அளப்பதற்கு உரிய நூலினைப் பிடித்து திசைகளைக் குறித்துக்கொண்டு தெய்வத்தை வணங்கி மன்னர் வசிப்பதற்கான பெரிய வாயிலைகளையும் மண்டபங்களையும் கொண்ட மாளிகையையும் அதற்கான சுற்றுப்புற மதில் சுவர்களையும் கட்டுவதற்கான பணிகளையும் மேற்கொண்டதோடு மாளிகைகளின் வாயில்களுக்கு உரிய கதவுகளை இரும்பு ஆணிகளைக் கொண்டு பொருத்தியும் அவற்றிற்கு அழகிய வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட கைப்பிடிகளை அமைத்தும் கொடுத்தனர்…." (8)

கண்ணகியும் கோவலனும் ஏழு அடுக்கு மாளிகையில் இடைப்பட்ட நான்காம் அடுக்கில் மயனால் செய்யப்பட்டது போன்ற மணிகள் இழைத்த கால்களையுடைய கட்டிலின் மீது இருந்தனர் என இளங்கோவடிகளால் எடுத்துரைக்கபட்டுள்ளது. மேலும்

"பொன்னினும் மணியினும் புனைந்தன வாயினும்
நுண்வினைக் கம்மியர் காணா மரபின்
துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோர் உதவிக்கு
மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின் இவைதாம்"

(சிலம்.. இந்திர விழாவெடுத்த காதை 12–13) (9)

இத்தகைய தொழில் நுட்பம் (Technology) என்பது செய்முறை அறிவும், (Practical knowledge) நீண்ட அனுபவமும் இருந்தால் மட்டுமே வாய்க்க இயலும். இந்த வகையில் தமக்கு செய்முறை அறிவு ஏதும் இல்லாமல், உழைப்பு எதையும் தர விரும்பாத பார்ப்பனர்கள், தமிழில் இருந்த கட்டடக்கலையின் தொழில் நுட்பங்களை தம் வயப்படுத்திட முனைந்தனர். தந்திரமாகத் தமிழிலிருந்த அனைத்து தொழில் நுட்பங்களையும் சமஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டு தமதாக்கிக் கொண்டனர். தமிழரின் தொழில் நுட்பம் மீதான ஆரிய படையெடுப்பு குறித்துக் காண்போம்.

தொழில் நுட்பங்களைக் கபளீகரம் செய்த ஆரியம்

தமிழர்களின் கட்டடக்கலை, மருத்துவம், வானியல், கலை என அனைத்தையும் தங்கள் மொழிக்கு மாற்றம் செய்து கொண்ட பார்ப்பனர்கள், அவையாவும் கடவுளர்களாலும், ரிஷிகளாலும், முனிவர்களாலும் எழுதப்பட்டவை என்று கதைத்ததோடு மட்டுமின்றி அவற்றிற்கு புனிதத்தையும் தொன்மையையும் ஏற்படுத்தி மற்றவர்கள் அதைப் படிக்கவோ, கற்கவோ இயலாதவாறு தங்களுக்குள் மனப்பாடமாக்கிக்

கொண்டு வழிவழியாக அதைக் கற்று வந்தனர்.. இதன் மூலம் தங்களைத் தவிர மற்றவர்கள் அந்த சாஸ்திரங்கள் குறித்த அறிவு இல்லாமலும், அவற்றை அறிந்து கொள்ள இயலாமலும் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர். இது உண்மையா?

ஆம்! இந்தப் புரட்டினை உறுதி செய்யும் அவர்களின் குலத் தலைவரின் இவ்வரிகளைக் காண்போம்.

"இப்போதிருக்கிற சமூக அமைப்பு முழுதும் மாறுகிறதோ, மாறவில்லையோ - அதை மாற்ற முடியுமோ, முடியாதோ - வேத ரட்சணத்தையே ஜீவனமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு கூட்டம் என்றைக்கும் இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். பிராமண ஜாதி என்று ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்ல வில்லை. தனியாக இப்படி ஓர் ஜாதி சுய நலத்துக்காக இருந்து ஒன்றும் ஆக வேண்டாம். லோக ஷேமத்துக்காகத்தான் அது இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த லோக ஷேமத்துக்காகத்தான் வேத சப்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வேத சப்தங்கள் இருந்தால் தான் லோகம் முழுக்க இருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன்…………….

வேதத்தில் இருப்பவற்றை நாம் கண்ணாலும், காதாலும், யுக்தியாலும், புத்தியாலும் பரீட்சிப்பது சரியல்ல. வாஸ்தவத்தில் நம் கண்ணுக்கும், காதுக்கும், புத்திக்கும், யுக்திக்கும் எட்டாததைச் சொல்லவே வேதம் இருக்கிறது. நமக்கு நேரில் தெரிவதை நாமே தெரிந்து கொள்கிறோம். அதற்கு வேதம் என்ற ஒன்று வேண்டியதே இல்லை. எதை ருசுவினால் நிரூபிக்க முடியாதோ, எங்கே புத்தி எட்டாதோ அப்படிப்பட்ட பரம சத்தியங்களைத் திவ்விய திருஷ்டி உள்ள முனிவர்கள் அறிந்து வேதமாகத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்நிய தேச விவகாரங்கள் நம் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. அங்கிருந்து வருகின்ற பத்திரிகைகளிலிருந்து தெரிந்து கொள்கிறோம். உடனே நம்பி விடுகிறோம். லோகத்திலுள்ள கருவி எதானாலுமே தெரிந்து கொள்ள முடியாத விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக வேத மந்திரங்கள் என்ற பத்திரிகையை ரிஷிகள் தந்திருக்கிறார்கள்………………

வேதங்களை மட்டும் புஸ்தகங்கத்தில் எழுதி வைத்துக் கற்றுக் கொடுக்கலாம் என்று வைத்திருந்தார்களோ, அதற்கும் இதே கதிதான் உண்டாகியிருக்கும். வேத சப்தங்கள் லோகத்தில் இருந்துகொண்டு சமஸ்த ஜீவராசிகளுக்கும் ஷேமத்தைக் கொடுப்பதற்கு இடமே இல்லாமல் போயிருக்கும்………….(10)

தமிழகத்தில் பெரும் ஆலயங்கள் எழும்பிடக் காரணமாக இருந்த "திராவிட கட்டடக்கலை" வடமொழியாக்கம் பெற்று " ஆகமங்கள்" என்ற பெயரில் அதன் விதிகளுக்குள் அடங்கிப்போனது. அதுபோலவே அரசர்களின் அரண்மைனைகளையும், மக்களின் வசிப்பிடங்களையும் எவ்வகையில் அமைக்க வேண்டும் என்ற தொழில் நுட்பங்களைத் தங்கள் மொழியில் "வாஸ்து சாஸ்திரம்" என்ற பேரில் அதை வர்ண அடிப்படையில் பாகுபாட்டுடன் எழுதி வைத்துக் கொண்டு அதன்படித்தான் அவை அமைய வேண்டும் என்று தங்கள் உரிமையை நிலை நாட்டினர்.

கட்டுமானத் தொழிலில் உழைப்பவர்கள் தமிழர்களாக இருந்தபோது அதற்கான நுட்பங்களை அவர்களிடமிருந்து பறித்துத் தம் வசம் வைத்துக் கொண்டு, கள அனுபவ அறிவின்றி (without practical knowledge) ஆலோசனை சொல்லும் இடத்தில் பார்ப்பனர்கள் இருந்து கொண்டார்கள். இது உண்மைதான் என்பதைக் கூறும் லோக குருவின் இவ்வரிகளைக் காண்போம்.

"ஆலய நிர்மாணம் என்றவுடனேயே சில்ப சாஸ்திரமும் வந்து விடுகிறது. லோகமே ப்ரமிக்கும் சில்பங்கள் எண்ணி முடியாமல் கொட்டிக் கிடக்கிற தேசம் இது. சித்தவிகாரத்தை உண்டு பண்ணுவதற்கில்லாமல் சித்தத்தை சுத்தம் செய்வதற்காக தெய்வ ஸம்பந்தப்பட்ட சில்பங்கள் (Cultural Heritage) பண்பாட்டுப் பிதுரார்ஜிதம் என்று இவற்றைப் புகழ்ந்துவிட்டால் போதாது. சில்பிக்களுக்கும் ஸ்தபதிகளுக்கும் ஊக்க உத்ஸாகங்களைத் தந்து கௌரவப்படுத்தி அவர்களிடம் பலபேர் போய் கற்றுக் கொள்ளத் தூண்டுதல் தரவேண்டும். இதைத் தெரிவிக்கவே ஆகம ஸதஸில் இவர்களையும் வரவழைத்து முக்யத்வம் தருகிறோம். நாங்கள் ஆரம்பித்தபின் ஈச்வரனும் கண்ணைத் திறந்து பார்த்ததில் (நாங்கள்

ஆரம்பித்ததும் அவனுடைய அநுக்ரஹத்தில்தான்!) நிறை ஜுர்ணோத்தாரணப் பணிகள் நடந்து புதுப்புதுக் கோவில்களும் தினம்தினம் உண்டாகிக் கொண்டிருப்பதால் சில்ப சாஸ்த்திரத்துக்கும் அது தெரிந்த சில்பிகளுக்கும், சில்ப சாஸ்திர போதனைக்கும் கொஞ்சம் நல்ல தசை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இதற்கும் கவர்ண்மென்டில் பள்ளிக்கூடம் பயிற்சிசாலை வைத்திருக்கிறார்கள். நல்ல வேளையாக இந்த சாஸ்திரம் ஆதியிலேயே ப்ராமணர்களால் கற்பிக்கப்பட்டு கற்பித்துச் செய்யப்பட்ட வேறு ஒரு ஜாதியாரிடம் குலத்தொழில் முறையாகப் போய்விட்டதால் இதிலே இப்போது அதிகமாக சாஸ்திர விரோதமான அநாசாரங்களைக் கலக்க இடமில்லை. ஒரு தூணில் வேலைப்பாடு செய்வது ஒரு மூர்த்தியை அடிப்பது என்றால் நாள் கணக்கில் ஒவ்வொரு நாளும் மணிக்கணக்காக உழைத்தால்தானே முடியும்? இதில் ப்ராமணன் உட்கார்ந்தால் அவன் ஸகலருடைய க்ஷேமத்துக்காகவும் பண்ணவேண்டிய யக்ஞ கர்மாநுஷ்டானங்கள் என்ன ஆவது? அதனால்தான் வ்யாகரணம் தர்க்கம் மீமாம்ஸை முதலானதுபோல் தினமும் கொஞ்ச நேரம் வாயால் சொல்லிக் காதால் கேட்டு மனஸில் நிறுத்திக்கொள்வதாக இல்லாமல் நாள்பூரா உடம்பால் செய்யவேண்டிய கார்யத்திலேயே தன்னுடைய நோக்கத்தையும் ப்ரயோஜனத்தையும் உடையதான சில்ப சாஸ்திரத்தைத் தனியாய் ஒரு வகுப்புக்கு விட வேண்டியதாயிற்று...” (11)

பார்ப்பனமயமாகியிருந்த கல்விக்கூடங்கள்

பார்ப்பனர்கள் வெறும் நூலறிவை மட்டும் தம்மிடம் வைத்துக்கொண்டு இருந்ததால் அதனைத் தங்கள் இனத்தார் அனைவரும் கற்றுத்தேற வேண்டும் என்பதற்காக அரசர்களின் உதவியோடு நாடு முழுமைக்கும் பல கல்விச்சாலைகளை அமைத்துக் கொண்டார்கள். இப்படி அமைத்துக் கொண்ட அந்நாளின் பள்ளிகள் அனைத்திலும் பார்ப்பனர்களே பயிலும் நிலையும், வடமொழியும் அது சார்ந்த கல்வியும் மட்டுமே அங்கு கற்பிக்கப்பட்டன என்பதும் ஆதாரபூர்வமானவை.

பல்லவ மன்னர்களும், சோழ, பாண்டிய மன்னர்களும் நிறுவிய கல்விச் சாலைகள் அனைத்தும் பார்ப்பனர்கள் கற்பதற்காகவே இருந்தன. அவற்றில் வேதக்கல்வி, மீமாம்சம், புரோகிதம், சாஸ்திரம், தத்துவம், புராண இதிகாசங்கள், மருத்துவம், வானவியல், கட்டடவியல் போன்றவையும் கற்பிக்கப்பட்டன. இத்தகைய கல்விகளைக் கற்கத் தகுதி உடையவர்கள் பார்ப்பனர்கள்தான் என்று முடிவு செய்து அவர்களுக்காகவே கல்வி நிறுவனங்களை அமைத்தார்கள் என்பதை அறிகின்றபோது அக்கால மன்னர்கள் எந்த அளவுக்குப் பெரும்பான்மை மக்களின் நல்னில் அக்கறை அற்றவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. அது குறித்து சில தரவுகளைக் காண்போம்.

"சோளிங்கர் என்ற ஊரின் மலையிலும் பாகூர் என்ற ஊரிலும் வடமொழிக் கல்லூரிகள் பல்லவர்களால் நிறுவப்பட்டன. இக்கல்லூரிகளுக்கும் அவற்றில் தங்கி பயின்ற பார்ப்பன மாணவர்களுக்கும் வேண்டி நிலங்கள் தானமாக அளிக்கப்பட்டன. ஆனால் தமிழ் மக்கள் கல்வி பயில பள்ளிகளோ, கல்லூரிகளோ அமைக்கப்பட்டதாக சான்றுகள் இல்லாத நிலையில் தனிப்பட்ட பார்ப்பனர்களுக்காகவும் பல்லவ மன்னர்கள் கல்விக் கூடங்களை நிறுவினர் என்பதற்கான ஓர் ஆதாரத்தைப் பார்ப்போம்.

"பல்லவ பேரரசர்கள் தனிப்பட்டவர் கல்விக்கு மதிப்பீந்தனர். சாணக்கியர் பொருள் நூல்" மறையில் வந்த அந்தணர் நல்ல வருவாய் கொண்ட நிலங்களை இறையீலியாகப் பெறக்கடவர்” என்று கூறுகிறது. அம்முறையை இந்தியா முழுமையிலுமிருந்த பெரும்பாலான அரசர்கள் பின்பற்றி வந்தனர். இது பிற்கால சோழர் காலத்தில் “பட்டவிருத்தி“ எனப்பட்டது. (12)

பல்லாவர்களுக்குப்பின் வந்த சோழ மன்னர்களாலும் பார்ப்பனர்களின் நன்மைக்காகவே நாடு முழுமைக்கும் பல வடமொழிக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டன என்பதைப் பலச் சான்றுகள் உறுதி செய்கின்றன. அதற்கான ஓர் ஆதாரத்தைக் காண்போம்.

"வைணவ ஆலயங்களைச் சார்ந்தனவாகக் கல்வி நிறுவனங்கள் பல இயங்கி வந்தன. அதிலொன்று முதலாம் இராசேந்திரன் காலத்தில் தென்னாற்காடு மாவட்டம் எண்ணாயிரத்தில் இருந்திருக்கிறது. ஊர்ச்சபையினரே ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியமும்,

மாணவர்களுக்கு உணவும் அளித்தனர். பாடங்கள் சமயம் சார்ந்தனவாகவே பெரும்பாலும் இருந்திருக்கின்றன. ரிக்வேதம், யஜுர்வேதம், வாகசனேயம், தலயகாரகாமங்கள், அதர்வ வேதம், பௌதாயன இராஜஹியம், வியாகரணம், பிரபாகர மீமாம்சம் போன்றவை கற்பிக்கப்பட்ட பாடங்கள். அங்கு 270 இளநிலை மாணவர்களும் 70 முதுநிலை மாணவர்களும் பயின்றிருக்கிறார்கள். இதற்காக எண்ணாயிரம் சபையினரால் இராசராச விண்ணகர் கோயிலுக்கு ஆநாங்கூராகிய ராசராசநல்லூரில் 45 வேலி நிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

முதலாம் இராசராசன் காலத்தில் திரிபுவனியில் இருந்த கல்லூரியில் ரிக்வேதம் யஜீர்வேதம் சண்டாக சாம தலவகரசன அபூர்வ வாஜசநேய சத்தியஸ்தசூத்ரா வேதாந்தம் வியாகரணம் ரூபாவதாரம் பாரதம் இராமாயணம் மனுசாஸ்த்திரம் வைகானச சாஸ்த்திரம் போன்றவை கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வீரராசேந்திரன் காலத்தில் திருமுக்கூடல் மாவிஷ்ணு கோயில் மண்டபங்களில் கல்லூரி நடந்திருக்கிறது. இவை அனைத்தும் வைணவ மாணவர்களின் கல்வி நிலையை உயர்த்திச் சமுதாயத்தில் அவர்களுக்குச் சிறப்பிடம் வழங்க பேருதவியாக இயங்கியிருக்கின்றன.

வைணவ ஆலயங்கள் தவிர வைணவ மடங்களும் கல்வி வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தியிருக்கின்றன. முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் காஞ்சி வரதராசப் பெருமாள் கோயிலைச் சேர்ந்திருந்த அரிகேசவன் மடத்தில் வேதபாராயணமும் விவாதங்களும் நடந்திருக்கின்றன." (13)

இச்சான்றுகளின் வழியாக அன்றைக்கு நாடு முழுமைக்கும் பார்ப்பனர்கள் கல்வி கற்க கல்லூரிகள் நிறுவப்பட்டன என்பதும் அதற்காக பார்ப்பனர்களால் நடத்தப்பட்ட ஊர்சபைகளுக்கு மன்னர்கள் நிலங்களை அள்ளிக் கொடுத்தனர் என்பதும் அறியப்படுகையில் பெரும்பான்மை மக்களாகவும், பல தொழில்நுட்பங் களை அறிந்திருந்த சில தமிழர்களைப்போல மற்ற தமிழர்களும் அறிந்திட வழிசெய்யும் வகையில் எந்த ஒரு பள்ளியையோ கல்லூரியையோ அமைத்ததாகச் சான்றுகள் இல்லை.

தமிழரின் கலைகளைக் கைக்கொண்ட ஆரியம்

தமிழரின் கல்வி உரிமையைத் தன்வயப்படுத்திய பார்ப்பனர்கள் அவர்களின் கலைகளை எப்படி அபகரித்தனர் என்பதைக் காண்போம். தமிழ்மொழி தோன்றியபோதே தமிழிசையும் தோன்றியது என்பர். உலகின் முதலிசை தமிழிசையே. சங்க காலத்தில் பாணர்களும் விறலியரும் கூத்தரும் ஆடல் பாடல்களில் சிறந்திருந்தனர் என்பதை சங்கப் பாடல்கள் எடுத்தியம்புகின்றன.

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருவள்ளுவர் பாடிய திருக்குறளில் "பண்என்னாம் பாடற்கு இடைபின்றேல் கண்என்னாம் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்" என்ற குறளில் பாடலோடு பொருந்தாத இசை பயனில்லாதது போல கண்ணோட்டமில்லாமல் கண்ணிருந்து என்ன பயன்? என்கிறார். இதன் மூலம் அந்நாளிலேயே பண்ணுடன் பொருந்திய தமிழிசைப் பாடல்கள் சிறந்து விளங்கியது அறியமுடிகிறது.

இசைக்கும், ஆடலுக்கும், பாடலுக்கும் தமிழர்கள் தொன்மையான இலக்கணம் வகுத்திருந்ததை விரிவாகக் கூறும் சிலப்பதிகாரம், நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் இயற்றிய பாடல்கள் தமிழிசைக்கு கட்டியம் கூறுவன. தமிழிசை மூவர்கள் காலம் வரை எங்கும் தமிழ்ப்பண்களே ஒலித்தன.

நாயக்க மன்னர்களின் காலத்தில் இங்கு வந்து புகுந்த தெலுங்கு மொழியின் ஆதிக்கத்தால் தெலுங்குப் பாடல்கள் பரப்பப்பட்டன. தாம் வாழ்ந்த திருவையாறில் வாழ்ந்த ஆலயப்பணி புரிந்து வந்த நாதசுரக் கலைஞர்களிடம் கற்றுக்கொண்ட பண்கள் வழியாக தெலுங்கில் பாடல்களை இயற்றிய பார்ப்பனரான தியாகையர் இயற்றிய பாடல்கள் புகழ் பெற்றன. இப்படித் தமிழ் பண்களிலிருந்து பிறந்த தெலுங்குக் கீர்த்தனைகள் கர்நாடக சங்கீதம் என்றழைக்கப்பட்டது. அதனால் இங்கிருந்த பார்ப்பனர்கள் அதில் ஆர்வம் காட்டத்தொடங்கினர். அவர்கள் பாடியவை அனைத்தும் தெலுங்குப் பாடல்களே. தங்கள் மனதில் தமிழ் மீதிருந்த காழ்ப்புணர்ச்சியால் தமிழ்ப் பாடல்கள் பாடுவதை அகௌரவமாகவும் அப்பாடல்களைப் பாடினால் தீட்டாகி விடும் என்றும் கருதி பாடுவதைத் தவிர்த்தனர்.

காலங்காலமாகத் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் தேவரடியார் பெண்களால் ஆடப்பட்டு வந்த சதிர் என்ற நாட்டியத்தை தங்கள் வசப்படுத்திக்கொள்ள பார்ப்பனப் பெண்கள் எண்ணினர். அதற்கு அடிகோலியவர் பார்ப்பனரான ருக்மணி அருண்டேல்

என்ற பார்ப்பன அம்மையார். 1937ஆம் ஆண்டு வாக்கில் அவர் தமிழ் நட்டுவனார்களிடம் சதிர் நடனத்தைக் கற்றுக்கொண்டு அதை பரத நாட்டியம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்ததோடு, சதிராட்டம் விலைமாதர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது என்று கேவலப்படுதியதால் சதிராட்டம் பரதநாட்டியமாகி பார்ப்பனப் பெண்கள் வசமாயிற்று. தேவரடியார்கள் ஆடியபோது அது தேவடியாள் ஆட்டம் என்று கேவலப்படுத்தப்பட்ட நிலை பார்ப்பனர்கள் கையில் சென்றபோது இறைவன் விரும்பும் பரதநாட்டியம் என்று புனிதமாயிற்று.

தமிழ் மருத்துவத்தை மடக்கிப்போட்ட ஆரியம்

தமிழர்களின் பல உரிமைகளைப் பறித்த பார்ப்பனீயம் அதில் முக்கியமானதாக இருந்த மருத்துவத்தையும் பறித்துக் கொண்டது. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே நோய்கள் குறித்தும் அதற்கான சிகிச்சைகள் குறித்தும் தமிழர்கள் மேம்பட்ட அறிவு கொண்டிருந்தனர். ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட திருக்குறளில் "மருந்து" என்ற ஒரு அதிகாரமே உள்ளது. பன்னெடுங் காலமாக மூலிகை சிகிச்சையைத் தமிழர்கள் கொண்டிருந்தனர். அதைச் சிறப்பாக கையாண்டவர்கள் சித்தர்கள். சித்தர்கள் அளித்த சிகிச்சை முறை என்பதால் அதனை 'சித்த மருத்துவம்' என்று அழைத்தார்கள். இதுவும் ஆரியத்தின் கண்களை உறுத்தியதால் அதைத் தன்வயப்படுத்த முனைந்து சித்த மருத்துவத்தை ஆயுர்வேதம் என்று மாற்றிக் கொண்டார்கள். இது குறித்த ஆதாரக் குறிப்புகளைக் காண்போம்.

தமிழர்கள் கண்ட மருத்துவ முறைகளை நூலாக வடித்தும் மேலும் புதுக்கி வளர்த்ததும் சித்தர்களாவார்கள். அதனால் சித்தர்கள் பெயரால் சித்த மருத்துவம் எனப்படுகிறது.]

அதர்வண வேதத்தில் காணலாகும் மருத்துவக் குறிப்புகள் சித்த மருத்துவக் குறிப்புகளே.

அதர்வண வேதம் குறைந்தது கிமு.2500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது ஆகலாம். எனவே கி.மு.2500 என்பது ஒரு கால எல்லையே. உத்தேசமாக சித்த மருத்துவத்தின் காலம் என மதிப்பிட இடமுளது.

வடமொழி அதர்வண வேதத்தில் மட்டுமல்லாது வடமொழிக் கிருஹ்ய சூத்திரங்களிலும் மருத்துவக் குறிப்புகள் உள்ளன. பாரஸ்கர் கிருஹ்ய சூத்திரம், போதாயன கிருஹ்ய சூத்திரம், ஆபஸ்தம்ப கிருஹ்ய சூத்திரம், காதிரா கிருஹ்ய சூத்திரம் என்று வடமொழியில் சில கிருஹய சூத்திரங்கள் உள்ளன. இக்கிருஹ்ய சூத்திரங்களின் கருத்துக்கள் பெரிதும் தமிழர் வாழ்க்கைக்கு ஒத்துப் போகக்கூடியவைகளே. வேறு வகையாகச் சொன்னால் வடமொழிக் கிருஹ்ய சூத்திரங்கள் தமிழர் வாழ்வை அப்படியே காட்டுவன என மதிப்பிடலாம்"

ஆயுர்வேதம் என்ற மருத்துவ முறை தமிழர்களின் சித்த மருத்துவத்தின் ஒரு பிரிவுதான். ஆனால் உலகு ஆயுர்வேதத்தை அறிந்திருப்பதைப் போலத் தமிழர்களின் சித்த மருத்துவம் அறியப்படவில்லை."

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில் தமிழ் மருத்துவத்தை அடியோடு ஒழித்துக் கட்ட ஒரு முயற்சி நடந்துள்ளது. ஆங்கிலேயர்களுக்குத் தமிழ் மருத்துவத்தை எல்லாம் தமிழ் மருத்துவம் என்றோ சித்த மருத்துவம் என்றோ தெரிவிக்காமல், எல்லாம் "ஆயுர் வேதம்" என்று அவர்களுக்குத் தவறாகத் தெரிவித்துள்ள ஒரு சூழ்ச்சியையும் நாம் காண்கின்றோம். ஆங்கிலேயர்கள் நூற்களால் இது தெளிவாகிறது." (14)

மராட்டிய மன்னர் சரபோஜியின் தீவிர முயற்சியால் அன்றைக்கு இம்மண்ணில் இருந்த பல்வேறு சித்த மருத்துவ சிகிச்சை முறைகள் அறிஞர்களைக் கொண்டுத் தமிழில் தொகுக்கப்பட்டன. தமிழ் மருத்துவமே அப்போது மக்களிடையே இருந்துள்ளது என்றும் அதுவே பார்ப்பன சூழ்ச்சியால் ஆயுர்வேதத்தில் சேர்க்கப்பட்டது என்பது தெரிய வரும்.

"சரபேந்திர வைத்திய முறைகள்-வாதரோக சிகிச்சை" என்ற இவ்வெளியீட்டில் தஞ்சை மன்னர் சரபோஜி (1798-1832) அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட " தன்வந்தரி மகால்" என்ற வைத்திய ஆராய்ச்சிக் கழகத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறையில் வாத ரோகத்தைப் பற்றிய முறைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவ்வாராய்ச்சிக் கழகத்தில் மன்னர் சரபோஜி நமது நாட்டில் பல நூற்றாண்டுகளாக அனுபவசித்தமாகக் கையாளபட்ட சிகிச்சை முறைகளை ஆராய்ச்சி

செய்வதற்காக ஓர் ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தி அதில் நம் நாட்டு வைத்தியர்களையும், மேல்நாட்டு வைத்தியர்களையும் கொண்டு முறைகளை அனுபவத்தில் பரிசோதித்து, குணம் தரும் முறைகளை மட்டிலும் திரட்டி தமது ஆஸ்தான தமிழ்ப் பண்டிதர்களைக்கொண்டு தமிழ்ப்பாடல்களாகத் தொகுக்கச் செய்து, வியாதிகளுக்கு தக்கவாறு 18 தொகுதிகளாகப் பிரித்து ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதவித்துக் காப்பாற்றி வைத்திருக்கிறார்" (15)

இப்படித் தமிழரின் மருத்துவமான சித்த மருத்துவத்தை தம்முடையதாக்கிக்கொண்டு அதற்கு ஆயுர்வேதம் என்று பெயரையும் வைத்துக்கொண்டு அதனை நாடு முழுமைக்கும் பரப்பவும் மேன்மை படுத்தவும் ஒன்றிய அரசு காட்டும் முனைப்பைச் சித்த மருத்துவத்திற்கு காட்டாமல் சிறுமை செய்திடும் முயற்சிகளை இன்றைக்கும் மேற்கொள்கிறது என்பதற்கு தமிழ் நாட்டரசு தீர்மானித்த சித்த மருத்துவ பல்கலைக் கழகத்திற்கான அனுமதி அளிக்கப்படாமலிருப்பதே சான்று.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை அவர்களுக்கே கல்வி

தொடக்கத்திலிருந்தே அனைத்துக் கல்வியையும் ஆரியம் முழுமையாகக் கைப்பற்றிக் கொண்ட நிலைமை ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்குப் பின்னரே மாற்றம் கண்டு தமிழர்களுக்கும் கிடைக்கப்பெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

பார்ப்பனர்களுக்கு மட்டுமே கல்விச்சாலைகளை நிறுவிய சோழப்பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் வந்த இசுலாமிய நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சிகளில் "பொது மக்களின் கல்வியைப் பரப்புவது அரசாங்கத்தின் கடமைகளுள் ஒன்று என்ற நிலை ஏற்படாமல் தொடர்ந்தது. நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சியின்போது இங்கு வந்த ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட முனைந்தபோது மக்களுக்குக் கல்வி அறிவைப் புகட்டும் பணிகளையும் மேற்கொண்டார்கள். அதன் காரணமாக ஆங்காங்கே சிறு பள்ளிகளைத் துவக்கினார்கள். இது மெல்ல உருவெடுத்து ஆங்கிலக் கல்வி புகட்ட கல்வி நிலையங்களை ஆங்கிலேயர் தொடங்கி நடத்தியமையின் விளைவாக சாதாரண மக்களும் கல்வி கற்றக்கூடிய சூழல் உருவானது"

இருந்தாலும் அன்றைய நிலையில் பெரும்பாலும் பார்ப்பன மாணவர்களே இப்பள்ளிகளில் பயின்று வந்தனர். ஏழ்மை குடும்பச்சூழல் காரணமாக பெரும்பான்மை பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்ல முடியவில்லை. காலப்போக்கில் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்த பார்ப்பனர்களே ஆங்கிலேயர்களால் நடத்தப்பட்ட வகுப்புகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பயின்று ஆங்கிலப் புலமையும் உயர் கல்வியும் பெற்று அரசாங்கப் பணிகளில் நுழைந்து ஆக்கிரமித்துக்கொண்டார்கள். இதுகுறித்து விரிவாகக் காண்போம்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பார்ப்பன ஆதிக்கமும் நிகழ்ந்த மாற்றங்களும்

காலங்காலமாக தமிழர்களின் வாழ்வைச் சூறையாடிய பார்ப்பனர்கள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலும் அதே நிலையைத் தொடர்ந்திட பெரிதும் முயன்றனர் என்பதும் அதில் வெற்றி கண்டனர் என்பதையும் அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி இந்நாட்டின் வளங்களைக் கொள்ளை யடிப்பதற்காக நிறுவப்பட்டது என்றாலும் பல்வேறு சமூக நலன் சார்ந்த திட்டங்களை வகுத்தார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. குறிப்பாக அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் வேறுபாடின்றி கல்வி கற்க வேண்டும் என்பதில் முனைப்போடு இருந்தனர்.

பார்ப்பன அடிமைகளாகவும் மூடநம்பிக்கைகளில் மூழ்கியும் கிடந்த உள்நாட்டு மன்னர்களின் ஆட்சிகள் ஒழிந்து போனதால், அவர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்த பெரும்பான்மை வேத பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன. மன்னர்களையும், சீமான்களையும் நம்பி, நாடு முழுதும் யாகங்களையும், பூசை புணஸ்காரங்களையும் செய்து பிழைப்பு நடத்தி வந்த பார்ப்பனர்கள் இந்த மாற்றங்களின் விளைவாலும் ஆங்கிலேயர்கள் விதித்த சட்ட திட்டங்களாலும், தொழிலாளர்களின் பிரச்னைகளினாலும் ஏற்பட்ட சிக்கல்களால் தங்கள் வசமிருந்த பல்லாயிரக் கணக்கான வேலி நிலங்களை பார்ப்பனரல்லாத உயர்சாதி பணக்காரர்களிடமும் மடங்களிடமும் விற்பனை செய்து விட்டு தங்கள் அக்கிரகாரங்களை விட்டகலத் தொடங்கினர் அதனால் சர்வேதி மங்கலங்களும், அகரங்களும், பிரம்மதேயங்களும் மறைந்து போயின. அவற்றில் உள்ளடங்கி யிருந்த பண்டைப் பெயர்களோடிருந்த கிராமங்கள் மீண்டும் அப்பெயர் பெற்றன.

இக்கடுமையானச் சூழலிலும் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் சுய உருவைக் காட்டத் தயங்கவில்லை. தங்கள் சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமாக மிலேச்சர்களான ஆங்கிலேயர்களின் மொழியை அவசரமாகக் கற்கத் தொடங்கினர். இதற்கிடையில் ஆங்கிலேயர்களின் கிழக்கிந்திய கம்பெனி நிருவாகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளில் கல்வி தொடர்பாக நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மதத்தைப் பரப்ப வந்த கிருத்துவ பாதிரிமார்கள் பல ஊர்களில் துவக்கப்பள்ளிகளை ஆட்சியாளர்களின் உதவியோடு நிறுவினர். அவற்றில் தமிழும் ஆங்கிலமும் கற்றுத் தரப்பட்டன. கி.பி.1854இல் ”ஆங்கிலக் கல்வித் திட்டம்” என்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த அரசாங்கம் அதன் வழியாக சாதி மத வேறுபாடின்றி அனைத்து மக்களும் ஆரம்ப பள்ளிகளில் தாய்மொழியையும் உயர் கல்வியில் ஆங்கிலத்தையும் கற்க வழி வகுத்தது. கல்விக்கான துறை ஒன்றை ஏற்படுத்தவும் சென்னை, மும்பை, கல்கத்தா போன்ற பெரு நகரங்களில் பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவிடவும் இத்திட்டம் செயல் பட்டது. பெண்களுக்கான தனிப்பள்ளிகளும் தொடங்கப்பட்டன. இதன்படி சென்னையில் 1857இல் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டது.

கிழக்கிந்திய கம்பெனியாக இருந்த ஆங்கில அதிகாரம் இங்கிலாந்து அரசி விக்டோரியாவின் ஆட்சியின் கீழ் கொணரப்பட்டபின் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கி.பி.1858 நவம்பர் ஒன்றாம் நாள் வெளியான விக்டோரியா அறிக்கையில் இந்திய குடிமக்களுக்கு பல சீர்திருததங்களைச் செய்ய முனைந்திருப்பதாகவும் சாதி, மதம், நிறம் பாராமல் அரசுப் பணிகள் அளிக்கப்படும் என்றும் உறுதி அளிக்கப்பட்டது.

இந்நிலையில் பல நூற்றாண்டுகளாக பாதுகாத்து வந்த தங்களின் சுகபோகங்களையும், அதிகாரங்களையும் இழக்க விரும்பாத அவசரம் அவசரமாக ஆங்கிலம் கற்ற பார்ப்பனர்கள் பலர் அரசாங்கப் பணிகளில் சேர்ந்தனர். இதனால் கிடைத்த அதிகாரத்தின் வாயிலாக அன்றைக்கு ஆங்கிலேயர்கள் அமைத்த பள்ளி கல்லூரிகளை பெரும்பான்மையாக பார்ப்பன மாணவர்களே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டனர். அதனால் நீண்ட காலமாக கல்வி மறுக்கப்பட்ட பெரும்பான்மைத் தமிழர்களால் அவர்களோடு போட்டிபோட்டு முன்வர இயலவில்லை. வெகுசிலர் அவ்வாறு படிக்கவோ பணிக்கோ செல்ல நேரிட்டால் அவர்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்டனர்.

இச்சூழலிலும் தங்கள் வர்ணாஸ்ரம தர்மத்தையும், மனு கோட்பாடுகளையும் விட்டுவிடாமல் வலுவாகப் பிடித்துக் கொண்ட பார்ப்பனர்கள், தங்களின் மத நம்பிக்கைகளிலும் சட்டங்களிலும் ஆங்கில அரசாங்கம் தலையிடாமல் இருக்க உறுதியினைப் பெற்றனர். அந்நாட்களில் ஆங்கில மருத்துவம் படிக்க சமஸ்கிருதம் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனையைத் தங்கள் தந்திரத்தால் நுழைத்திருந்த பார்ப்பனர்களின் சூழ்ச்சியால் அப்போது அவர்கள் மட்டுமே மருத்துவர்களாக ஆகமுடிந்த நிலை இருந்தது. இப்படிஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியிலும் பார்ப்பனர்களின் கை வலுத்து ஓங்கியிருந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கம் இந்த ஆதிக்கத்தில் உச்ச நிலையை எட்டியது என்றால் மிகையில்லை. இதை படம் பிடித்துக் காட்டும் வரிகள்-

”வேறெந்த மாகாணத்திலும் காணப்படாத ஒரு சமூகநிலை சென்னை மாகாணத்தில் காணப்பட்டது. இங்கு அரசாங்க அலுவல்களிலும் வேறு பல பொதுப்பணிகளிலும் உயர் மட்டத்தில் பிராமணரே இடம் பிடித்திருந்தனர். மொத்த மக்கட்தொகையில் பிராமணர்கள் நூற்றுக்கு மூன்று பேர்களே இருந்தனர். ஏனையோர் 97 பேர்களாக இருந்தும் அவர்களுக்குப் போதிய அளவு அரசாங்கப் பணிகளில் இடங்கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய படிப்பும் குன்றியிருந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நாட்டில் இருந்த வழக்கறிஞர்கள், டாக்டர்கள், எஞ்சினீயர்கள் ஆகியோர் நூற்றுக்குத் தொன்னூறு பேர் பார்ப்பனர்களாகவே இருந்தனர். சோழர் காலத்திலும், விசயநகரத்துப் பேரரசர் காலத்திலும், நாயக்கர் காலத்திலும் ஆட்சியிலும் சமயத் தலைமையிலும் அமர்த்தப்பட்டிருந்த பிராமண சமூகம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலும் அந்த இடங்களைப் பிறருக்கு விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. ஆரிய வழக்ககின்படி மக்கள் பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று நான்கு வர்ணங்களாகப் பரிக்கப்பட்டவராயினும்

பிராமணரைப் பொருத்தவரையில் தமிழ்நாட்டில் பிராமணர் என்றும் பிராமணர் அல்லாத ஏனையோர் அனைவரும் சூத்திரர் என்றும் இருவிதப் பிரிவினையே நிலைத்துவிட்டன. பறையர்கள் என்றும் இல்லாத தாழ்ந்த நிலையில் ஒடுக்கப்பட்டு விட்டார்கள். அவர்கள் என்றும்போல் சேரியில் வாழ்ந்துவந்தனராயினும் பலவகையான இழிவுக்கும் அவமானத்துக்கும் உட்பட்டு வந்தனர். பிராமணர்களின் தெருக்கோடியிலும் அவர்கள் அடியெடுத்து வைக்கக்கூடாது. அவர்கள் தமக்கென ஒதுக்கப்பட்ட கிணற்றில்தான் தண்ணீர் எடுக்க வேண்டும். குளங்களில்தாம் குளிக்க வேண்டும். ஆற்றங்கரைகளிலும் அவர்களுக்குத் தனித்துறைகள் ஒதுக்கப் பட்டன. கிராமப் பள்ளிகளில் பறையர்களின் பிள்ளைகள் சேர்க்கப்படுவதில்லை. இந்துக்கள் நிருவகித்து வந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் அவர்களுக்கு இடம் அளிக்கப்படவில்லை. சேரிகளில் போதிய வாழ்க்கை வசதிகள் அமைத்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. பட்டமும் உயர் பதவியும் பெற்ற பார்ப்பனர்கள் ஆங்கிலேயருக்கு உடனாக இருந்து ஆட்சி புரிந்து வந்ததுமட்டுமின்றி ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போராட்டங்கள் நடத்திய பெசன்ட் அம்மையாருடனும் சேர்ந்து, அவருக்கு உறுதுணையாக நின்று தம் ஆதிக்கத்திற்கு உறுதிதேடிக் கொண்டார்கள்.

சமயம் தத்துவம் சடங்குகள் கோயில்கள் ஆகியவற்றின் பேரால் அரசாட்சி புரிந்து வந்த பிராமணர்கள் ஆங்கிலேய ஆட்சி வந்த பின்பு ஆங்கிலப் படிப்புக்கும் அதனால் கிடைத்து வந்த பதவிகளுக்கும் ஏறியிருந்த மதிப்பை நன்கு உணர்ந்து கொண்டனர். உயர்கல்விப் பள்ளிகளில் பிராமணரல்லாதார் நுழைந்து இடம் பெறுவது குதிரைக் கொம்பாய்விட்டது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வடமொழிப் பயிற்சிக்குப் பிராமணர்கள் மட்டும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். விஞ்ஞான வகுப்புகளில் பெரும்பாலோர் பிராமண மாணவர்களே இடம் பெற்றனர். ஏனையோர்க்குத் தகுதியிருந்தும் இவ் வாய்ப்புத் தர மறுக்கப்பட்டனர்." (16)

ஆக, காலங்காலமாகத் தமக்குரிய தந்திரத்தால் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த பார்ப்பனர்கள், ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியிலும் அனைத்து நிலைகளிலும் தங்களை பாதுகாத்துக் கொண்டு தமிழர்களின் வாழ்வை சூறையாடிக் கொண்டிருந்த நிலை நூற்றாண்டுக்கு முன்பு வரை இருந்தது அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது. ஆண்டாண்டு காலமாக அவர்களின் ஆக்கிரமிப்பை ஆட்டிப் பார்க்கத் துவங்கியதே திராவிட இயக்கம்.

முற்றுப்புள்ளி வைக்க வந்த திராவிட இயக்கம்

ஆயிர மாயிரமாண்டு கொடுமைகளில் தமிழர்கள் சிக்கித் தவித்தபோது, அன்றைக்கு படித்த பட்டம் பெற்ற ஒருசில பார்ப்பனரல்லாதவர்கள் ஒன்றுகூடி தம்மக்களின் விடிவு நிலை குறித்து யோசித்தனர். அதன் விளைவாக 1912 முதலே சில நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதன் தொடர்ச்சியாக 1916ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 20ஆம் நாள் பிராமணரல்லாதார் மாநாடு ஒன்று சென்னையில் கூட்டப்பட்டது. அதில் " தென்னிந்திய நலஉரிமைச் சங்கம்" என்ற பெயரில் ஓர் இயக்கம் துவங்கப்பட்டது. சர்.பிட்டி தியாகராயச் செட்டியார் அதன் செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

மாநாட்டில் அவர் வெளியிட்ட அறிக்கையில், பிராமணரல்லாதாரின் தாழ்நிலையையும் பார்ப்பனர்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் பெற்றிருந்த ஏற்றத்தையும் விரிவாகக் கூறியிருந்ததோடு நாட்டில் அனைத்து தரப்பு வகுப்பினரும் அனைத்து வகையிலும் சமநிலையை அடைந்த பிறகே சுதந்திரம் பெறவேண்டும் எனவும், உண்மையான சுதந்திரத்தின் பயன் அப்போதுதான் எல்லா குடிமக்களுக்கும் பாய்ந்து நிரம்பும் என்றும் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்திருந்தார்.

டாக்டர் டி.எம்.நாயர் பி.டி.ராஜன் டாக்டர் நடேசனார் சர். ஏ.டி. பன்னீர்செல்வம் போன்றவர்கள் இந்த இயக்கத்தில் இருந்தார்கள். பின்னர் அந்த இயக்கம் "நீதிக்கட்சி" (ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி) என்று பெயர் மாற்றப்பட்டது. அக்கட்சியின் சார்பாக ஆங்கிலத்தில் ஜஸ்டிஸ் என்ற நாளிதழும் தமிழில் திராவிடன் என்ற நாளிதழும் தொடங்கப்பட்டு மக்களுக்கு விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தின. அதன்விளைவாக நாடு முழுவதும் இளைஞர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் இந்த இயக்கத்தின்பால் ஈடுபாடு கொண்டு இணைந்தனர்.

ஆங்கில அரசு கொண்டுவந்த மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு திட்டத்தின்படி சென்னை

மாகாணத்தில் இரட்டை ஆட்சிமுறை நடைமுறைக்கு வந்தது. அதன்படி 1920இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் மக்களிடம் செல்வாக்கு பெற்றிருந்த நீதிக்கட்சியே ஆட்சிக்கு வந்தது. இந்த ஆட்சியில் அமைந்த அமைச்சரவையில் ஏ.சுப்பராயலு ரெட்டியார் முதலமைச்சராகவும் ராஜா.ராமராயனிங்கர் (பனகல் அரசர்) மற்றும் கே.வி.ரெட்டி ஆகியோர் அமைச்சர்களாகவும் இருந்தனர். ஓராண்டு காலம் கடந்தபின் முதலமைச்சர் பதவியில் பனகல் அரசர் அமர்ந்தார். கிட்டத்தட்ட பதினேழு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பொறுப்பில் இருந்த நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கான பல புரட்சிகரமான திட்டங்கள் நடைமுறை படுத்தப்பட்டன.

மருத்துவம் படிக்க சமஸ்கிருதம் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை ஒழிக்கப்பட்டது. பெண்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டது. பஞ்சமர் என்ற சொல் நீக்கப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பொதுக்கிணறுகள் குளங்களில் தண்ணீர் எடுக்க அனுமதிக்கப்பட்டது. தேவதாசிமுறை ஒழிக்க சட்டமியற்றப்பட்டது.

குறிப்பாக பார்ப்பனரல்லாத மக்களின் கல்வி வேலை வாய்ப்புகளில் அக்கறை கொண்டு நாட்டிலேயே முதல் முதலாக வகுப்புவாரி உரிமையை நிலைநாட்டும் அரசாணையை (எண்.613 பொதுத்துறை நாள் 16-09-1921) வெளியிட்டது. அதன்படி 12 இடங்களுக்கு பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு 5 இடங்களும் பார்ப்பனர்களுக்கு 2 இடங்களும் முகமதியர்களுக்கு 2 இடங்களும் கிருத்துவர் ஆங்கிலோ இந்தியர்களுக்கு 2 இடங்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 1 இடமும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டன.

இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டும் நடைமுறைக்கு வருவதில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு அது நிறைவேறாத ஒன்றாகவே இருந்தது.

இதற்கிடையில் இந்திய விடுதலைக்காக இந்திய நாடு முழுமைக்கும் போராடிய ஓரே இயக்கமாக விளங்கிய காங்கிரஸ் கட்சியின் தமிழ்நாடு பிரிவில் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் திரு.வி.கல்யாணசுந்தர முதலியார் வரதராஜுலு நாயுடு போன்றவர்கள் முதல்நிலையில் இருந்து போராடினார்கள். அந்நாட்களில் ஈரோடு நகரில் ஒரு செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்த ஈ.வெ.ராமசாமி நாயக்கர் என்பார் நகர் மன்றத் தலைவராகவும் பல்வேறு சங்கங்களிலும் அமைப்புகளிலும் பொறுப்புகளைக் கொண்டவராகவும் மக்கள் நன்மதிப்பைப் பெற்ற உண்மையான தொண்டனாகவும் இருந்தார். அவரோடு நட்பு கொண்டிருந்த ராசகோபாலாச்சாரியாரின் முயற்சியால் தாம் வகித்து வந்த அனைத்து பதவிகளையும் உதறிவிட்டு காந்தியின் தலைமையை ஏற்க ஈ.வெ.இராமசாமி காங்கிரசில் 1920ஆம் ஆண்டில் இணைந்தார்.

காந்தியாரின் ஒத்துழையாமை இயக்கம் வெற்றிபெற தன்னாலான அனைத்து உழைப்புகளையும் அதற்காக அளித்தார். பிறப்பிலேயே பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களையும் சமூகநீதி உணர்வினையும் கொண்டிருந்த இராமசாமியாருக்கு காங்கிரசில் இருந்த பார்ப்பன ஆதிக்கம் பிடிக்கவில்லை. குறுகிய காலத்திலேயே இதைத் தெரிந்து கொண்டவர் அவ்வியக்கத்தில் இருந்துகொண்டே கேரள மாநிலம் வைக்கத்தில் நடைபெற்ற தெரு நுழைவு போராட்டத்தில் பங்கேற்று சிறை புகுந்தார். காங்கிரஸ் உதவியால் சேரன்மாதேவியில் நடத்தப்பட்டு வந்த குருகுலத்தில் பார்ப்பனரல்லாத மாணவர்கள் கேவலமாக நடத்தப்பட்டதை அறிந்தவர் அதனை எதிர்த்தார். காந்தியார் வரை இப்பிரச்னை சென்றது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடைபெறும் காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் வகுப்புவாரி உரிமைக்கான தீர்மானத்தை இராமசாமியார் கொண்டு வரும்போதெல்லாம் அது எதிர்க்கப்படுவதும் தோல்வியடையச் செய்யப் படுவதும் அவருக்கு மிகுந்த வேதனை அளித்தது. 1925ஆம் ஆண்டு காஞ்சிபுரத்தில் நடைந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்கு திரு.வி.கல்யாணசுந்தரனார் தலைமை ஏற்றிருந்த நிலையில் தாம் கொண்டுவந்த வகுப்புரிமைத் தீர்மானம் ஏற்கப்படாததால் ஆத்திரமடைந்த இராமசாமியார் மாநாட்டை விட்டு வெளியேறினார்.

அதன்பின் "சுயமரியாதை இயக்கம்" தொடங்கினார். 1925ஆம் ஆண்டு அவர் தொடங்கிய குடியரசு இதழ் வழியாக மக்களுக்கு பகுத்தறிவையும் சமூக நீதியையும் பரவச் செய்தார். நாடு முழுமைக்கும் சுற்றுப் பயணங்கள் மேற்கொண்டு தன் கருத்துக்களை பரவச்செய்தார். அவர் முயற்சிக்குக் கிடைத்த வெற்றியாக லட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் அவர்

இயக்கத்தில் இணைந்தனர். அவர் எண்ணங்களை செயல்படும் விதத்தில் அன்றைக்கு ஆட்சி புரிந்த நீதிக்கட்சியும் இருந்ததால் அதற்கு ஆதரவினைத் தந்தார்.

1927ஆம் ஆண்டு அவர் செங்கற்பட்டில் நடத்திய முதல் சுயமரியாதை மாநாட்டில் அவரால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள் புரட்சிகரமானவை மட்டுமின்றி இன்றைய தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உரமாக அமைந்தவை என்பதை எவராலும் மறுக்க முடியாது. சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் கிடந்த பார்ப்பனரலாத மக்களைத் தூக்கி நிறுத்தவல்ல வலிமை கொண்டவையாக அத்தீர்மானங்கள் அமைந்தன.

இராமசாமியாரின் விருப்பத்தின்படியே 1921ஆம் ஆண்டில் பிறப்பிக்கப்பட்ட முதல் இடஒதுக்கீட்டு ஆணை அன்றைய ஆட்சியில் இருந்த முத்தையா முதலியார் என்பவரின் முயற்சியால் புத்துயிர் பெற்று நடைமுறைக்கு வந்தது. அதன்படி ஏற்கனவே கூறப்பட்ட அளவின்படி கல்வி வேலை வாய்ப்புகள் அமைந்திட வழி ஏற்பட்டது.

இதனால் பார்ப்பன ஏடுகளும், அமைப்புகளும் ஆத்திரம் கொண்டன. ஆனால் அதில் மகிழ்ச்சியடைந்த இராமசாமியார் "முத்தையா வாழ்க!" என்று குடியரசு ஏட்டில் தலையங்கம் தீட்டினார். அத்தோடு நில்லாமல் பெயர் வைக்கச் சொல்லி மக்கள் அவரிடம் கோரியபோதெல்லாம் அக்குழந்தைகளுக்கு முத்தையா என்று பெயர் சூட்டினார்.

தமிழர்கள் அனைத்து நிலைகளிலும் உயர வேண்டும் என்றும் ஆங்கிலேயர்களைப்போல் அறிவியல் துறைகளில் முன்னேற வேண்டும் என்றும் விரும்பிய இராமசாமியார், தமிழ் மொழி அறிவியல் வளர்ச்சி பெறாமல் இருப்பதைக் கண்டு வெதும்பினார். இலக்கியம், சமயம் சார்ந்த மொழியாக மட்டுமே தமிழ் இருப்பதால் அது காலத்திற்கேற்றார்போல் வளர வேண்டும் என்றவர், தமிழர்கள் முன்னேற வேண்டுமாயின் தமிழோடு ஆங்கிலத்தையும் கற்க வேண்டும் அப்போதுதான் உலக அளவில் வல்லுனர்களாக தமிழர்கள் வர முடியும் என்று தன் கருத்தினை வெளிப்படுத்தினார். அதற்காக அவர் தமிழ் மீது வீசிய கடுஞ்சொற்கள் புலவர்களையும், தமிழறிஞர்களையும் கோபப்படச் செய்தன.

ஆனால் "தமிழில் அறிவியல் சொற்களை ஆக்கம் செய்து தரும் புலவர்களுக்கு சன்மானம் தருவதோடு நானே என் செலவில் ஆயிரம் புத்தகங்களை அச்சிட்டு வழங்குவேன்" என்று அவர் சொன்னது தமிழ் மீதும் தமிழர்கள் மீதும் கொண்ட அக்கறையினால் வெளிவந்தவையே என்பதை குறுகிய காலத்திலேயே அவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

1937இல் நீதிக்கட்சியின் தோல்வியால் ஆட்சிக்கு வந்த இராசகோபாலாச்சாரியார் வழக்கமான தன் இன உணர்வு அடிப்படையில் சமஸ்கிருதத்தை பரப்புவதற்கு மறைமுகமாக கொண்டுவந்த இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்து இராமசாமியார், மறைமலையடிகள், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் போன்றவர்களுடன் இணைந்து முதல் ஆளாக அதனை எதிர்த்தார். நாடு முழுதும் இந்தி மொழித் திணிப்பை எதிர்த்து போராட்டங்களை நிகழ்த்தினார். அதனால் சிறை தண்டனைகளை அனுபவித்தார்.

தமிழர்களின் அடையாளமாகத் திகழும் உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளின் அருமை உணர்ந்தவர், அதனை மலிவு விலையில் அச்சிட்டு லட்சக்கணக்கில் மக்களுக்கு வழங்கினார். திருக்குறள் மாநாடுகளை நடத்தினார். தமிழ் வளர்ச்சி மீது கொண்ட அக்கறையால் எழுத்து சீர்திருத்தத்தைத் தன் விடுதலை ஏட்டில் கொண்டு வந்தார். 1938ஆம் ஆண்டு பெண்கள் நடத்திய மாநாடு ஒன்றில் "பெரியார்" என்ற பட்டம் சூட்டப்பட்டார். அன்று முதல் இயக்கத் தோழர்களாலும் மக்களாலும் தந்தை பெரியார் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

நீதிக்கட்சியைத் தொடங்கிய மூத்த தலைவர்கள் அனைவரும் அடுத்தடுத்து மரணித்ததால் அக்கட்சித் தலைமைக்கு வெற்றிடம் ஏற்பட்டது. அப்போது இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தின் காரணமாக பெரியார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார். இருப்பினும் பெரும்பாலானவர்களின் விருப்பப்படி சிறையில் இருந்த அவரை நீதிக்கட்சித் தலைவராக்கினர்.

பகுத்தறிவு சமூகநீதிக்காக தொடர்ந்து பாடுபட்டுக்கொண்டிருந்த நிலையில் 1944இல் தன் இயக்கத்திற்கு " திராவிடர் கழகம்" என்ற பெயரை சூட்டினார். அரசியலில் ஈடுபட வேண்டுமென்ற நோக்கில் பெரியாரிடமிருந்து 1949இல் பிரிந்த அறிஞர் அண்ணா "திராவிட முன்னேற்ற கழகம்" என்ற அரசியல் கட்சியைத் துவங்கினார். திராவிடர்

கழகத்திலிருந்த கலைஞர் கருணாநிதி நாவலர் நெடுஞ்செழியன் பேராசிரியர் க. அன்பழகன் போன்ற பல முன்னணித் தலைவர்கள் அண்ணாவோடு சென்று அவருக்குத் துணை நின்றனர். கட்சி தொடங்கிய அண்ணா தந்தை பெரியாரின் கொள்கைகளே தன் கட்சியின் கொள்கை என்றார்.

இந்திய நாட்டுக்கு 1947இல் விடுதலை கிடைத்தது. அன்றைக்கு தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்தவர் ஓமாந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார். அவருக்குப்பின்னர் சிலரது ஆட்சிக்குப்பின் மீண்டும் 1953இல் இராசகோபாலாச்சாரியார் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சரானார். தமக்குள் ஊறிக்கிடக்கும் பார்ப்பன ஆதிக்க எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த நினைத்த அவர் இந்தியைக் கட்டாயமாகத் திணிக்கவும் "குலக்கல்வித் திட்டம்" என்ற பெயரில் பார்ப்பனரல்லாத மாணவர்கள் கல்வி கற்பதைத் தடுக்கவும் முனைந்தார்.. பல நூறு ஆண்டுகள் கல்வியறிவு இல்லாமல் கைநாட்டுப் பேர்வழிகளாக இருந்த தமிழர்களுக்கு வாராது வந்த மாமணியாக வந்த திராவிட இயக்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு எதிராக பல்லாயிரக்கணக்கான பள்ளிக்கூடங்களை இழுத்து மூடினார்

கொதித்தெழுந்தார் தந்தை பெரியார். நாடு முழுதும் போராட்டங்கள் வலுத்தன. திராவிட முன்னேற்ற கழகமும் இதில் பங்கேற்றது. போராட்ட வலிமை தாங்க முடியாமல் ஆட்சியை விட்டு இறங்கினார் ஆச்சாரியார். அதன்பின் தந்தை பெரியாரின் முயற்சியால் முதலமைச்சரானார் பெருந்தலைவர் காமராசர். சுயமரியாதை இயக்கம் கண்ட நாள்முதல் காங்கிரசை எதிர்த்து வந்த பெரியார் தமிழர் என்ற முறையிலும் பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கு பாடுபடுவார் என்ற நம்பிக்கையிலும் காமராசரை ஆதரித்தார்.

அதற்கு சற்றும் ஊறு எண்ணாத காமராசர், தந்தை பெரியாரின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றினார். குலக்கல்வித் திட்டத்தை ஒழித்தார். மூடிக்கிடந்த பள்ளிகளோடு மேலும் ஆயிரக்கணக்கான பள்ளிகளைத் திறந்தார். கிராமப்புற ஏழை எளிய தாழ்ததப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் கல்வி கற்பதற்கு அவர்களின் பசி தடையாக இருந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக ஏற்கனவே நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட மதிய உணவுத் திட்டத்தை நாடு முழுமைக்கும் நடைமுறைப் படுத்தினார். ஏழை எளிய மக்கள் கல்வியில் மேம்பாடு அடைய வேண்டும் என்று நாளும் உழைத்தார். நாடு இன்றைக்கு பல்வேறு துறைகளில் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றங்களுக்கு அடித்தளம் இட்டவர் பத்தாண்டு காலம் ஆட்சி புரிந்த கல்வி வள்ளல் காமராசர் என்றால் மிகையில்லை. இறுதிவரை அவரை ஆதரித்த பெரியார் காமராசரை "ரட்சகர்" என்றும் "பச்சைத் தமிழர்" என்றும் பாராட்டினார்.1951ஆம் ஆண்டு தன் ஆட்சி காலத்தில் இடஒதுக்கீட்டில் ஏற்கனவே இருந்த அளவை 100 பேரில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 25 விழுக்காடும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 16 விழுக்காடும் பொதுப்பிரிவில் 59 விழுக்காடும் என்று உயர்த்தி சமூக நீதி வரலாற்றில் முத்திரை பதித்தார்..

காமராசருக்குப்பின் 1965ஆம் ஆண்டு எம். பக்தவச்சலம் முதலமைச்சரானார். அவர் ஆட்சியில் இந்தித் திணிப்பு மீண்டும் தலை தூக்கியது. அன்றைக்கு நாட்டில் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்ற கழகம் அதை கடுமையாக எதிர்த்தது. நாடு முழுதும் மாணவர்கள் திரண்டு போராடினர். பலர் தமிழுக்காகத் தீக்குளித்து மாண்டனர். போராட்டங்களில் பலர் காவல்துறை துப்பாக்கி குண்டுகளுக்கு இறையாயினர். அதன் விளைவாக அன்றைய ஒன்றிய தலைமை அமைச்சராக இருந்த ஜவர்லால் நேரு அவர்கள் " தமிழ் நாட்டு மக்கள் விரும்பும் வரை இந்தி மூன்றாவது மொழியாக தமிழகத்தில் கொண்டுவரப்பட மாட்டாது" என்ற உறுதியினை அளித்தார்.

ஆட்சிக் கட்டிலில் திராவிட இயக்கமும் கண்ட மறுமலர்ச்சியும்

1967ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் வெற்றி பெற்றது. தமிழக சட்டமன்ற வரலாற்றில் "கடவுள் பெயரால்" உறுதி மொழி ஏற்பதை மாற்றி " உளமாற" என்று சொல்லி அறிஞர் அண்ணா முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றார். பெரியாரிடமிருந்து பிரிந்து வந்து பதினெட்டு ஆண்டுகளில் அவரால் தொடர்ந்து எதிர் விமர்சனங்கள் செய்யப்பட்டிருந்தும் அதையெல்லாம் கருத்தில் கொள்ளாத அண்ணா, தந்தை பெரியாரை நேரில் சந்தித்து வாழ்த்து பெற்று "இந்த அரசே உங்களுக்கு காணிக்கை" என்றார்.

ஆட்சிக்கு வந்த உடனடியாக, பெரியாரின் முக்கிய கோரிக்கையான சுயமரியாதைத் திருமணத்தை சட்டமாக்கினார். 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்று இருந்த பெயரைத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் மாற்றம் செய்தார்.

பல நூறு ஆண்டுகளாக அரசு நிருவாகத்தில் இருந்த வடமொழி ஆதிக்கத்தைத் தகர்க்கும் முயற்சியாக அவர் வெளியிட்ட அரசாணையால் கனம் என்பது மாண்புமிகு ஆயிற்று, ஸ்ரீ திரு ஆனது. ஸ்ரீமதி திருமதியானது. குமாரி செல்வியானது. தொடர்ந்து அரசு மேற்கொண்ட முயற்சிகளால் எண்ணற்ற வடமொழிச் சொற்களும் வேற்று மொழிச் சொற்களும் நற்றமிழ்ச் சொற்களுக்கு மாற்றப்பட்டன. ஊராட்சி, பேரூராட்சி, நகராட்சி, மாநகராட்சி, வாரியம், ஒன்றியம், வட்டம், மாவட்டம், வட்டாட்சியர், ஆணையர், பேருந்து, வானொலி, மாநிலச் செய்திகள், மாண்புமிகு என்பதான பல சொற்கள் மக்கள் நெஞ்சில் பதியத்தொடங்கியதோடு பழக்கத்திற்கும் வரலாயிற்று.

குறைந்த காலமே ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த அண்ணா 02-02-1969 அன்று மறைவுற்றார். அவருக்குப்பின் முதலமைச்சாரான முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் ஆட்சியில் தமிழர்களின் கல்வி வேலை வாய்ப்புகள் மேம்பட பல்வேறு சட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வந்தன. இடஒதுக்கீட்டில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு இருந்த 25 என்ற எண்ணிக்கையை 31ஆகவும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இருந்த 16 எண்ணிக்கையை 18 ஆகவும் உயர்த்தினார்.

பல நூறு ஆண்டுகளாக தமிழர்கள் கட்டிய கோயில்களில் உட்புகுந்து கொண்டு தங்கள் மொழிதான் இறைவனுக்குப் புரியும் என்று அதில் மந்திரங்களை ஓதிக்கொண்டிருந்த பார்ப்பன ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக தந்தை பெரியாரின் இறுதி விருப்பமாக இருந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அனைத்து சாதியினரும் அர்ச்சகராகலாம் என்ற சமூகநீதிக்கான ஆணையை 02-12-1970 அன்று பிறப்பித்தார். ஆனால் அதனை எதிர்த்து நீதி மன்றம் சென்ற பார்ப்பனர்கள் அதற்குத் தடையாணை பெற்றார்கள்.

சென்னை உயர்நீதி மன்ற நூற்றாண்டுக்கு மேலான வரலாற்றில் உயர்நீதி நீதிபதிகளாக பார்ப்பனர்களே முழுவதுமாக இருந்த நிலையை மாற்றி பெரியாரின் எண்ணப்படி முதன்முறையாக ஏ. வரதராசன் என்ற ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவரை 14-02-1973 அன்று நீதியரசராக நியமித்தார்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில். பார்ப்பனரல்லாத சிலரே மருத்துவர்கள் ஆகும் வாய்ப்பு கிட்டியது. இந்த வாய்ப்புகள் அனைத்து மக்களுக்கும் மடை திறந்த வெள்ளம்போல் சென்று பாய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மாவட்டம் தோறும் மருத்துவக் கல்லூரிகள் என்ற திட்டத்தை செயலாக்க முனைந்தார் கலைஞர். அதன் பயனாக அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையும் கூடவே கலை அறிவியல் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையும் உயர்ந்தன. அதில் பயிலும் பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் உயர்ந்தது. கை ரிக்ஷா முறையை ஒழித்து சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்கினார். பேருந்துகளை நாட்டுடைமையாக்கினார்.

கலைஞருக்குப்பின் 1977ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தலைவர் எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் பத்தாண்டுகள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தார். தன் ஆட்சியிலும் தமிழர்களின் கல்வி வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்கிட முனைந்தார். கல்வி வள்ளல் காமராசரின் மதிய உணவுத் திட்டத்தைச் சத்துணவுத் திட்டமாக மேம்படுத்தினார். ஆட்சிக்கு வந்த துவக்கத்தில் இடஒதுக்கீட்டின் அவசியததை உணராதவராக இருந்து ரூ.9000 வருமான வரம்பினைக் கொண்டுவந்து அதற்கு ஊறு செய்ய முனைந்தவர் நாட்டில் எழுந்த போராட்டங்களின் விளைவாக — குறிப்பாகத் திராவிடர் கழகம் ஆசிரியர் கி. வீரமணி தலைமையில் நடத்திய போராட்டத்தின் விளைவாக- உண்மை அறிந்து வருமான உச்சவரம்பு ஆணையை நீக்கம் செய்ததோடு ஏற்கனவே பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு இருந்த 31 விழுக்காடு எண்ணிக்கையை 50 ஆக உயர்த்தினார்.

பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கான இடஒதுக்கீட்டில் தங்களுக்கு 20 விழுக்காடு தனி ஒதுக்கீடு வேண்டும் என்று வன்னியர் சமுதாய மக்களும் பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் தலைவர் டாக்டர் இராதாசும் போராட்டங்களை நடத்தி வந்தனர். அதனை முடிவுக்கு கொண்டுவரும் நோக்கில் அன்றைய

முதலமைச்சர் கலைஞர் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலிலிருந்து வன்னியர்கள் உட்பட சில பெரும் எண்ணிக்கை கொண்ட சாதியினரையும் சீர்மரபினர் என்ற வகையில் பல சாதியினரையும் ஒருங்கிணைத்து 116 சாதியினரைக் கொண்ட மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்ற பிரிவினை உண்டாக்கி அதற்கு பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட 50 ஒதுக்கீட்டிலிருந்து 20 ஐ ஒதுக்கீடு செய்தார். மேலும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு இருந்த 30 விழுக்காட்டில் 3.5 ஐ இசுலாமியர்களுக்கு என்று தனி ஒதுக்கீட்டையும் 18 விழுக்காடு இருந்த தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் ஒதுக்கீட்டிலிருந்து 3 விழுக்காட்டை அருந்ததியினருக்கும், மலைவாழ் மக்களுக்காக 1 ஐ தனி ஒதுக்கீடாகவும் வழங்கினார். இதனால் தமிழ் நாட்டின் இடஒதுக்கீட்டு அளவு 69 ஆக உயர்ந்தது. மேலும் கலைஞர் அவர்கள் கடந்த 1989ஆம் ஆண்டில் பெண்களுக்கான இடஒதுக்கீடாக 30 விழுக்காட்டை அறிவித்தார்.

தமிழ் நாட்டில் இருந்த 69 இடஒதுக்கீட்டை உச்சநீதி மன்றம் 1993(ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து தொண்ணூற்று மூன்ற)இல் ரத்து செய்தபோது முதலமைச்சராக இருந்தார் ஜெ.ஜெயலலிதா. இந்த தடை ஆணையை ரத்து செய்ய பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். இறுதியாக அரசமைப்பு சட்டத்தின் 31(சி) பிரிவில் திருத்தம் கொண்டு வந்து அதனை 9வது அட்டவணையில் சேர்க்க சட்ட மன்றத்தில் தீர்மானமாக நிறைவேற்றி குடியரசுத் தலைவருக்கு அனுப்பி ஒப்புதல் பெற்றால் இதற்கு தீர்வு கிடைக்கும் என்று திராவிடர் கழகத் தலைவர் கி.வீரமணி அளித்த கருத்துருவை ஏற்றுக்கொண்டவர் அவ்வாறே செய்து குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலையும் பெற்றுத் தமிழ்நாட்டில் இன்றளவும் 69 இடஒதுக்கீடு நிலைத்திருக்க வழி செய்து திராவிடர் கழகத்தால் "சமூகநீதி காத்த வீராங்கனை" என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்.

திராவிட இயக்கத்தின் இத்தகு நூறாண்டுகாலத் திட்டங்களாலும் செயல்பாடுகளாலும் தமிழ்நாட்டில் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் கல்வி, வேலை வாய்ப்புகளில் முன்னேற்றம் காண வழி ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக இன்று அனைத்துத் துறைகளின் உயர் பதவிகளில் தமிழர்கள் பல்கிப் பெருகியிருக்கும் நிலையைக் காண்கிறோம். இந்நிலையில் ஏழை எளிய கிராமப்புற மாணவர்களின் மருத்துவக் கல்விக்குத் தடை போடும் வகையில் ஒன்றிய அரசால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள "நீட்" நுழைவுத்தேர்வு அவர்களின் கனவுகளைத் தகர்த்துள்ளது. இதனைத் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் உள்ளிட்ட அதன் தோழமைக் கட்சிகள் கடுமையாக எதிர்க்கின்றன. இத்தேர்வு மூலம் அரசுப்பள்ளி மாணவர்களின் நலன் காக்க வேண்டி முந்தைய அ.இ.அ.தி. மு.க. அரசு இதில் 7.5 விழுக்காடு ஒதுக்கீட்டை அமுல் படுத்தியது. நடைமுறையில் உள்ள இடஒதுக்கீட்டுக்கு இடையூறு செய்யும் விதமாகவும் பெரும்பான்மையான பார்ப்பனர்கள் பலன் பெரும் வகையிலும் பொதுப்பிரிவில் உள்ள ஏழைகளுக்காக 10 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு என்ற திட்டத்தை ஒன்றிய அரசு அவசரம் அவசமாக நடைமுறைப் படுத்தியது. இதனைத் தமிழ்நாட்டில் நடைமுறைப் படுத்த இன்றைய அரசு மறுத்துவிட்டது.

தற்போதுள்ள ஒன்றிய அரசு நாடு முழுமைக்குமான புதிய கல்விக்கொள்கையை நடைமுறைப் படுத்தியதைத் தமிழ்நாடு தவிர்த்து பிற மாநிலங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிக்காமல் ஏற்றுக் கொண்டன. அத்திட்டத்தில் தாய்மொழிக் கல்வியோடு ஆங்கிலம் மற்றும் ஏதாவது ஒரு இந்திய மொழியைக் கற்பது கட்டாயம் என்றும், 3, 5, 8 வகுப்புகளுக்குப் பொதுத்தேர்வுகள் வைக்க வேண்டும் என்றும், கல்லூரிக் கல்வியில் இடைநிற்றல் மாணவர்களுக்கு அதுவரை கற்ற காலத்திற்கான சான்று வழங்குதல் என்றும், மாணவர் எண்ணிக்கை குறைவாக உள்ள பள்ளிகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரு மையப்பள்ளியை உருவாக்கி அதில் மாணவர்கள் பயில வேண்டும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களைத் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்க மறுத்தது.

இடைநில்லாக் கல்வியை ஏழை எளிய மக்கள் தொடரவும் மேல்நிலைக் கல்வியைக் கற்கவும் எட்டாம் வகுப்பு வரை அனைவரும் தேர்ச்சி என்ற நடைமுறைக்கு எதிரான இப்புதிய கல்விக்கொள்கையை ஏற்க மறுத்த தமிழ்நாடு அரசுக்குக் கல்வி தொடர்பாக அளிக்க வேண்டிய நிதியினை அளிக்கவும் மறுத்து வருகிறது.

இப்படி தமிழர்களின் கல்வி, மொழி உரிமைகளைப் பறிக்கும் முயற்சிகளில் இந்துத்துவ அரசு முயல்வது எதற்காக? அந்நாளில் தங்களின் மொழியைத்

தேவபாஷை என்று சொல்லி மற்ற எவரும் அதனைக் கேட்பதையோ கற்பதையோ ஏற்க மறுத்தவர்கள் இன்றைக்கு அம்மொழியை மற்றவர்கள் மீது திணிக்க முயல்வது எதனால்?

அன்றைக்கு மூடு மந்திரமாக அம்மொழியில் வைத்திருந்த தங்களின் வேத, சாஸ்த்திர, புராண புளுகு மூட்டைகள் இன்றைக்குத் தமிழ் உள்ளிட்ட பிற மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைந்துவிட்டன. அதன் யோக்கிதைகளை, ஆபாசங்களை, புரட்டுகளை சுயமரியாதை இயக்கம் பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளச் செய்து நாட்டில் ஏற்படுத்திய தன்மானப் புரட்சியால் பெரும்பான்மைத் தமிழர்கள் விழித்துக் கொண்டனர். அறிவுத் தெளிவு பெற்றனர்.

ஒரு காலத்தில் பார்ப்பனர்களின் பேச்சு மொழியாக இருந்து தற்போது செத்த நிலைக்குப் போய்விட்டத் தங்களின் மொழியை மீண்டும் வளம் பெறச் செய்ய வேண்டுமாயின் பெரும்பான்மை மக்களின் மொழியை அழித்து அந்த இடத்தில் தங்கள் மொழியை நிலைநாட்ட வேண்டும். அப்போது ஸநாதன தர்மமான வர்ணாஸ்ரமத்தை ஒன்றிய பாசிச ஆட்சியின் துணையோடு பக்தி போதையில் மூழ்கிக் கிடக்கும் பெரும்பான்மை மக்களிடையே மீண்டும் வலுவாக நிலைநாட்டி அவர்களை சூத்திரர்களாக்கிக் கல்வியைப் பிடுங்கிப் புதைத்துவிட்டால் நாம் முழு வளம் பெற்று சுகமாக இருக்கலாம் என்ற கெட்ட எண்ணம்தான் அவர்களின் இச்செயல்பாடுகளுக்கு முக்கிய காரணங்களாகும். தங்கள் சுயநலத்திற்காக சூத்திரர்கள் சமஸ்கிருதம் படிக்க வேண்டியச் சூழலை உருவாக்கவும் துணிந்து விட்டனர்.

இதற்காகத்தான் மும்மொழிக்கொள்கை ஒரே நாடு, ஒரே மொழி, ஒரே கல்வி, ஒரே கலாச்சாரம், ஒரே பண்பாடு, ஒரே தேர்தல் என்று எல்லாவற்றையும் ஒற்றை சாரளத்திற்குள் கொண்டுபோய்விட்டால் அனைவரும் இந்தியையும், சமஸ்கிருதத்தையும் கற்று அதற்கு அடிமையாகி, வேத சாஸ்திரங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக அவர்களின் கடவுளர்களை மட்டுமே வழிபட்டுக்கொண்டு அவர்களுக்குரிய பண்பாடு கலாச்சாரங்களில் திளைத்துவிடும் நிலைக்குப் போவார்கள். ஆரியப் படையெடுப்புக்கு எதிரான "திராவிடம்" என்ற ஆயுதமும் அழிந்துபோகும். அதுதான் காலத்திற்கும் நாம் சுகபோகங்களோடு வாழ வழி என்ற மனிதத் தன்மைக்கு விரோதமான கொடூர எண்ணத்தின் செயல் வடிவம்தான் இத்திட்டங்கள் யாவும்.

இவ்வடிவில் "ஆரியம்" மேற்கொண்டுள்ள பண்பாட்டுப் படையெடுப்பினை முறியடிக்க மக்கள் நலத்திட்டங்கள் என்ற பலமான ஆயுதங்களைக் கொண்டு எதிர்த்து வெற்றி கண்டு வருவது "திராவிட மாடல்" ஆட்சிதான் என்றால் மிகையில்லை.

முடிவுரை

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடைபெற்று வரும் இப்பண்பாட்டுப் படையெடுப்புக்களால் தனது அங்கங்களில் ஓரிரு சிறு காயங்களைப் பெற்றிருந்தாலும், முகத்திலும், நெஞ்சிலும் எக்காயமுமின்றி தன் சீறிளமைத் திறத்தோடு நிலைத்து நிற்கிறது தமிழ் மொழியும் அதன் பண்பாடும் கலாச்சாரமும் என்பதைக் காண்கின்றோம். இருப்பினும் சிறிது அலட்சியமாக இருந்தாலும், சந்து முனையில் தன் வாலை நுழைத்துப் பார்க்க ஆரியம் நுழையும் போதெல்லாம் அதனை ஒட்ட நறுக்கிப் போடும் பணியை இன்றைக்கு மேற்கொள்வது திராவிட இயக்கம் ஒன்றே. தமிழின விரோத பண்பாட்டுப் படையெடுப்புகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும் ஆரியத்தின் ஆணிவேரை அடியோடு அறுத்தெரிய வேண்டுமாயின், அதனை வீரத்தோடும் தீரத்தோடும் எதிர்த்துப் போராடத் துணியும் எண்ணம் தமிழ் இளைஞர்களுக்கு வரவேண்டும். இவ்வகையில் வேறு எவரும் துணியாத நிலையிலும், சில இனதுரோகிகளின் கீழறுப்பு வேலைகளிடையேயும் இன்றைய "திராவிட மாடல்" ஆட்சி ஒன்றே எதிரியை நெஞ்சுரத்தோடு எதிர்க்கிறது என்பதும் அதில் வெற்றி காண்கிறது என்பதும் மனநிறைவளிக்கிறது. எனவே பார்ப்பன பண்பாட்டுப் படையெடுப்பை முற்றிலும் முறியடிக்கும்வரை தமிழகத்தில் திராவிட இயக்கத்தின் ஆட்சி தொடர வேண்டும். அதுவே அனைத்து தமிழர்களின் எண்ணமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

1. **மொழி வரலாறு – டாக்டர் மு. வரதராசன் – (பக்கம்** 12)
2. **தமிழக வரலாறு மக்கள் பண்பாடும் – டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை (பக்கம்** 4648)

3. பௌத்தமும் தமிழும் – மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி (பக்கம் 32)

4. மேலது (பக்கம் 3435)

5. மேலது வரிசை எண்2இல் (பக்கம் 316)

6. பல்லவர் வரலாறு – சீனி.வேங்கடசாமி (பக்கம் 263264)

7. மேலது வரிசை எண்2இல் (பக்கம் 317)

8. பத்துப்பாட்டு – மூலமும் உரையும் –உத்தமதானபுரம் வே. சாமிநாதய்யர் (பக்கம்)

9. மனையடி சாஸ்த்திரம் – பதிப்பாசிரியர் முனைவர் திருமதி சத்தியபாமா காமேஸ்வரன்தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் வெளியீடு

10. தெய்வத்தின் குரல் முதல் பாகம்– சங்கராச்சாரியார் சந்திரசேகர சரஸ்வதி (பக்கம் 201,203,218,225)

11. மேலது (பக்கம் 387)

12. பல்லவர் வரலாறு – மா. இராசமாணிக்கனார் (பக்கம் 26026l)

13. சோழர் சமுதாயம் – அருண்மொழி ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் பதிப்பு – பதிப்பாசிரியர் முனைவர் சீ. வசந்தி. தமிழ்நாடு தொல்லியல்துறை

14. தமிழர் மருத்துவம் – பதிப்பாசிரியர் முனைவர் க.சௌந்தரபாண்டியனின் பதிப்புரையில் –கீழ்த்திசை சுவடிகள்

நூலக வெளியீடு

15. சரபேந்திர வைத்திய முறைகள் (வாத ரோக சிகிச்சை) பதிப்பாசிரியர்

ஸ்ரீ.கே.வாசுதேவ சாஸ்திரி – சரஸ்வதி மகால் நூலகம்

16. மேலது வரிசை எண்2இன் (பக்கம் 511512)

ஆசிரியர் குறிப்பு :

ஞான. வள்ளுவன், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் புவியமைப்பியலில் இளம் அறிவியல், சமூகவியலில் முதுகலைப் பட்டம், மற்றும் மருத்துவமனை மேலாண்மையில் முதுநிலைப் பட்டயம் ஆகியவற்றைப் பெற்றுள்ளார். அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் மூலம் மருத்துவத்துறையில் இளநிலை உதவியாளராக 1977ஆம் ஆண்டில் பணியில் சேர்ந்தவர், பதவி உயர்வுகளுக்குப் பின் நிருவாக அலுவலராக கடந்த 2012-ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றார்.

தன் தந்தை வழியொற்றி, தந்தை பெரியார் கொள்கைகள் மீது பற்று கொண்டவர். 1999ஆம் ஆண்டு முதல், நண்பர்களோடு இணைந்து 'தந்தை பெரியார் கல்வி அறக்கட்டளை' என்ற அமைப்பின் மூலம் ஏழை எளிய மாணவர்களின் கல்விக்கான உதவிகளைச் செய்து வருகிறார்.

எழுதுவதில் விருப்பம் கொண்டு இதுநாள் வரை 'பெரியார்-95', 'திராவிட இயக்கமும் எங்கள் ஊரும்', 'தமிழர் வாழ்வில் சாதியும் மதமும் - அன்றும் இன்றும்', 'இசை வேளாளர்', 'வரலாற்றில் வென்ற அவர் தாம் பெரியார்', 'செப்பேடுகளும் சதுர்வேதி மங்கலங்களும்', 'தளிச்சேரிப் பெண்டுகள்', 'ஸநாதனம்', 'ராஜநாயகம்', 'ஆச்சாரம்', 'பாதை தவறாத பாதங்கள்', 'சில பக்கங்கள் சில தாக்கங்கள்' என இதுவரை 12 நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரது நூல்கள் நூலக ஆணைக்குழுவால் தேர்வு செய்யப்பட்டு, சென்னை அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம், மதுரை கலைஞர் நூற்றாண்டு நூலகம் உள்ளிட்ட தமிழகத்தின் பல நூலகங்களிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

Man is equal to man. There should not be exploitation.One should help the other. No one should harm anybody. Generally there should be no room for grievance or complaint from anybody. Every one should live and let others live, with a national spirit.

Periyar E.V.Ramasamy

I am a plain person. I have merely spoken out my mind. I do not say you should believe all that I have said.Accept only such ideas that can be accepted, with the help of your reason, after a sound inquiry. Reject the rest."

Periyar E.V.Ramasamy

மெக்காலே கல்விக்கொள்கை அறிவியலா... அடிமைத்தனமா?

எழுத்தாளர் **மு.சங்கையா**

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

இந்தியாவில் மெக்காலேயின் கல்வித்திட்டம் பற்றி இருவேறு கருத்து நிலவுகிறது. இந்தியக் கலாச்சாரத்தைச் சீரழிப்பதற்காகவே மெக்காலே என்னும் ஆங்கிலேயரின் கல்வித்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது என்று ஒரு சாரார் சொல்லும் நிலையில் மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டம் பற்றி இந்தக் கட்டுரை ஆராய்கிறது. இந்தியக் கலாச்சாரத்தைச் சீரழித்து விட்டது என்று சொல்லும் வைதீகக் கூட்டத்தின் கூற்று உண்மையா என்பதை இக் கட்டுரை சீர் தூக்கிப் பார்க்கிறது. சீரழிந்து போயிருந்த இந்தியக் கலாச்சாரத்தைச் சீர்படுத்த மெக்காலேயின் கல்வி உதவியதா என்பதையும், இந்தக் கட்டுரை நோக்குகிறது. தொழிற்புரட்சி தொடங்கி உலகம் முழுவதும் மாறியபோதும் இந்தியா மட்டும் மாறாமல் எப்படி இருந்தது,ஏன் இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. நவீனக் கல்வி முறையை உறுதிப்படுத்துவதிலும், இந்திய வரலாற்றில் சாதி, மத வேறுபாடின்றி அனைவரும் நுழையும் அறிவாலயமாகப் பள்ளிகளை மாற்றியதிலும், மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டத்துக்கு முக்கியப் பங்குண்டு என்பதை இக்கட்டுரை ஆதாரங்களோடு மெய்ப்பிக்கிறது.

கட்டுரைக்கான நோக்கம்

ஐரோப்பாவில் 18-19ஆம் நூற்றாண்டின் தொழிற் புரட்சிக்கு வித்திட்ட நவீன எந்திரங்கள், நீராவி எஞ்சின்கள், விசைத்தறிகள், நூற்பு எந்திரம் அணுக் கோட்பாடுகள், இன்ன பிற கண்டுபிடிப்புகள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிலப்பிரபுத் துவத்துவத்தை வீழ்த்தி சமூகத்தை முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறைக்குள் பயணிக்க உதவியது. அந்த, அறிவியல் புரட்சி, உழைக்கும் மக்களின் அடிமை விலங்கை உடைத்தெறிந்தது. சமூக மாற்றத்தை உந்தித் தள்ளியது .அது போன்று ‘நாங்க பிரமன் முகத்திலே பிறந்தவர்கள், எங்களுக்கெல்லாம் மூளை பலம் சாஸ்த்தி“ என்று பிதற்றித் திரியும் பார்ப்பன உயர் சாதி சமூகம், மந்திரங்களைத் தவிர, இந்த மானுடம் பயனுற ஏதேனும் கண்டுபிடித்து உண்டா? இந்த சமூகத் தேர் நகர, வடம் பிடித்ததுண்டா..? இல்லை.

ஏனெனில், அவர்கள் இயங்கியலுக்கு மாறாக, எல்லாம் நிலையானது. எதுவும் மாறாது என்கிற சனாதனக் கருத்தியல்களுக்குள் கட்டுண்டுக் கிடந்தனர். புராணங்கள், இதிகாசங்கள் வரலாறாகவும், வேதத்தை அறிவியலாகவும் கொண்டப் பாடத் திட்டங்களால் வழி வழியாக உருவாக்கப்பட்டவர்களின் சிந்தனைகளில், பழைமைவாத குப்பைகளே நிறைந்திருந்தன. கடவுள் பக்தி மூலம் அறிவைத் தேடுவதும், எல்லாம் அவன் செயல். எல்லாவற்றையும் மேலே இருப்பவன் பாத்துப்பான், விதி விட்ட வழி, என்ற கருத்தியல்கள் படைப்புத் திறனை முடக்கிப் போட்டன. வைதீக இலக்கியங்கள், சுமிருதி, ஸ்ருதி, வேதம், வேத மந்திரங்கள், மரபுகள், மந்திரங்கள், யாகங்கள், ஆகியன அறிவியலை அருகில் நெருங்கவிடவில்லை. மதம் சார்ந்த நம்பிக்கைக்கள்,

வாழ்க்கை நெறியாக அறமாகக் கற்பிக்கப்பட்டதால் அறிவியலாளர்களை, விஞ்ஞானிகளை உருவாக்கும் ஆற்றல் இல்லாமல் போனது தமிழகத்தில் உலாவிய பக்தி மார்க்கமும் வைதீகத்தோடு சேர்ந்து கொண்டு தமிழரின் உயரிய அறிவியல் மரபை அசைய விடாமல் விலங்கிட்டது.

அத்துடன் அறிவு, அறிவு சம்பந்தப்பட்ட முன்னேற்றம் அனைத்தையும், பிரமனின் முகத்தில் தோன்றியவர்கள் சொந்தம் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தனர். கல்வி எனும் அறிவொளி, விளிம்பு நிலை மக்கள் மேல் பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக தீண்டாமைச் சுவர் எழுப்பி தடுத்தனர். மனுவின் சட்டங்களால் கல்வித் தனிச் சொத்தாக, ஜனநாயகமற்ற முறையில் சிதைந்து கிடந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அனைவருக்கும் கல்வி, நவீன கல்வி, என்ற விதையை ஆங்கிலேயர்கள் விதைக்க தொடங்கிய போது பயிற்று மொழி எதுவாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் பெரும் பிரச்னை எழுந்தது. ஆங்கில வழிக் கல்வி அவசியம் என் வாதிட்டவர்களுக்கும், சமஸ்கிருதம், அரபி, பாரசீகம், வட்டார மொழி மொழிகளில் அறிவியலை கற்றுத் தர வேண்டும் என வாதிட்டவர்களுக்கும் இடையே கருத்து மோதல்கள் வெடித்தபடி இருந்தன.

ஒரு வரி எழுத
20 புத்தகங்களை படித்த மெக்காலே -

பயிற்று மொழி பற்றிய முரண்பட்ட கருத்துக்கள் மோதிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், 1834 ஜூன் 13 அன்று 1833ஆம் ஆண்டு சாசனத்தின்படி இந்திய தலைமை ஆளுநரின் முதல் சட்டத் துறை உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்ட தாமஸ் பாபிங்டன் மெக்காலே (1800-1860) தனது 34 வயதில் சென்னை வந்தடைந்தார். அங்கிருந்து பெங்களூர், மைசூர் வழியாக நீலகிரி சென்று அங்கே தங்கியிருந்த தலைமை ஆளுநர் பெண்டிங் பிரபுவை சந்தித்தார். ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை நீலகிரியில் தங்கிய அவர் தென்னிந்திய மக்களின் மொழி,நாகரிகம், சாதிய ஒழுங்கு முறைகள், ஒடுக்கு முறைகளை. அறிந்து கொண்டார். மேலும் இந்தியர்களின் பிற்போக்குத்தனங்கள், மூடநம்பிக்கைகள், அர்த்தமற்றக் கண்மூடித்தனமான மதச் சடங்குகள், சாதியப் பாகுபாடுகள் ஆகியவைகளை நேரிலும் வாசிப்பின் மூலமும் அறிந்து கொண்டார்.

ஆங்கிலத்தில் சிறந்த புலமையும் பேச்சாற்றலும் உடைய மெக்காலே, புத்தகங்களை உற்றத் தோழனாகக் கருதினார். படிப்பதில் தணியாதத் தாகம் கொண்டிருந்தார். கிரேக்க இலக்கியத்தில் பரவசம் கண்டார். புத்தகங்கள் மட்டுமே அவரது உலகமாக இருந்தது. "அவரைப்பற்றி நாவலாசிரியரான மெக்பீஸ் தாக்கரே" மெக்காலே ஒரு வரி எழுதுவதற்கு இருபது புத்தகங்களை படிப்பவர் என்றும் "ஒரு வர்ணனை எழுதுவதற்கு நூறு மைல் பயணப்படக் கூடியவர்'' என்று குறிப்பிடுகிறார். மெக்காலே இந்தியா பயணப்பட்ட போது ஆறு பெட்டிகளில் புத்தகம் மட்டுமே எடுத்து வந்ததாகவும் "அந்தப் பயணத்தின் போது அரிதாகவே மனிதர்களிடம் பேசினேன். தணியாத தாகத்தோடு நான் படித்த வண்ணமிருந்தேன் என்று கூறுகிறார். புத்தகங்களோடு வாழ்ந்த "மெக்காலே எழுதிய நூல்கள் சுவாசித்தலை உணரா வண்ணம் சுவாரசியம் கொண்டதென வர்ணிக்கப்படுகிறது." "அவரது 15வது வயதிலேயே ஐரோப்பாவின் எந்த ஒரு அறிஞரை விடவும் அதிகமான புத்தகங்களைப் படித்து விட்டாரென அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.1"

மெக்காலே ஒரு முற்போக்கான சிந்தனைவாதியாக இருந்தார். போலிகளைச் சுட்டெரிப்பதில் முன் வரிசையில் நின்றார். அடிமைத்தனம், மூடநம்பிக்கை, வேற்றுமை கடைபிடித்தல் ஆகியவற்றை எதிர்த்து உரத்துக் குரல் கொடுப்பவராக இருந்தார்." 1833ஆம் ஆண்டு யூத இன மக்களின் விடுதலை சட்டத்தின் மீது பாராளுமன்றத்தில் "நாம் அவர்களை அடிமையாகவே நடத்தி வருகிறோம். அவர்களுக்கு நாம் நீதி அளித்தாக வேண்டும். நாடாளுமன்றத்தின் பொது அவையை அவர்களுக்காக நாம் திறந்து விட்டாக வேண்டும்.அவர்களின் திறமைக்கேற்ப அனைத்து வாய்ப்புகளும் தரப்பட்ட வேண்டும். அனைவருக்கும் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தான் மதம் மனித குலத்துக்கு

சொல்லித் தருகிறது என்ற அவரது முழக்கம் அடிமைத்தனத்துக்கு எதிரானதாகவே இருந்தது."

"இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்திலும் இந்திய நிர்வாக சீர்திருத்தங்களுக்காகவும், சமரசமின்றி அவரால் கருத்துக்களை முன் வைக்க முடிந்தது. மேலும் இந்திய அரசுச் சட்டம் என்று அழைக்கப்பட்ட 1833 Charter Act of 1833 (பட்டயச் சட்டம்) சட்டத்தில் ஓர் உட்கூறாக சமத்துவத்தை உட்கொணர்வும் அவரால் முடிந்தது. இதன் மூலம் பிறப்பு, நிறம், நம்பிக்கை என்று எந்த வேறுபாடுமின்றி அனைத்து இந்தியர்களுக்கும், வேலை வாய்ப்புகள் அளிப்பதை உறுதி செய்தார் " என்கிறார் பேரா.லெ.ஜவகர்நேசன்.2

அவரது எழுத்தும், பேச்சும், பாராளுமன்ற உரைகளும், மாற்று கருத்து கொண்டோரையும் ஈர்க்கும் வண்ணம் இருந்தது. . இளம் வயதிலேயே அவரது அறிவுக்கூர்மை எல்லோரையும் எளிதில் தன்வயப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டதாக இருந்தது. அவரது அறிவுக் கூர்மை, இலக்கியப் புலமை, சட்டநுணுக்கங்கள், வாதத் திறமை அனைவரையும் கவர்ந்ததைப் போலவே, ஆங்கில வழி கல்வி முறை தான் இந்தியர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும், நாட்டு முன்னேற்றத்துக்கும் துணை நிற்கும் என்பதில் ஆழமான கருத்துடைய, தலைமை ஆளுநர் பெண்டிங் பிரபுவையும் கவர்ந்தது. இருவரது பயணமும், பார்வையும் ஒரே இலக்கு நோக்கி பயணித்ததால், மேற்கத்திய கல்வி, கீழ்த்திசை கல்வி பற்றி நடைபெற்று வந்த முடிவுறாத விவாதங்களுக்கு முடிவு கட்ட மெக்காலேயை பொதுக் கல்விக் குழுவின் தலைவராக (chairman of the society of public instructions of Bengal) நியமித்தார். (1835ஆம் ஆண்டு இந்திய சட்ட ஆணையத்தின் உறுப்பினராகவும் நியமிக்கப்பட்டார் .இந்திய குற்றவியல் சட்டத் தொகுப்பினை உருவாக்கியவரும் மெக்காலே தான்.) அந்தக் குழுவில் ஆங்கில வழிக் கல்வியின் ஆதரவாளரான ட்ரிவாலையன் (மெக்காலேயின் சகோதரியின் கணவர்.) இந்திய மொழிகளிலேயே குறிப்பாக சமஸ்கிருதம், அராபி பாரசீகம் மொழிகளில் இந்திய மக்களுக்கு கல்வி அளிக்கப்பட் வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய எச்.டி.பிரின்செப், உட்பட பத்து பேர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.

எது பயிற்று மொழி? ஏன்?

பயிற்று மொழி எதுவாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் குழு உறுப்பினர்களில் பாதிப்பேர் ஆங்கிலத்தையும், மீதமுள்ளவர்கள் தாய் மொழிக்கல்வியையும் வலியுறுத்தினர். இந்திய மேல்தட்டு வர்க்கமும் இருகூறுகளாகப் பிரிந்து சூடு பறக்கும் விவாதங்களை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். வட்டார மொழிக் கல்வியை வலியுறுத்திய உயர் சாதி இந்துக்களின், உள்ளூர விருப்பமானது பல நூறு மில்லியன் மக்களின் புனித மொழியாகவும், புனித நூல்களிருந்துக் கற்றுக் கொள்ளப்படும் மொழியாகவும் இருக்கின்ற சமஸ்கிருதக், கல்வியே பயிற்று மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. கடந்த கால வரலாறுகளை மாற்றமின்றித் தொடர்வது அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது

தாய்மொழிக் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கான வில்லியம் ஆடம்ஸ் பொதுக்கல்விக் குழுவில் நடத்திய போராட்டம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாக இருந்தது. தாய்வழிக் கல்வி குறித்து வங்கம், பீகார், ஒரிஸ்ஸாவில் பெண்டிங் பிரபுவின் அறிவுறுத்தலின்படி ஆய்வு மேற்கொண்ட வில்லியம் ஆடம்ஸ், கிராமப் பள்ளிகள், பழங்குடி கிராமப்பள்ளிகள், தொடங்கி அரசு ஜில்லா பள்ளிகள் வரை மேம்படுத்துவதற்கான அவர் அளித்த திட்டத்தை செலவு அதிகம் ஆகும் எனக் காரணம் கூறி பொதுக் குழு. நிராகரித்ததைப் போலவே, உயர் மற்றும் நடுத்தர வகுப்பினரிடமிருந்து, கல்வியை வெகுஜனங்களுக்கு கொண்டு செல்வதற்கான யோசனையையும் குழு நிராகரித்தது..

(ஆதாரம் - Joseph, E Dibona's paper on indigenious virtue and foreign vice ,Alternative perspectives on colonial education) 3 மெக்காலே - இரா.சுப்பிரமணி. பக்.57.

வில்லியம் ஆடம்ஸ் புள்ளிவிவரங்களைத் திரட்டியதோடு கல்விக் குழுவில் தாய் மொழிக்கல்விக்காக கடுமையாக வாதிட்டு வந்தார். அவரைப் போன்றே குழுவின் செயலரான பிரின்செப்

வில்லியம் ஆடம்ஸ் அறிக்கை.

1835ஆம் ஆண்டு, வங்கம்-பீகாரில் இயங்கி வந்த பள்ளிகள்

மாவட்டங்கள்

பள்ளிகள்	Moorshedabad	Beerbhoom	பர்தான் Burdwan	தெற்கு பீகார்	TIRHOOT
வங்காளி	65	407	629	-	-
இந்தி	5	5	-	-	-
சமஸ்கிருதம்	24	56	190	27	56
பெர்சியன்	17	71	93	279	234
அராபிக்	2	2	11	12	4
ஆங்கிலம்	2	2	3	2	-
மொத்தம்	**115**	**546**	**926**	**605**	**374**

“இந்த நாட்டின் பயிற்று மொழியும் அலுவலக மொழியும் அந்தந்த மக்களின் மொழியிலேயே இருத்தல் வேண்டும். நம்முடைய நோக்கமும் பணியும் நம்முடைய மேம்பட்ட பொது அறிவை அவர்கள் மொழி

1835ஆம் ஆண்டு, வங்கம்-பீகாரில்உள்ள 5 மாவட்டங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் ஆசிரியர் - மாணவர் எண்ணிக்கை.4

	அராபி		சமஸ்கிருதம்	
மாவட்டம்	ஆசிரியர் எண்ணிக்கை	மாணவர்கள்	ஆசிரியர்கள்	மாணவர்கள்
முர்ஷிதாபாத்	2	7	24	153
பீரபூம் beerbhoom	2	5	56	393
Burdwan	12	55	190	1358
தெற்கு பீகார்	12	62	27	437
Tirhoot	6	29	56	214
மொத்தம்	**34**	**158**	**353**	**2555**

On the education of the people of india -by charles E .Trevelyan பக் .137

ஊடாக கொண்டு சேர்ப்பது மட்டும்தான்” என்ற கருத்தினை முன் வைத்தார்.

ஆங்கில அறிஞர்களான பிரெடெரிக், நேபாள மொழிகள் குறித்து ஆய்வு நடத்திய பிரைன் ஹாட்ஸன், மதப்பரப்புரை செய்து வந்த வில்லியம் கேம்ப்பெல் மற்றும் வில்லியம் ஆடம்ஸ், போன்றோரும் தாய் மொழிக் கல்வியை வலியுறுத்தி உள்ளனர். “ஐரோப்பிய அறிவை புகட்டும் நமது குறிக்கோளுக்கு, தாய் மொழி வழிக் கல்வியே துணைபுரியும்” என்ற ஹாட்ஸனின் கருத்தும் வலிமையானதாக இருந்தது.” கிறித்தவ மத அமைப்பினர் சிலரும் “மக்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பித்துப், பின்னர் பைபிளைக் கொண்டு சேர்ப்பதை விட பைபிளை அந்த மக்கள் பேசும் மொழிகளில் மொழி பெயர்ப்பது எளிதெனக் கருதினர்.

தாய் மொழிக் கல்வி தொடர்பாக எழுந்த வாதங்களுக்குப் பதிலுரையாக ஆங்கில வழிக் கல்விக் கொள்கையை ஆதரித்து சர்.சார்லஸ் ட்ரைவாலையன் முன் வைத்த கருத்துக்கள் இந்திய சமூகத்தின் நடைமுறை வாழ்க்கையை வேறொரு கோணத்தில் அலசியது.

> “இந்த அமைப்பு முறையில் வரலாறு என்பது கட்டுக்கதைகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மருத்துவம் என்பது மாயமான மோசடி முறையை கொண்டதாக உள்ளது . புவியியலும் வானவியலும் நேர்மைக் கேடானதாகவும், அறிவுக்குப் பொருந்தாததாகவும் உள்ளன. சட்டம் என்பது முரண்பாடானத் தன்மை கொண்டதாகவும், மிகப் பிற்போக்குத்தனமானக் காட்டுமிராண்டித்தனமான, ஏற்க முடியாத பிரிவுகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. மதம் என்பது உருவ வழிபாடு கொண்டதாகவும், வாழ்வியல் நடைமுறை என்பது கடவுளை மையப்படுத்தியும், மத வழிபட்ட பகுத்தாய்ந்து உணரக் கூடியத் தன்மை இல்லாததுமாகவும் இருக்கிறது. சதி, மத வழிபட்ட தற்கொலைகள், பலியிடுதல், போன்றவை இந்து மதத்தில் நடைமுறையில் உள்ள பழக்க வழக்கங்களாகவும், கொண்டாடப்படு பவைகளாகவும் உள்ளன. இந்த புனித நிலையை அவமதிக்கின்ற நடைமுறைகளுக்கெல்லாம் மதம் அனுமதிக்கின்ற நடவடிக்கையாகவே கருதப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் சமூகத்தின் உயர்ந்த நிலையில் இருப்பதாகக் கருதப்படுகிற பார்ப்பனர்களால், அவர்களுக்காகவே உருவாக்கப்பட்டதாகவே அறிய முடிகிறது. இவர்களின் வேலை எது என்பதனை சாதி அமைப்பின் சட்டத் திட்டங்களை முடிவு செய்கின்றன. அவர்களின் எல்லையும் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இது தவிரத் தனிநபர் தகுதிகளும், எதிர்பார்ப்புகளும், அவர்களை உயர்த்துவதில்லை.

இந்த அமைப்பு முறையில் அறியப்படும் அரிய உண்மை என்னவென்றால் உண்மையான அறிவென்பது குறைந்த அளவு கூட இல்லை. இது 2000 ஆண்டுகளாக அவர்களின் மனதுள் குடி கொண்டிருப்பதனால் வளர்ச்சி என்பது முற்றிலுமாக தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவை வடிவமைக்கப்பட்டத் தன்மையிலிருந்து கொஞ்சமும் மாறாமல் அப்படியே இருக்கிறது. இந்து மத அமைப்பு முறையும், அதைச் சார்ந்த கல்வி முறையும் மனிதகுல வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருப்பதாக கருதுகிறேன்.” 5

பொதுக்குழுவில் இருந்த அறிவார்ந்த உறுப்பினர்கள் பலரும் கல்விக்கான பயிற்று மொழியை இந்திய பாரம்பரியம் என்கிற ஒரு பொதுவான வட்டத்துக்குள் நின்று ஆய்வு செய்தனரே தவிர இந்திய சமூகத்தின் தனித்துவமான சாதியக் கட்டமைப்பையும், சமஸ்கிருதம் பெரும்பான்மை மக்களுக்கு அந்நியமாக இருந்தது என்பதையும் காணத் தவறினர். சூத்திரர்களும், பஞ்சமர்களும், சமாஸ்கிருதம் பேசவும், வேதம் ஓதவும், கற்கவும், கேட்கவும் கூடாது என்று ஒரு சட்டம் நிலைத்து நிற்கும் நாட்டில் மேலும் மேலும் சமஸ்கிருத வழிக் கல்விச் சாலைகள் திறப்பதால், பயிற்று மொழி ஆக்க முயற்சிப்பதால் இந்த மக்களுக்கு ஒரு பயனும் இல்லை என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளத் தவறினர். இந்த நிலையில், ஒரு சிலர் தான் இந்திய சமூகத்தின் சாதிய கட்டமைப்புக்குள் ஊடுருவிச் சென்று அதனோடு கல்வியை பொருத்திப் பார்த்தனர். பலர் நுனிப்புல் மேய்ந்து

கொண்டிருந்தபோது சார்லஸ் டிரைவாலயன், போன்றவர்கள் அதன் வேரைத் தேடிச் சென்றனர்.

மெக்காலேயின் புதிய கல்வித் திட்டம் .

ஆங்கில வழிக் கல்வியை ஆதரித்தவர்களின் வரிசையில் பின்னால் வந்த மெக்காலே. ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், வட்டார மொழி, பிரிவினருக்கிடையில் எழுந்த கருத்து மோதல்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் வகையில், இந்தியர்களின் அறிவுத்தளத்தில் நவீனக் கல்வியின் மூலம், தான் உருவாக்க விரும்பும் மாற்றங்களுக்கானப் பணியில் மெக்காலே ஈடுபடத் தொடங்கினார். மெக்காலே இந்திய சமூகத்தை ஆழமாக வாசித்தார்.

மானுடவியலும், நாகரிகமும், அறிவியல் புரட்சியும், சோஷலிசக் கருத்துக்களும் ஐரோப்பிய நாடுகளைப் புதிய பாதை நோக்கி இழுத்துச் செல்லும் காலத்தில், இறந்த கணவனின் உடலோடு மனைவியையும், எரியும் நெருப்புக்குள் தள்ளி சாம்பலாக்கும் கொடூரமும், சாதிய அடக்கு முறையும், சக மனிதனை தீண்டாமை, பார்க்காமை என ஒதுக்கி வைப்பதும், அவர்களுக்கு கல்வியும், சொத்தும் மறுக்கப்பட்டதும், அதில் பெருமை கொள்வதும், அதை நடைமுறைப்படுத்தும் சட்டங்களும், மெக்காலேயை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. இது ஐரோப்பிய சமூகம் காணாத ஒன்றாக இருந்தது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலமாக, இந்திய சமூகத்தின் சிந்தனைகளை சிறைப்படுத்தி, கலை, இலக்கியம், மதம், அரசியல், பொருளாதாரம் என அனைத்திலும் மிகவும் பிற்போக்கான, காட்டுமிராண்டித்தனமான, மனித குலத்துக்கு எதிராக நீண்ட நெடுங் காலமாக நடந்து வந்த சமூகத் தீட்டுகளையெல்லாம் உள்வாங்கிக் கொண்டவராக மெக்காலே இருந்தார்.

இந்திய மக்களிடையே மேல்நாட்டு விஞ்ஞான அறிவை, இந்திய மக்களிடையே வளரச் செய்ய, நமது வரையறுக்கப்பட்ட வழிமுறைகளைத் தாண்டி, மக்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பது அவசியம் என்கிற கருத்தை முன் வைத்தார்.

ஆங்கில வழிக் கல்வியை புகட்டுவதின் மூலம் ஒரு புதிய வர்க்கத்தை அதாவது "நமக்கும் நாம் ஆளும் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்குமிடையே இணைப்பாக இருக்கக் கூடிய ஒரு வர்க்கத்தை, இரத்தத்தாலும்,நிறத்தாலும் இந்தியராகவும், அறிவுத் திறனில், ஒழுக்கத்தில், கருத்துக்கள், ரசனையில், ஆங்கிலேயராகவும் இருக்கக் கூடிய ஒரு வகுப்பை உருவாக்க நாம் நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும் என்றார்.

எல்லா இனங்களுக்கும் பண்பட்ட அறிவு மரபும், அறிவியல் மரபும் உள்ளன என்பதையும், தாய் மொழியில் கல்வி பயில்வது சிறப்பானது, தெளிவான அறிவும் சிந்தனையும் தாய்மொழிக் கல்வியால் மட்டுமே பெறமுடியும். வளர்ந்த நாடுகள் அனைத்தும் தாய் மொழி மூலம் கல்வி பெற்றதனாலேயே முன்னேற்றம் கண்டன. இந்த அறிவியல் பூர்வமான உண்மையை மெக்காலே பல இடங்களில் ஒப்புக்கொண்டார். அதை அவரது கல்விக் குறிப்புகளில் காண முடிகிறது. கல்வி பற்றிய குறிப்புகளில்

"இந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சியில் எங்களுக்கு அதிக ஆர்வம் உள்ளது. மார்ச் 7ஆம் தேதி உத்தரவு அந்த முயற்சிக்கு தடையாக இருப்பதற்கான காரணங்கள் எதையும் நாங்கள் காணவில்லை. இந்திய மொழிகளை வளர்க்கும் எங்கள் முயற்சிகளிலும், அதன் முன்னேற்றத்திலும் நாங்கள் கவனம் செலுத்தி உள்ளோம். தாய்மொழியின் வளர்ச்சியே நமது இறுதி நோக்கமாகும், மேலும் நமது அனைத்து முயற்சிகளும் அதன் நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்." 6 என்று மெகாலே தெளிவுபடுத்தி இருந்த போதும் தன்னுடைய கல்வித் திட்டத்தில் ஆங்கில வழிக் கல்விக்கு அதிக அழுத்தம் கொடுத்தது ஏன் என்ற கேள்வி எழுந்தபொழுது அதற்கு மெக்காலே

"தாய் மொழிக் கல்வி சிறப்பானது தான். ஆனால் ஒரு மொழி அறிவியல் படுத்தப்படவில்லை என்றால், காலத்திற்கு ஏற்ப நவீனங்களை உள்வாங்க மறுத்தால், அறிவு வளத்தை பெற்றிருக்கவில்லை யென்றால் எம்மொழியில் இவையெல்லாம் சரிவர அமைந்திருக்கிறதோ, அதன் மூலம் கல்வி அறிவு பெறுவதே சிறந்தது என்றார். இது .கல்வியின் மூலம் ஆங்கிலக் கலாச்சாரத்தை இந்தியர் மீது திணிப்பதற்கு வழிவகுத்து விடும் என்று கூறுபவர்களுக்கு அவ்வாறு நிகழ்ந்தால் அதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும் என்பதே அவரது பதிலாக இருந்தது. 7

தாய் மொழி தவிர்த்து ஆங்கிலத்தை வலியுறுத்தியதற்கு மெக்காலே முன் வைத்த கருத்துக்களை, குழுவில் இருந்த பலரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். தாய் மொழித் தவிர்த்து, ஆங்கில மொழி ஏன் பயிற்று மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அவர் முன் வைத்த கருத்துக்கள் இவ்வாறு இருந்தன.

இன்றைய நிலையில் .மேற்குலக நாடுகளைப் போல் இந்திய மொழிகள் நவீன அறிவியல் வளமோ, இலக்கிய வளமோ கொண்டிருக்கவில்லை. இந்தியாவில். புகழப்படும் இலக்கியங்கள் பலவும் மதம் சார்ந்ததாகவும், அறிவுக்கு ஒவ்வாததாக இருக்கிறது. இந்தியாவில் பயிற்று மொழியாக இருக்கும் சமஸ்கிருதம், அரபி மொழியில் இருக்கும் மொத்த இலக்கியங்களை விட, ஐரோப்பாவின் நல்ல நூலகத்திலுள்ள ஒரு அலமாரியில் இருக்கும் நூல்கள் பயனுள்ளதாகவும், வளமிக்கதாகவும் இருக்கின்றன என்றார்.

அத்துடன் ஆங்கில மொழி இந்தியர்களால் பரவலாக அறிந்த மொழியாகவும், ஆளும் வர்க்கமும், இந்திய அரசு அதிகாரிகளும், இந்திய உயர் குடி மக்களும், ஆங்கிலம் பேசுபவர்களாகவும் மாறியுள்ளனர் .

சமஸ்கிருதம், அராபி கற்றுக் கொள்ளும் மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுத்து வரும் நிலையில், கல்விக்கட்டணம் செலுத்தி ஆங்கிலம் கற்றுக் கொள்ள பலரும் முன் வரும் சூழல் உருவாக்கியுள்ளது.

கீழ்த்திசை நாடுகள் முழுவதற்கும் ஆங்கிலமே வாணிப மொழியாக வரக்கூடிய வாய்ப்புப் பெருகி வருகிறது.

மேலும் ஐரோப்பிய நாடுகள், கீழ்த்திசை நாடுகள், தென் ஆப்ரிக்கா, ஆசிய அமெரிக்கா நாடுகளில் உள்ள மக்களிடையே ஆங்கிலம் பேசப்படும் மொழியாகவும் மாறி வருகிறது .

இவ்வாறு பல நாடுகளிலும் ஆங்கிலம் பேசப்படும் மொழியாக, தொடர்பு மொழியாக வர்த்தக மொழியாக மாறி வருகிறச் சூழலில் இந்தியர்கள், உலகோடு ஒட்டவும், உரையாடவும், உறவாடவும் ஆங்கிலம் மட்டுமே உகந்த மொழியாக இருக்க முடியும் என்பதை தெளிவுபடுத்தினார்.

மெக்காலே மேலும் குறிப்பிடுகையில், “தற்போது நாங்கள் தாய் மொழி வழியில் பயிற்றுவிக்கப்படுபவர்களுக்கே ஆங்கில வழியில் கற்பிக்க விரும்புகிறோம். அத்துடன் உயர் கல்வியை தொடர விரும்பும் மக்களின் அறிவுத்தளத்தை விரிவு படுத்தவும் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தப் போகிறோம். “மேற்கத்திய மொழிகளிலிருந்து கிடைக்கின்ற அறிவியல் சொற்களால், இந்திய மொழிகள் படிப்படியாக வளரவும், வளப்படவும், செம்மைப்படுத்தவும், அறிவியல் பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லவும் ஆங்கிலம் ஏற்ற வாகனமாக இருக்கும் என்றார் .அதில் பயணிக்கும் இந்திய சமூகத்தின் அறிவுத்தளம் காலப்போக்கில் விரிவடையும் . அவ்வாறு பெற்றக் கல்வியறிவு, கற்றலிலும்,கற்பித்தலிலும் பன்னெடுங்காலமாகப் புரையோடிக் போயிருக்கும் அழுக்குகள் அகற்றி, அறிவியலுக்கானப் பாதை திறக்கும். அப்போது அவர்களிடமே இந்நாட்டு மொழிகளை செழுமைப்படுத்தும் பொறுப்பை விட்டு விடுகிறோம். அதுவரையிலும் இந் நாட்டு மக்களுக்கு எல்லாவகையிலும் பயன்தரத்தக்கதும், கிரேக்க இலக்கியத்துக்கு இணையான இலக்கியமும், அறிவியல் சார்ந்த வளமும் உடைய ஆங்கில மொழி வழிக் கல்வி முறையே சிறந்தது என்பதில் ஆழமான நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தார். இதுவே இந்தியாவில் நவீனக் கல்விக்கான அடிப்படையை வகுத்துக் கொடுக்க உதவியது. மெக்காலே முன்மொழிந்த கருத்துக்கள் இன்றைய சூழலுக்கும் பொருந்தும் விதத்திலேயே இருக்கின்றன. இரு நூற்றாண்டு கடந்த பின்பும் அதில் பெரிய அளவில் மாற்றமில்லை. இலக்கிய வளமும், அறிவியல் வளமும் அற்ற, இந்தி மொழி திணிக்கப்படும் போது தமிழ் நாடு உள்ளிட்ட ஒரு சில மாநிலங்கள் எதிர்ப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.)

மெக்காலேயின் கருத்துக்களில் இந்திய சமூகத்தில் ஊறிக் கிடக்கும் பழமையான, அறிவுக்கு ஒவ்வாத பழக்க வழக்கங்கள் மறைய வேண்டும் என்கிற முனைப்பு இருந்தது. அதேவேளையில் அது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களின் நடைமுறை நிர்வாகத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் நோக்கம் கொண்டதாகவும் இருந்தது. மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டத்தை இவை இரண்டோடும் இணைத்தே பார்க்க வேண்டும். கல்வி என்பது

பண்பாட்டு ஆதிக்கத்துக்கானக் கருவியாகவும் ,விடுதலைக்கானக் கருவியாகவும், ஒரு அரசியல் செயல்பாடாகவும் இருக்கிறது என்பதை புரிந்து கொண்டால் மெக்காலே கல்வியில் இருக்கும் முரண்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் வர்த்தக ஏகபோகத்தை 1833 சார்ட்டர் சட்டம் முடிவுக்கு கொண்டு வந்த அந்தக் காலத்தில், கம்பெனி கடுமையான நிதி நெருக்கடியில் இருந்தது. நிதி நெருக்கடிகளை சமாளிக்க நிர்வாக செலவுகளை குறைக்க, வேண்டிய தேவை எழுந்தது. இந்தியாவில் நிர்வாக செலவுகளை குறைக்கும் வழிகளில் ஒன்றாக அதிக சம்பளம் பெறும் ஐரோப்பிய ஊழியர்களுக்குப் பதிலாக குறைந்த சம்பளத்தில் இந்தியர்களை பணிக்கு அமர்த்துவது என முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் இந்தியர்களுக்கு ஆங்கில வழிக் கல்வி அளித்து குறைந்த கூலிக்கு குமாஸ்தாக்களை உருவாக்குவதற்கு மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டம் துணையாக நின்றது.

.ஆங்கில வழிக் கல்வியில் பயின்றவனின் நடை, உடை, பழக்க வழக்கங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், அவர்களை புதிய நுகர்வுக் கலாச்சாரத்துக்குள் இழுத்து வரும். அப்போது பிரிட்டிஷ் பொருள்களுக்கு இந்தியாவில் கிராக்கி ஏற்படும். பணப்புழக்கம் அதிகரிக்கும் வர்த்தகம் பெருகும். சந்தை விரிவடையும். மெக்காலே கூறியது போல் " நமது உடைகளை, உடுத்தி, நமது பண்டபாத்திரங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இருப்பவர்கள் ஆங்கில உற்பத்தி பொருட்களை மதிக்கத் தெரியாத அளவுக்கு அறியாதவர்களாகவும் அவற்றை வாங்க முடியாத அளவு ஏழைகளாகவும் இருக்கக்கூடாது. அதற்கு ஆங்கிலம் அவசியம் என்கிற கொள்கையில் உறுதியாக இருந்தார்.

மெக்காலேயின் குறிப்பு, பெண்டிங்கின் சட்டம், நவீனக் கல்விக்கான கம்பெனியின் ஆதரவு, ஆங்கில கல்வி உருவாக்கம், அதன் வளர்ச்சி எல்லாமே காலனி அதிகாரத்தின் நேரடி தேவைகளை காட்டின என்கிறார் ஆனந்த் டெல்தும்டே. அவர் மேலும் குறிப்பிடுகையில்

"நவீன கல்விக்கான கம்பெனி ஆதரவு இந்தியர்களையும் ஆங்கிலேயர்களும் சமமாக்குவதையோ அல்லது இந்திய சமூகத்திற்குள் ஒரு சமத்துவத்தை உருவாக்குவதையோ நோக்கமாகக் கொண்டதல்ல. அது வெறும் வியாபார ஏற்பாடு மட்டும்தான் ஆனால் அது மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டையும் ஏற்படுத்தியது ஒரு முரண் விளைவாகும்." 8 (சாதியின் குடியரசு - ஆனந்த் டெல்தும்டே.பக்.292.)

ஆங்கில வழிக் கல்வியைக் கட்டாயமாக்கிய மெக்காலேயின் கல்விக் கொள்கை எல்லா வகையிலும் நவீனக் கருத்துக்களுக்கு எதிரிடையாக இருக்கும் சமஸ்கிருதம் மற்றும், அராபி மொழியில் கல்வி புகட்டுவதால் இந்த மக்களுக்கு ஒரு பயனும் கிட்டாது என்று கருதினார். " சமஸ்கிருதம் கற்பதால், கற்பிப்பதால் தப்பும் தவறும் உள்ள மருத்துவ கல்வியைக் கற்பதும் ,கற்பிப்பதாகும். தப்பும் தவறு உள்ள வான சாஸ்திரத்தை கற்பிப்பதாகும். தப்பும் தவறு உள்ள சட்ட திட்டங்களை கற்பிப்பதாகும். ஏன் இவைகளை தப்பும் தவறு உள்ளவைகள் எனக் கூறுகிறோம் என்றால் இவை யாவும் தப்பும் தவறுமாக மதத்துடன் இணைந்துள்ளதால் ஒரு கழுதையைத் தொட்டதால் ஏற்பட்ட தீட்டை எப்படிப் போக்கிக் கொள்வது என்பதற்கும், ஒரு ஆட்டைக் கொன்றதால் ஏற்பட்டப் பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு எந்த வேத சுலோகத்தை ஜெபிக்க வேண்டும் என்பதை தெரிந்து கொள்வதற்கும் ,தர்ப்பப் புல்லினுடைய பயன் என்ன, விக்ரக ஆராதனையின் மகத்துவம் என்ன என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்வதற்கும் அரசாங்க நிதியிலிருந்து செலவு செய்வது அறிவுக்குப் பொருத்தமுள்ளதாக இருக்காது.9 என்ற மெக்காலே வாரன் ஹாஸ்டிங் காலத்திலிருந்து (1782-83லிருந்து) பனாரஸ் இந்து சமஸ்கிருதம் மற்றும் கல்கத்தா மதரஸா கல்லூரிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த உதவித் தொகையையும், கீழ்த்திசை கல்வி பயிலும் (சமஸ்கிருதம், அராபி,) மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த கல்வி உதவித் தொகையையும் நிறுத்தி விடவும் அறிவுறுத்தினார் .

அத்துடன், சமஸ்கிருதம், அராபி மொழிப் புத்தகங்கள், மொழிமாற்ற நூல்கள் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் 23 ஆயிரம் தொகுதிகள் அச்சடிக்கப்பட்டு யாரும் வாங்குவாரின்றி காகிதக் குப்பைகள் போல் குவிந்து கிடந்தன. சமஸ்கிருதம், அராபி நூல்கள் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல்

விற்பனையாகவில்லை. இதனால் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மட்டும் 60,000 ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது.பாழானது. அதேவேளையில், பள்ளிப் புத்தகக் கழகம் ஆண்டொன்றுக்கு ஏழு முதல் எட்டாயிரம் நூல்கள் விற்பனை செய்து 20 விழுக்காடு லாபம் தந்துள்ளது. என்பதை சுட்டிக்காட்டிய மெக்காலே, சமஸ்கிருதம்,அராபி மொழிக்கு ஆண்டுதோறும் செலவிடும் பெருந்தொகையை இனிமேல் இந்திய மக்களிடையே ஐரோப்பிய இலக்கியத்தையும், அறிவியலையும் பரப்புவதற்குப் பயன்படுத்த அறிவுறுத்தினார்.

மெக்காலேயின் கல்விக் கொள்கை பற்றியக் குறிப்புகள் வைதீக மரபினர், மற்றும் இஸ்லாமியர்கள் மத்தியில் எதிர்ப்பலைகளை உருவாக்கின. பொதுவாக இந்துக்களும், முஸ்லிம்களும் ஆங்கிலக் கல்விக்கு ஆதரவாக இருந்த போதிலும், ஆங்கிலமயமாக்கல் மதமாற்றத்திற்கான முதல் படியாக இருக்கும் என்ற பயத்தில் மூன்று நாட்களுக்குள் மதரஸா சார்பாக குறைந்தது 30,000 பேரும், சமஸ்கிருத கல்லூரிக்காக மற்றொரு மனுவில் இந்துக்களும் கையெழுத்திட்டு அரசுக்கு அனுப்பி வைத்து தங்கள் எதிர்ப்பை பதிவு செய்தனர்.

பலவேறு எதிர்ப்புகள் எழுந்தபோதும், அறிவியலைப் பொதுமைப்படுத்தி,

சாதி, மத வேறுபாடின்றி அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் கல்வியளிக்கும் வகையில் தனது புதியக் கல்விக் கொள்கைத் திட்டத்தை முன்பொழிந்தார். அது திண்ணைப் பள்ளிகளையும் வீட்டுப் பள்ளிகளையும், குலக்கல்வியையும் ஓரங்கட்டியதோடு, மதச் சார்பற்ற அனைவருக்குமான நவீனக் கல்வி வளர வலுவான அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தது.

மெக்காலேயின் ஆழமான, தெளிவான கருத்துக்கள், தடுமாற்றத்தில் இருந்த தலைமை ஆளுநர் பெண்டிங் பிரபுக்கு புதிய பாதையில் முன்னேறுவதற்கான ஒரு நம்பிக்கையை அளித்தது, எனவே மெக்காலேயின் புதியக் கல்வித் திட்டத்தை ஒரு சில மாற்றங்களுடன், மார்ச் 7,1835இல் அரசின் திட்டமாக வெளியிட்டத்தின் மூலம். இந்தியாவின் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் திறந்து வைத்தார்.

அரசு வெளியிட்ட ஆணையின் சில பகுதிகள் கீழே

- பயிற்று மொழி ஆங்கிலமாக இருக்கும் .
- கல்விக்கென ஒதுக்கப்படும் நிதி .ஆங்கிலக் கல்வியை ஊக்குவிப்பதற்காக மட்டுமே செலவிடப்படும்.
- இந்திய மக்களிடையே ஐரோப்பிய இலக்கியத்தையும், அறிவியலையும் பரப்ப நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் .
- சமஸ்கிருதம், அராபி, மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அரசால் ஒதுக்கப்படும் நிதி எதிர்காலத்தில் நிறுத்தப்படும்.
- மேலும் சமஸ்கிருதம், அராபி படைப்புகள், மொழிமாற்றங்கள் அச்சிடுவதற்கு எந்த நிதியும் இனிமேல் வழங்கபடாது. அந்த நிதியை, இந்திய மக்களிடையே ஐரோப்பிய இலக்கியத்தையும், அறிவியலையும் பரப்ப பயன்படுத்தப்படும்.

மெக்காலேயின் புதியக் கல்விக் கொள்கை பிரிட்டிஷ் அரசுக்குத் தேவையான மனித வளத்தை, சிலரின் மொழியில் கூறுவதென்றால் குமாஸ்த்தாக்களை உருவாக்கும் கல்வி முறையாகும் என்ற கூற்றில் உண்மை. இருப்பினும். அது தன்னுடையப் பணியை ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பிற்குள் நிறுத்தி விடவில்லை. அவரதுக் கல்வித் திட்டம் சாதி,மத ஏற்றத்தாழ்வின்றி, அனைவருக்குமானக் கல்விக்கு, அடிக்கல் நாட்டியது. இந்திய கல்வி வரலாற்றில். கல்வியில் மதத்தைப் போதிப்பதை எதிர்த்ததோடு மட்டுமின்றி பள்ளி நிர்வாகக் குழுவில் மதக் குருமார்கள் இடம் பெறுவதையும் கல்வித் திட்டம் எதிர்த்தது. இவையெல்லாம் மெக்காலே கல்விக் கொள்கையின் சிறப்புக்கு சில சான்றுகளாகும்.

மெக்காலேயின் புதியக் கல்வித் திட்டம், இருண்டவானில் தடுமாறிக் கொண்டிருந்த இந்திய சமூகத்தின் மீது, பண்பாட்டுப் புத்தொளி வீசியதாக சீர்திருத்தவாதிகளும், சூத்திரர்களும், பஞ்சமர்களும் கொண்டாட,வேத மரபினர், ஆங்கில மொழிக் கல்விப் பாரம்பரிய இந்திய அறிவு, கலாச்சாரங்கள், வேத மரபுகள், பண்பாடுகளை, சிதைத்து, மேற்கத்திய கருத்துக்கள், கலாச்சாரம், மற்றும்

மதம் ஆகியவைகளை மேம்படுத்த உதவியதாக எதிர்வினை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தனர். வாழ்த்துக்களும் வசவுகளும், மெக்காலே வாழும் போதும், வாழ்க்கைக்குப் பிறகும் தொடர்ந்தன.

மெக்காலேயை வசைபாடும் சமூகத்தினர் வலிமையான வர்க்கத்தினராக இருந்தனர் என்பது ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஒன்றை புரிந்து கொள்ள மறுக்கின்றனர். அதாவது மேற்கத்திய கல்விக்காக வாதிட்ட முதல் நபர் மெக்காலே அல்ல என்பதையும், அவர் மேற்கத்தியக் கல்விக் குழுவின் நிறுவனரும் அல்ல, என்பதையும் மறந்து விடுகின்றனர்

மெக்காலே இந்தியா வருவதற்கு முன்பாகவே எல்லாவகையான முன்னேற்றத்துக்கும் திறவு கோலாக இருப்பது பிரிட்டிஷாருடைய மொழியாகும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த பெண்டிங் பிரபு 1806ஆம் ஆண்டிலேயே சென்னை மாகாணத்தில் ஆங்கில பள்ளி திறக்கவும். வங்காளத்தில் அலுவல் மொழியாக இருந்த பெர்சிய மொழி நீக்கப்பட்டு ஆங்கில மொழியை அலுவல் மொழியாகவும், சட்ட மொழியாகவும் மாற்றவும் காரணமாக இருந்தவருமான தலைமை ஆளுநரான பெண்டிங் பிரபு மற்றும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள், ஹெல்மர் எச் கட்ஸ், வில்லியம் கிராண்ட் ராஜாராம் மோகன் ராய் மற்றும் போன்றவர்கள் இந்திய மனங்களை நவீனக் கல்வி துளிர்விடப் பக்குவப்படுத்தி, பண்படுத்தி வைத்திருந்தனர் என்பதை குறிப்பிட்ட வேண்டும்.

மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டம் இந்தியக் கலாச்சாரத்தை சீரழித்து விட்டது என்று புலம்பும் வைதீகக் கூட்டத்தின் கூற்று உண்மை அல்ல. உண்மையில் சீரழிந்து போயிருந்த இந்திய கலாச்சாரத்தை சீர்படுத்த மெக்காலேயின் கல்வி உதவியது .அனைவரையும் ஒரே பள்ளிக் கூரையின் கீழ் அமர வைத்தது. மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டம். நடைமுறையில் பல சறுக்கல்களையும் சர்ச்சைகளையும், சனாதனவாதிகள், இஸ்லாமியர்களின் எதிர்ப்புகளையும் சந்தித்தது. எனினும் கிழக்கத்தியக் கல்வி -மேற்கத்தியக் கல்வி சர்ச்சையை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததிலும், நவீனக் கல்வி முறையை உறுதிப்படுத்துவதிலும், இந்திய வரலாற்றில் சாதி, மத வேறுபாடின்றி அனைவரும் நுழையும் அறிவாலயமாகப் பள்ளிகளை மாற்றியதிலும், மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டத்துக்கு முக்கியப் பங்குண்டு.

குறிப்புகள் :

1. மெக்காலே - இரா.சுப்பிரமணி.பக் - 41.)
2. (அறிவீட்டலும் அறிவூட்டலும் லெ.ஜவகர்நேசன் பக்-246.)
3. Joseph, E Dibona's paper on indigenious virtue and foreign vice, Alternative perspectives on colonial education) மெக்காலே -இரா.சுப்பிரமணி.பக்.57.
4. On the education of the people of india - by charles E.Trevelyan பக் .137
5. மெக்காலே -இரா.சுப்பிரமணி.பக் 82-83)
6. History of education in India-R.N.Sharma,R.K.Sharma பக் 110
7. அறிவீட்டலும் அறிவூட்டலும் - லெ.ஜவகர் நேசன்.பக்-257.)
8. சாதியின் குடியரசு - ஆனந்த் டெல்தும்டே. பக்.292.)
9. திராவிட நாட்டுக்கு கல்வி வரலாறு - திராவிடப்பித்தன் - பக் 190)

ஆசிரியர் குறிப்பு :

எழுத்தாளர் சங்கையா, இந்திய அரசின் தொலைத்தொடர்பு நிறுவனத்தில் (BSNL) அதிகாரியாகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தேசிய தொலைத்தொடர்பு ஊழியர்கள் சம்மேளனத்திலும் (NFTE –BSNL), அனைத்திந்திய தொலைத்தொடர்பு அதிகாரிகள் சங்கத்திலும் பல்வேறு பொறுப்புகளை வகித்தவர். மனித உரிமை ஆர்வலர். இவரது முதல் படைப்பான "லண்டன் – ஒரு பழைய சாம்ராஜ்யத்தின் அழகிய தலைநகரம்" என்ற நூலுக்கு, தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, 2013ஆம் ஆண்டின் சிறந்த பயண இலக்கிய நூலுக்கான விருதினை வழங்கியது.

உலகமயம் இந்தியாவில் ஏற்படுத்தப் போகும் தாக்கம் பற்றிய "பன்னாட்டுச் சந்தையில் பாரத மாதா", சாதியைப் பற்றிய 'சாதி என்னும் பெரும் தொற்று – தொடரும் விவாதங்கள்', இந்திய வலதுசாரிகளைப் பற்றிய "காவி என்பது நிறமல்ல" போன்ற இவரது நூல்கள் பெரிதும் பேசப்பட்டவையாகும். இவரது சொந்த ஊர், தூத்துக்குடி மாவட்டம், கோவில்பட்டி வட்டத்தில், துறையூர் என்ற சிற்றூர் (கிராமம்). வசிப்பது தமிழ் வளர்த்த மாமதுரையில்.

மௌனமாக்கப்பட்ட கதைகளில் மறைந்திருக்கும் மானுட வரலாறு - ஓர் ஆய்வு

ச.உஷா, (முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்), மொழிகள் துறை,
பெரியார் மணியம்மை அறிவியல் தொழில்நுட்ப நிறுவனம்,
நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகம்,
வல்லம், தஞ்சாவூர் – 613403.

முனைவர் **பி.இரா.வீரமணி,** (பேராசிரியர்)
மொழிகள் துறை,
பெரியார் மணியம்மை அறிவியல் தொழில்நுட்ப நிறுவனம்,
நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகம், வல்லம்,
தஞ்சாவூர் – 613403.

கட்டுரைச் சுருக்கம்

'கதை' என்ற சொல் ஒளித்து வைத்திருக்கும் வரலாறுகள் எண்ணிலடங்காதவை. வரலாறு என்ற வார்த்தையின் அர்த்தமே பல மனிதர்களின் வாழ்க்கையை காட்டுகிறது. அவ்வாறாக வரலாறு ஆக்கப்பட்ட கதைகள் ஏராளம். அவற்றுள் "மௌனமாக்கப்பட்ட கதைகள் மானுட வரலாறு ஆனது" எவ்வாறு என்று இந்த ஆய்வு கட்டுரையின் வாயிலாக காண்போம். இந்த ஆய்வு கட்டுரையில் குறிப்பாக 'வாழ்க்கையே வரலாறு' ஆன சில எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பை காணலாம்.

கட்டுரைக்கான நோக்கம்

சமுதாயத்தை சீர்திருத்த எழுதப்படும் எழுத்துக்களே சில சமயத்தில் சிந்தனை அற்ற சிந்தனையாளர்களால் சிக்கலில் சிக்கிக் கொள்கிறது. சில எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களும் அவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளும் சமுதாயத்தில் எழும் பல சிக்கல்களுக்கு தீர்வாகிப் போகிறது. ஏதோ ஒரு நிகழ்வு சில காலம் கழித்து கதையாகிறது. அதுவே பல வருடம் கழித்து வரலாறும் ஆகிறது. அப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகள் வெளிக்கொணரும் உண்மைகள் தான் ஒரு சமுதாய மாற்றத்திற்கும் தனிமனித மாற்றத்திற்கும் காரணமாகிறது.

கதைகளும் ஏதோ ஒரு சில கனவுகளோடு தான் கடத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு கனவுகளோடு கடத்தப்படும் கதைகள் சமுதாயத்தை பிரதிபலிப்பதாகவும் சடங்கு சம்பிரதாயங்களை நியாயப்படுத்துவதாகவும் சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வருவதாகவும் அமைகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்வியல் அனுபவமும் ஒரு கதைதான். அதில் சில மனிதனின் கதை இலக்கியம் ஆகிறது. பலரது கதைகள் எதார்த்தம் ஆகிறது. அவ்வாறாக சில மனிதர்கள் எழுத்தாளர்கள் ஆகிறார்கள் சிலரோ யதார்த்தவாதியாகிறார்கள்.

‘கருக்கு’ - நாவல் ஓர் ஆய்வு

எழுத்தாளர் பாமா எழுதிய ‘கருக்கு’ என்ற இந்த நாவல் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு புதிய அடையாளத்தை உருவாக்கியது. இது ஒரு சுயசரிதை என்பதையும் கடந்து மனிதன் தன் சுயத்தையும், சுதந்திரதையும் தேடும் கதையாகிறது.

"ஒறங்கிட்டுக் கெடக்குற நாம ஒவ்வொருத்தரும் கண்ண முழிச்சுப் பாக்கணும். இதுதா நம்ம விதின்னு சொல்லிக்கிட்டு அடிமைத்தனத்த, அநியாயத்தை, ஒணர்வு கெட்ட ஜென்மங்களா அப்படியே ஏத்துக்காம, இந்த நெலய மாத்த துணிஞ்சி நிக்கணும். சாதிய வச்சு சல்லித்தனம் செய்யுற எல்லாத்தையும் நொறுக்கிப் போட்டு, மனுசனுக்கு மனுசன் என்ன ஒசந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்று செஞ்சு காட்டணும். நம்பள அமுக்கி சொகங் கண்டவன் சாமானியத்துல நம்மள வுடமாட்டான். நாமதா அவனுங்கள வைக்க வேண்டிய எடத்துல வச்சு எல்லாஞ் சமந்தான்னு சமுதாயத்தை மாத்திக் காட்டணும்".

(பாமா, கருக்கு, 2016, பக்கம் 28)

இது கதையா? சுயசரிதையா!, நாவலா!! இல்லை நாட்குறிப்பா… என பல கேள்விகளை எழுப்பும் ஓர் தீப்பந்தச்சுடர் கதையாகும். இது வாழ்க்கையின் எதார்த்தத்தின் உச்சம். ஓர் சமுதாயத்தின் விளிம்பு நிலை மக்களின் மிச்சம். இதில் கையாளப்படும் வார்த்தைகள் அல்லது வசனங்கள் பலரது வாழ்க்கையில் சலனங்களாக மாறியுள்ளது. இது பெண்ணியம் சார்ந்தது என்றோ, ஜாதி வேறுபாடுகள் சார்ந்ததென்றோ, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் சார்ந்தது என்றோ ஓர் முடிவுக்கு வர இயலாது. ஏனெனில், இது கற்பனைக்கும் அப்பாற்பட்டது. இக்கதை சிறகிருந்தும் பறக்க தெரிந்தும் “பல பறவைகள் சில சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகளால் அடிபணிந்து அடிமைப்பட்டு பிறகு அவற்றையெல்லாம் “கல்வி” எனும் ஆயுதம் கொண்டு எதிர்த்து தன்னிலை உணர்ந்து வானில் பறந்த கதை” ஆகும்.

“நான் எடுத்த மார்க்க பாத்துகிட்டு, நான் நல்லா உசரா படிக்கிறதப் பாத்துட்டு, டீச்சர்க, சிஸ்டர்க எல்லாரும் என்ன பாராட்டுனாங்க”

“பெரிய பத்துக்குப் பெறகு மேல காலேஜிக்கெல்லாம் போகக் கூடாதுன்னு வீட்ல நிப்பாடிக்கிட்டாக”

“நானும் எப்படியாவது படிச்சுறணும்னு வைராக்கியதுல, கெட்டுன துணியோட காலேஜி போய் சேந்து அங்க இருந்த ஆஸ்டல்ல தங்கிட்டேன்”

(பாமா, கருக்கு, 2016, பக்கம் 62)

இது வாழ்க்கையில் எதிர்கொண்ட சவால்கள் அனைத்தும் சாதனைகளுக்கானது என உணர்த்தும் ஓர் உண்மை கதை. இக்கதை முதலில் வாசிக்கும் போது கதையாகி, பிறகு கனவாகி, இப்போது யாதுமாகி நிற்கும் ஓர் வரலாறு ஆகும். முதலில் இக்கதை வாசிக்கப்படுகிறது பிறகு யோசிக்கப்படுகிறது எனலாம். மனிதனையும் மனிதத் தன்மையையும் அறிவதற்கு ஓர் வாய்ப்பாக இக்கதை அமைகிறது.

கதை மாந்தர்களின் கல் நெஞ்சங்களால் வீசப்பட்ட சில கற்கள் கதையை சலனப்படுத்தும். சில கதையில் கதை மாந்தர்கள் சலனப்படுத்துவார்கள். ஆனால் இக்கதையிலோ வில்லற்ற அம்புகள் ஏய்தப்படுவது போல் உணர்வற்ற மனிதர்களின் உரையாடல்கள் சலனப்படுத்தும்.

“இந்த வறுமைக்குள்ள என்ன படிப்புன்னு, பொம்பளப் புள்ளைக வெறகு கள்ளி பெறக்கி, வீட்டப் பாத்துக்கிட்டு, கைப்புள்ளைகளக் கவனிச்சுக்கிட்டு, வீட்டு வேலைகள செஞ்சிக்கிட்டு கெடக்குதுக”

(பாமா, கருக்கு, 2016, பக்கம் 65-66)

இது தன் மண்ணுக்காக எழுதிய ஒரு கதை. காலத்தின் கட்டாயத்தால் பெண்ணை சித்தரவதைக்கு உள்ளாக்கிய ஓர் கதை வரலாறு ஆகும். மேலும், இதில் தோழமையும், ஆதரவும் இக்கதையை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்து செல்கிறது. ஒரு பெண்ணின் அழுகுரலுக்கு அர்த்தங்கள் எதிரொளிக்கிறது. சான்றாக,

“இம்புட்டு வேதன இருந்தாலும் அடிமனசுக்குள்ள என்னமோ ஒரு சந்தோசம் இருக்க தான் செய்யுது. ஒரு தெம்பு, ஒரு வீம்பு இருக்குது, வாழ முடியும்னூ ஒரு நம்பிக்கையும் வாழணூம்னு ஒரு ஆசையும் இருக்காத்தான் செய்யுது.”

(பாமா, கருக்கு, 2016, பக்கம் 96)

ஒரு சமுதாயத்தின் சாதிய வேறுபாடுகளுக்கு சாட்சிகள் எழுகிறது. கதை எனும் வடிவில் ஒரு

எறும்பின் முயற்சி ஏவுகணை ஏறி வரலாறு படைக்கிறது. இக்கதைக்கு எதிர்ப்பும் வரவேற்பும் இணைந்தே வந்து இன்ப துன்பத்தை பகிர்ந்தது. இக்கதை மௌனமாக்கப்பட்டது, பேசப்பட்டது, விவாதிக்கப்பட்டது,ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. ஆனாலும், மௌனமாக்கப்பட்ட இக்கதை மானுட வரலாறு ஆகிறது.

'பூக்குழி'- நாவல் ஓர் ஆய்வு

பெருமாள் முருகனால் எழுதபட்ட பூக்குழி ஒரு வலிமையான சமூக நாவலாகும். இந்த நாவல் சாதிய வேறுபாடுகளாலும் சமூக அழுத்ததாலும் காதல் எவ்வாறு சிதைக்கப்பட்டு தீக்குழி ஆகிறது என்பதை காட்சி படுத்தும் ஒரு கதை.

"புதரைச் சுற்றி தீ வெளிச்சம் எழுவது தெரிந்தது.

தீ தன்னை நோக்கி வருவதற்கு அதிக நேரம் ஆகாது என்பது புரிந்தது.நெளிந்தோடும் பாம்பைப் போல சருகுகளுக்குள் புகுந்து பரவிய தீ காய்ந்த மரக்கிளைகளிலும் உற்சாகத்துடன் ஏறுவதை அவள் பார்த்தாள். அவளை சுற்றி எங்கும் வெளிச்சம். அனல் காற்றை உணர்ந்தாள்". (பெருமாள் முருகன், பூக்குழி, 2013,பக்கம் 107)

அவளின் கதை அடுத்தவர்களுக்காகவே பூக்குழி என்ற பெயரில் தீக்குழியில் இறக்கி விடப்பட்டது. அவளின் பார்வையில் ஆயிரம் உரைப்பினும் அவளை நெருப்பில் தள்ளிய அனைவரும் குற்றவாளிகள் தான். இக்காலகட்டத்தில் தீக்குழிகள் வடிவம் சற்று மாறி பூக்குழி எனப் பெயர்ப்பெற்றன. அன்பும், மகிழ்ச்சியும் அவரவர் வடிவத்திற்கும் வட்டத்திற்குள்ளேயே சுழன்று அந்நியமாக்கப்பட்டது.

இக்கதை அர்த்தத்தால் ஆழ்கடலிலும் வலியது எனலாம். இக்கதை கற்பனைதான் என்றாலும் கண்முன்னே தினமும் காட்சிப்படும் வாழ்வியலாகும். கல்வியறிவின் உச்சமே தனித்து முடிவெடுப்பது. ஆனால், இக்கதையில் தோன்றும் மாந்தர்களும் மற்றவர்களைப் போலவே தனித்து விடப்படுகிறார்கள். கட்டுப்பாடுகளை மீறிய காரணத்தால் வாழ்வே கனவாகிப் போகிறது. இக்கதையில் இரசிக்கப்பட்ட ஒரு காதல் அப்பெண்ணையே அழிக்கத் துணிந்தது. இக்காதல் கல்யாணத்தில் முடிந்தது.

மௌனமாக்கப்பட்ட, மறைக்கப்பட்ட மற்றும் மறுக்கப்பட்ட காதல் கதை. இக்கதை வரலாறாகிப் போவதை விட கட்டு கதையாகி போகிறது. கதாநாயகி தீக்குழியாகிய பூக்குழியில் இறங்கிக் கொண்டிருக்கும் பல்வேறு அக்னிப் பூக்களின் சான்றாகும். ஏனோ சாதி மீறிய காதல் கதை மட்டும் இன்னும் சமுதாயத்தால் சரித்திரத்தால் இடம் பிடிக்க கூடத் தகுதியற்ற கதையாகி விடுகிறது.

'மாதொருபாகன்' நாவல் ஓர் ஆய்வு

இக்கதையில் வலம்வரும் பெண்ணிற்கு குழந்தைப்பேறு இல்லாத காரணத்தால் சமூகத்தின் அழுத்தத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறாள். இது இருபாலரின் இனம் புரியாத இன்னல்களை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்டது. இதிலும் அவனை விட அவள் அடையும் உடல், மன, சமூக, இன ரீதியான மனப் போராட்டங்கள் கடக்க இயலாதவை.

"அவள் முகத்தில் நிழல் படர்ந்தது. பன்னிரெண்டு வருஷத்தில் மரம் காய்த்து செழிக்கிறது. இந்தப் பாழும் வயிற்றில் ஒரு புழு பூச்சிக்குக் கூட வழியில்லையே என்று யோசித்திருப்பாள். எதைப் பார்த்தாலும் தன் குறை நினைவுக்கு வந்து தொலைக்கிறது".

(பெருமாள் முருகன், மாதொருபாகன், 2010, பக்கம் 19)

"மாதொருபாகன்" என்பதன் பொருள் "உருவத்திலும் உள்ளத்திலும் கூட ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சம உரிமை வழங்கப்படுவது" ஆயினும், இக்கதை தனிப்பட்ட வாழ்க்கை என்பதற்கு இடமின்றி மானுடரின் மனப்போராட்டத்தின் பிரதிபலிப்பு. சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்புகளை எதிர்கொள்ளவும் எதார்த்தத்தை ஏற்கவும் முடியாது தவிக்கும் ஏக்கப் போராட்டமாகும்.

இக்கதையில் கதாப்பாத்திரங்களின் மீது எறியப்படும் வார்த்தைகள் அவர்களது வாழ்க்கையை மாற்றி விடுகிறது. மனதால் மட்டுமல்ல மனிதனாலும் காயப்பட்டு கொண்டே இருக்கிறது. இது ஒரு பெண்ணின் பாதிப்பு மட்டுமல்ல ஒரு சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த பாலின சமத்துவமின்மையைக் காட்டுகிறது. இதைத்தான் பாரதியும், "மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையை கொளுத்துவோம்" என்ற வரியின் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

எந்தவிதப் பேதமும் இன்றி இக்கதை அமைப்பானது சமுதாயத்தின் வரவேற்பும், வெறுப்பும் ஒருங்கே

இணைந்த கதை. ஒரு பெண்ணுக்கு திருமணம் ஆனபின் எவ்வாறு பல எதிர்பார்ப்பில் சிக்கித் தவிக்கிறாள். இவளது எதிர்பார்ப்பு இறகுகளால் வருடப்படுவது. ஆனால், எதார்த்தத்தில் சருகாகிப் போகிறது. இக்கதையில் 'வழி சொல்ல வந்த பலரும் பழி சொல்லியே நகர்கிறார்கள்'.

'கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம்'- நாவல் ஓர் ஆய்வு

வைரமுத்து அவர்களால் எழுதப்பட்ட கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் எனும் நாவல் வறுமை,சாதிய பாகுபாடு, நிலப்பிரச்சினை என பல்வேறு சமூக பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்யும் கதை வடிவமாகும்.

இயற்கைதான் மனிதனின் ஆசான். தன் இருப்பு அசைவு இரண்டிலும் அறிவு போதிக்கிறது அது. வானமும் பூமியும் வகுப்பறைகளாய் யுகந் தோறும் யுகந்தோறும் அது பாடம் நடத்திக்கொண்டேயிருக்கிறது. புத்தியுள்ளவன் புரிந்து கொள்கிறான்; வலியுள்ளவன் அறிந்து கொள்கிறான். மனிதனின் படைப்பென்று பூமியில் ஏதுமில்லை; மனிதன் வெறும் கண்டுபிடிப்பாளனே தவிர படைப்பாளன் அல்லன். அப்படிப் பார்த்தால் மொழி ஒன்றுதான் மனிதனின் படைப்பு. மொழி கூட ஒலியின் வரிவடிவம்தான். ஒலி மனிதனின் படைப்பல்ல; கண்டுபிடிப்புதான். ஒவ்வொரு கண்டுபிடிப்புக்கும் பின்னால் ஏதோ ஒரு வலி இருந்தே தீரும். வலி சொல்லிக் கொடுக்கும்; வலி கண்டவன் அறியக்கடவன்.

(வைரமுத்து, கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம், 2001, பக்கம் 24)

ஒருவனது வாழ்க்கை போராட்டம் பற்றி கூறுவது இக்கதை. இதன் பாத்திரப்படைப்பில் கிராமத்து மண் மனம் மிகுந்த கதாநாயகனை காணலாம். இக்கள்ளிக்காட்டு கதையில் அன்றாட வாழ்க்கை ஆரவாரமும் ஆடம்பரமும் இல்லாமல் அமைதியாய் அடங்கிப் போகிறது.. இயற்கையோடு ஒன்றிய இக்கதை செயற்கையாகவே தோற்றுவிக்கப்படும் பல்வேறு அழுத்தங்களும் ஆணிவேராகிறது. இக்கதையில் வரும் குடும்ப உறவுகளும் குழப்பங்களோடே பயணிக்கிறது. இக்கதை ஆழமான அர்த்தங்கள் கொண்டது. இக்கதைத் தனிமனித வாழ்க்கையைக் கடந்து பலவித காட்சிப் பிழைகளால் வரலாறு ஆகிறது.

'அம்மா ஒரு கொலை செய்தாள்'- சிறுகதை ஓர் ஆய்வு

எழுதாளர் அம்பை எழுதிய அம்மா ஒரு கொலை செய்தாள் என்ற சிறுகதை நிற பாகுபாட்டையும், பருவமடையும் ஒரு பெண்ணின் மன ஓட்டங்களையும் பருவம் அடைவது குறித்து அவளது பயங்களையும் கதை வடிவில் காட்சிபடுத்துகிறது.

"அம்மா பருவம்னா என்னமா?

உனக்கு இந்த அளவுக்கு என்னடி அவசரம்

இதுவேற இனிமே ஒரு பாரம் சுளீரென்று கேள்வி"

(அம்பை, அம்மா ஒரு கொலை செய்தாள்)

மேலே குறிப்பிட்ட சில வரிகளால் உருவாகிறது ஒரு சிறுகதை. பருவம் என்றால் என்ன? என்ற கேள்வியும் இன்று வரை தொடர்ந்து கேட்கப்பட்டு கொண்டே இருக்கும் ஒரு கேள்வியாகவே இருக்கிறது

பருவமடைவது குறித்து விழிப்புணர்வின்றி அன்னையின் ஆதரவை எதிர்பார்த்து அழுகிறாள். அவளது பலவிதமான கேள்விகளுக்கு அவளது அன்னையால் பதில் கூற முடியவில்லை. ஆதலால், மகள் அவ்வாறு கேள்வி கேட்பது தவறு என்று கண்டிக்கிறாள். பயமின்றியும் பகுத்தறிவுடனும் பருவமடைவதை எதிர்கொள்ளப் பெண்களைத் தயார் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது என்ற மையப்பொருளைக் கொண்டு நகர்கிறது கதை. அவளைப் போன்ற, பருவமடைந்த பெண்களின் உணர்வுகளையும் உளவியல் எதிர்பார்ப்புகளையும் பெண்ணின் கண்ணீர் துளி வழி விவரித்துக் காட்டுகிறது. இக்கதை நிறம் சார்ந்த பாகுபாடுகளையும் அடிக்கோடிட்டு காட்டித்தான் செல்கிறது. பெண்ணின் நிறத்தை வைத்து நிராகரிப்பதும் எதார்த்தமாகிறது.

'பொண்ணு கருப்பாம்

வேண்டான்னுட்டான் கடங்காரன்'

அம்பை, அம்மா ஒரு கொலை செய்தாள்.

குழந்தையிலிருந்து பெண்ணாகி திருமணமாகி தாயாகி ஏக்கமும் எதிர்பார்ப்பும் கொண்டு சக மனிதக் கட்டுப்பாடுகளைத் தகர்த்தெறிய முடியாமல் போகிறது.

'கல்மரம்' - நாவல் ஓர் ஆய்வு

திலகவதி அவர்களால் எழுதபட்ட கல்மரம் என்ற நாவல் பணி நிரந்தரமின்றி வேலைவாய்ப்பு,

ஊதியம், பாதுகாப்பு ஏதுமின்றி நகரும் கட்டிடத் தொழிலாளர்களின் கண்ணீர் ததும்பிய கதை.

'மரம்' என்பது இலைகளால், வேர்களால், மலர்களால் மட்டுமல்ல சில நேரங்களில் கற்களாலும் செயற்கையாக உருவாகிறது. இக்கதையில் கற்களால் உருவாக்கப்பட்ட கட்டிடம் எனும் மரத்தில் நிழலுக்கு கூட நிற்க முடியாத பாதசாரிகளைப் போல ஆகிறார்கள், பாவப்பட்ட கட்டிடத் தொழிலாளர்கள்.. அதிலும் கட்டிடத் தொழிலாளர்களில் பெண்கள் உடல் ரீதியாகவும், மனரீதியாகவும் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகின்றனர்.

இக்கதையின் எல்லா தளத்திலும் முதலாளித்துவம் என்ற ஒரு வார்த்தை மேலோங்கி நிற்கிறது. பெண்தொழிலாளியின் வெளியில் சொல்ல இயலாத அவஸ்தைகள் கட்டிடம் போல் கண்டுகொள்ளாத கவலைகள் உயிர் இல்லாத ஓவியம் போல்தான்.

பணம் என்ற ஒற்றைக் காகிதத்தைப் பறிக்கும் முயற்சியிலேயே சுழல்கிறது பாமர மக்களின் வாழ்க்கையை எடுத்தியம்புகிறது. கல்வி என்பது கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும் இக்கதையின் மையக்கரு, ஏனெனில், கல்வி கற்றாலே கேள்வி கேட்கிற குணமும் பகுத்தறிவும் ஒருங்கே சேரும்.

"நான் என்ன கவர்மெண்ட் வேலையிலா இருக்கிறேன். இல்ல நாலு

எழுத்து எழுத படிக்க தான் தெரியுமா? நான் படிச்ச நாலாங் கிளாஸ்

படிப்புக்கு என்னா வேல கெடக்கும்"

(திலகவதி, கல்மரம், 2018, பக்கம் 6)

வாழ்வில் எது நடந்தாலும் தலையெழுத்து என ஏற்றுக்கொண்டு வாழும் மக்களின் கதை. இதில்,

"நானுன்னு எத பண்ணாலும் தப்பா தான் முடியுது எல்லாம் எந்தல எயித்து"

திலகவதி, கல்மரம், 2018, பக்கம் 6

என்று வறுமை, ஏழ்மை, கல்வியறிவின்மை, அறியாமை கலந்தக் கதை. ஒரு மனிதனிடம் பணம் இருப்பதாலேயே அவனிடம் பணிந்து போகிறது உயிர்களும் உண்மைகளும்.

"சமயத்துல திட்டுனாலும் கத்தினாலும் ஒரு பக்கத்தில் ஏழைங்களுக்கு இரக்கப்படுறவரு அப்புறம் பெரிய பணக்காரரு"

(திலகவதி,கல்மரம், 2018, பக்கம் 103)

இக்கதையில் அவர்கள் வளர்க்கும் கல் மரத்தால் உறுப்பு சேதமும் உயிர்ச்சேதமும் இயல்பாகிறது. பணத்திற்கு கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவத்தில் பாதி கூட மனித உயிருக்கும் உறுப்புக்கும் இல்லை என்பதே மறுக்க இயலாத உண்மை.

'என்ன என்னனாச்சு?

அய்யோ விரலு போச்சே'

திலகவதி,கல்மரம், 2018,பக்கம் 105.

இதில் முதலாளிக்கு பயந்துப் பாதி நாட்களை நகர்த்தும் பாமர தொழிலாளர்களின் மன ஓட்டம் இக்கதையின் நீரோட்டம் ஆகிறது. இக்கதையின் இறுதியில், ஒன்றுபட்டு தொழிலாளர்கள் முயன்றால் அனைத்து அதர்மங்களும் ஒழிந்துவிடும் என்பதற்கு சான்றாகிப் போகிறார்கள். இவர்களே கல்மரத்தின் ஆணிவேர்கள். இதில்,

"இருக்கட்டும் அவன் யாராயிருந்தாலென்ன? ஒற்றுமை பட்ட தொழிலாளி வர்க்கத்தை விட உலகத்தில் பலமானது எதுவுமே இல்லன்னு ஜீவா சொல்லி இருக்கிறார். காவிரியும் மற்றவர்களும் இது சாவில்லாத வார்த்தை என்றார்கள்"

(திலகவதி கல்மரம் 2018, 150)

'செல்லாத பணம்'- நாவல் ஓர் ஆய்வு

இமையம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட இந்த நாவல். சாதிய பாகுபாடு, வர்க்க ரீதியிலான பாகுபாடு, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் என பல்வேறு பரிமாணங்களை பற்றி நகரும் கதை.

இக்கதையில் பணம் கூடப் பல இடங்களில் செல்லாமல் போகிறது. சமூகப் பிரச்சனையை குடும்பப் பிரச்சனையின் வழி பிரதிபலிக்கும் இக்கதை ஒரு மௌனமாக்கப்பட்ட வரலாறாகும். ஒரு பெண் குடும்பம், சமுதாயம் எனப் பல்வேறு கோணங்களில் விமர்சிக்கப்படுகிறாள். இதில் ஒரு பெண் தன் திருமணத்தை முடிவு செய்கிறாள். அம்முடிவு தவறாகி அதனால் ஏற்படும் இன்னல்கள் காட்சியாகிறது. தன் குடும்ப ஆதரவும் கணவன் மற்றும் சமுதாய ஆதரவும் இன்றி தவிக்கிறாள். இதில் அவள் அடையாளம் அற்றவளாகிறாள். ஆழமான அர்த்தமற்ற வார்த்தைகள் அவளை தவறான முடிவெடுக்க வைக்கிறது. இதனால், அவள் பணமும் செல்லாப் பணமாகிறது அவள் பிணத்தின் முன். இதனை,

"ஒரு கட்டத்துக்கு மேல பணத்துக்கு அர்த்தம் இருக்காது

அப்படின்னா என் பொண்ணு பொழைக்க மாட்டாளா சார்?

நடேசனுக்கு அழுகையை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை".

(இமயம்,செல்லாத பணம், 2018, பக்கம் 78)

பெண் ஏன் அடிமையானாள்? - ஓர் ஆய்வு

பெண் ஏன் அடிமையானாள் என்ற கேள்வியின் மூலம் இச்சமூகம் கண்ட தீப்பந்தச்சுடர் பெரியார். பெண்ணிடம் பல காரணங்கள் கூறி பல்லாயிரம் கேள்வி கேட்கும் இக்காலச் சூழலில் அவளுக்காக கேள்வி கேட்க ஒருநாயகன். கற்பு, காதல், கல்யாணம், கலாச்சாரம் என அவளைக் கட்டுப்படுத்தும் அனைத்து வார்த்தைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி ஆகிறார். பெண்ணிற்கு கல்வியறிவு என்பது கட்டாயம் என உரைத்த ஒரு பகுத்தறிவாளன் . ஏனெனில், வாளால் நிகழும் மாற்றத்தை விட பேனாவால் நிகழும் மாற்றம் அலாதியானது என அறிந்த அன்பாளனின் கதை என்பதற்கு ஏற்ப, காற்று புல்லாங்குழலில் இசையாவதும், புயலுக்கு விசையானதும் காலத்தை பொறுத்தது. அவளை புல்லாங்குழலின் இசையாகவே வர்ணித்து பழக்கப்பட்ட சமுதாயத்தில் திசையறிந்த புயலாக்கியதும் அவரின் கதையாகிப் போன வரலாறால்தான்.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையில் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் சமுதாய பாலின சமுத்துவமின்மை கதையாகிறது. பெண்ணும் ஓர் மானுடம் என்பது மறுக்கப்படுகிறது. ஒரு கதை வெறும் கதையாவதும், வரலாறு ஆவதும் அதன் பார்வையாளர்களை பொறுத்தது. கதையும், கதையாசிரியரும் சேர்ந்தே விமர்சிக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வாறாக மௌனமாக்கப்பட்ட பல கதைகள் வரலாறு ஆகிக் கொண்டே தான் இருக்கும் மனிதம் பிறக்கும் வரை புனிதம் வளரும் வரை பேதம் மறையும் வரை..

நூல் குறிப்புகள்

பாமா. (2016) ஆறாம் அச்சு.கருக்கு. சென்னை: பாரதி புத்தகாலயம்.

பெருமாள் முருகன். (2013). மூன்றாம் அச்சு. பூக்குழி. நாகர்கோவில்: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

பெருமாள் முருகன்.(2012). மூன்றாம் அச்சு. மாதொருபாகன். நாகர்கோவில் :காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

வைரமுத்து. (2005) ஒன்பதாம் பதிப்பு. கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம். சென்னை: சூர்யா லிட்ரேச்சர்(பி) லிமிடெட்.

அம்பை. (2005). அம்மா ஒரு கொலை செய்தாள். நாகர்கோவில்: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

திலகவதி(2018). கல்மரம். டெல்லி: சத்திய அகாடமி.

இமையம்.(2018). செல்லாத பணம். சென்னை: கிரியா.

தந்தை பெரியார். (2019). பெண் ஏன் அடிமையானாள்?. சென்னை: நாம் தமிழர் பதிப்பகம்.

ஆசிரியர் குறிப்பு 1 :

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் ச. உஷா ஆங்கில இலக்கியத்தில் ஆய்வியல்நிறைஞர் பட்டம் பெற்றவர். அவர் தனது இளங்கலை மற்றும் முதுகலைபட்டப்படிப்பை தஞ்சையில் உள்ள மன்னர் சரபோஜி அரசுக் கல்லூரியில் பயின்றார். பின்னர் திருச்சி அரசு கலைக் கல்லூரியில் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் பெற்றார்.கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுகளாக ஆங்கிலத்துறையில் உதவிப் பேராசிரியராகபணியாற்றிய அவர் தற்போது பேராசிரியர் பி.இரா.வீரமணி அவர்களின் வழிகாட்டுதலின்படி ஆங்கில இலக்கியத்தில் முனைவர் பட்ட ஆய்வை தஞ்சைபெரியார் மணியம்மை பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்டு வருகிறார். அவரதுமுனைவர் பட்ட ஆய்வு பிரிட்டிஷ் பெண்ணிய எழுத்தாளர் சாராமாஸ் அவர்களின் நாவல்களையும், அதன் உளவியல், பொருளாதாரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த சமூகப் பிரச்சனைகளையும் மையப்படுத்தியது.அவரின் கவித்திறமைக்கு கவிதைகளம் கவிப்பாவை குழுமத்தின் சார்பாக

தங்கத்தாரகை விருது பெற்றார். தஞ்சையில் ஏடகம் மகளிர் முற்றம் சார்பில் நடைபெற்ற பட்டிமன்றத்தில் பங்கேற்றார். அவர் சுமார் 30 ஆராய்ச்சி மற்றும் கற்பித்தல் தொடர்பான ஆசிரியர் மேம்பாட்டு திட்டங்கள் மற்றும் பயிற்சிப் பட்டறைகளில் கலந்து கொண்டுள்ளார்.

ஆசிரியர் குறிப்பு 2 :

ஆங்கிலத்துறை பேராசிரியர் முனைவர் பி.இரா.வீரமணி அவர்கள் ஆங்கில மொழி மற்றும் இலக்கியத்தை மையமாகக் கொண்டு 32 சர்வதேச ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், 9 புத்தகங்களையும் ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்டுள்ளார். அவரது ஆய்வுகள் பின் காலனித்துவ ஆய்வுகள், சுற்றுச்சூழல், மனிதநேயம் மற்றும் கருத்தியல் விமர்சனம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. அவர் 10 முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்களை வெற்றிகரமாக வழிநடத்தியுள்ளார். மேலும் 10 முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்களை வழிநடத்திக் கொண்டுள்ளார். இவர் தஞ்சை அருகில் பூண்டியில் உள்ள திரு புட்பம் கல்லூரியில் ஆங்கில இணைப் பேராசிரியராக பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றுள்ளார். தற்போது பெரியார் மணியம்மை நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழிகள் துறையில் பேராசிரியராக பணிபுரிகிறார். இவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ் ஆய்வு மாணவர்கள் ஆய்வைத் தொடர்கின்றனர்.

“I measure the progress of a community by the degree of progress which women have achieved.”

Dr. B.R. Ambedkar

“A great man is different from an eminent one in that he is ready to be the servant of the society.”

Dr. B.R. Ambedkar

திராவிடப்பொழில் –இணைய வழி ஆய்வரங்கம்

பெரியார் பன்னாட்டு அமைப்பு,அமெரிக்கா சார்பாகத் திராவிடப்பொழில் இதழ் 15ந்தின் இணைய வழி ஆய்வரங்கக் கூட்டம், சூன் 15,2025 ஞாயிற்றுக்கிழமை,தமிழ் நாட்டு நேரம் இரவு 7.30 மணியளவில் இணைய வழியாக நடைபெற்றது. இதனை ஒருங்கிணைத்து பெரியார் பன்னாட்டு அமைப்பு,அமெரிக்காவின் தலைவர் அய்யா **மருத்துவர் சோம இளங்கோவன் அவர்கள்** தொடக்க உரையாற்றினார். அவர் தனது உரையில்"

இன்று ஒரு மகிழ்ச்சியான நாள். நான் அனைவரிடமும் சொல்வது தமிழர்களின் பொற்காலம் தொடங்கிவிட்டது என்று. தொடங்கி வெகு காலம் ஆனாலும் இப்போதுதான் வெளி உலகத்திற்குத் தெரிய ஆரம்பித்துள்ளது. தஞ்சை பெரியார் மணியம்மை பல்கலைக்கழகம் பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு சிறப்பாக உள்ளது. படிப்பு மட்டுமல்லாது தொழில், கிராம முன்னேற்றம், பெரியார் புரா என்ற அமைப்பு மேதகு அப்துல் கலாம் அவர்களின் கனவுத் திட்டத்தை 65 கிராமங்களில் நிறைவேற்றியது முதல் மண்புழு தயாரிப்புவரை பல்வேறு தயாரிப்புகளில் முன்னுரிமை பெற்று அவற்றை நடத்தி வருகின்றனர்.

அந்த நிலையில் திராவிடப்பொழில் ஆராய்ச்சி இதழ் ஆரம்பித்து நடத்தி வருவது நமக்கெல்லாம் சிறப்பான, மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும்.நல்ல முயற்சி. இதனை ஆதரித்துப் பெரியார் பன்னாட்டு அமைப்பு திராவிடப்பொழில் இதழில் வரும் இரண்டு கட்டுரைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை உரியவர்களை வைத்து ஆய்வு செய்ய முயற்சி செய்து நடத்தி வருகின்றோம் .அதனைப்போல இன்றைய நிகழ்விலும் இரண்டு கட்டுரைகளைப் பேச இருக்கின்றார்கள். இன்று மிகவும் சிறப்பான நாள் என்னவென்றால் இந்த இரண்டு கட்டுரைகளயும் எழுதியவர்கள் பிஎஸ்என்எல் என்ற நிறுவனத்தில் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தவர்கள், அதே நேரத்தில் எழுத்தாளராக, எழுத்தாளர் சிகரங்களாக விளங்கி வருபவர்கள் அய்யா சங்கையா அவர்களும் அய்யா நேரு அவர்களும்.இருவரும் பல்வேறு படைப்புகளை நமக்குத் தந்துள்ளார்கள்,

இன்றைய காலகட்டத்தில் கடவுள் சக்தி வாய்ந்தவரா? இல்லை இந்த ஐபோன் தான் சக்தி வாய்ந்ததா என்று கேட்டால், இந்த ஐபோன்தான் சக்தி வாய்ந்தது என்று இளைஞர்களுக்குக் கூடத் தெரியும். யாராலும் முடியாததை இந்த ஐபோன் தனியாக இவ்வளவு சிறப்பாகக் கையடக்கத்திலே செய்து வருகிறது என்பதை வியந்து பார்க்கின்றோம். ஆனால் இதை விட வியப்பாக, இன்னும் வியப்பாக இருக்க முடியுமா என்று நாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் ஆமாம் முடியும் மனித மூளைக்கு ஈடாக இணையாக, சில நேரங்களில் மனித மூளையையும் தாண்டி வேலை செய்யும் செயற்கை நுண்ணறிவு நாம் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத அளவிற்குச் செயல்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நாமெல்லாம் புரிந்து கொள்ளும் வழியில் அதுவும் தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திலே அது எந்த அளவிற்குப் பங்கு வகிக்கப் போகிறது என்பதைப் பற்றி அய்யா சங்கையா அவர்கள் ஓர் அருமையான கட்டுரையாக எழுதிக் கொடுத்துள்ளார்கள். அந்தக் கட்டுரையை ஆய்வு செய்ய ஒளிவண்ணன் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்

ஒளிவண்ணன் அவர்களின் தந்தையார் அய்யா கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், ஆங்கிலத்திலே தந்தை பெரியார் பற்றி முதன்முதலாக ஓர் அழகான நூலை வெளியிட்டவர். அதன் பின் பல்வேறு தலைப்புகளிலே தந்தை பெரியார் அவர்களைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டவர். அவர் வெளியிட்ட அந்த நூல்களை நான் பல அமெரிக்க அறிஞர்களுக்குக் கொடுத்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன். அவருடைய பாதையிலே, அவரைத் தாண்டி பல்வேறு துறைகளில் ஒளிவண்ணன் இருக்கின்றார். இந்தத் துறை என்று இல்லை ரோட்டரி கிளப்பிலே அவர் பெரிய தலைவர், அமெரிக்காவிற்கு வந்து

ரோட்டரி கிளப் பணிபுரிந்துள்ளார். பதிப்புத் துறை மட்டுமின்றிப் பல்வேறு துறைகளில் ஒரு தலைமைப் பண்புடன் பணியாற்றி வருகின்றார். அவர் பின்னே இருப்பவர்களைப் பார்த்தால் அவருடைய பெருமை தெரியும். அவர் இன்று இந்தச் செயற்கை நுண்ணறிவு பற்றி அய்யா சங்கையா அவர்களின் கட்டுரையை நம்மிடம் ஆய்வு செய்து நமக்கு எல்லாம் பாடம் எடுக்க இருக்கின்றார். அந்தப் பாடத்தைக் கேட்க ஒரு மாணவனாக நானும் வந்து கலந்து கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன்.அவரை உரையாற்ற அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்று கூறி திரு கோ.ஒளிவண்ணன் அவர்களை உரையாற்ற அழைத்தார்.

கோ.ஒளிவண்ணன் அவர்கள்.

அன்பிற்குரிய நண்பர்களே, இந்தத் திராவிடப்பொழில் இதழை நான் தொடர்ந்து வாசித்து வருபவன். என்னுடைய எழுத்துப்பணி விடுதலையிலும் உண்மையிலும்தான் ஆரம்பித்தது. காலம் சென்ற நண்பர் பெரியார் சாக்ரடீஸ் தான்,என்னை எழுதுங்கள் என்று சொல்லி எனது எழுத்துப்பணியை ஆரம்பித்து வைத்தார். இந்தக் கட்டுரையை வாசிக்கிறபோது கடந்த இரண்டு வருடமாக இதில்தான் நாம் பின்னிப் பிணைந்து இருக்கிறோம் என்பது என் நினைவில் வந்தது.

நான் இருக்கிற பதிப்புத்துறை செயற்கை நுண்ணறிவால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட துறை. பதிப்புப் துறை என்று இல்லை எல்லா துறைகளையும் பாதிக்கக்கூடிய இந்தச் செயற்கை நுண்ணறிவின் தாக்கத்தை முதல் கட்டத்திலேயே உணர்ந்திருக்கிறோம். நாங்கள் அதற்காகப் பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பதிப்புத் துறைக்குக்குத்தான் தொடங்கினேன் என்றாலும் கூட இன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்காக, பல்கலைக்கழகத்தில் பல பாடத்திட்டங்களுக்கு இந்தச் செயற்கை நுண்ணறிவைக் கொண்டு சென்றிருக்கிறோம். எப்படி இதனை எளிமையாகக் கற்றுக் கொடுக்கலாம் என்ற குழுவில் நானும் இணைந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த வகையில் சங்கையாவின் இந்தக் கட்டுரையைப் படித்தபோது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியாக இருந்தது .செயற்கை நுண்ணறிவு குறித்து எந்தச் செய்தியாக இருந்தாலும் நான் விடுவதில்லை, திராவிடப் பொழில் இதழ் எனது கைக்கு வந்தவுடன் நான் எந்தக் கட்டுரையை முதலில் வாசித்தேன் என்றால் இந்தக் கட்டுரையைத்தான் ஏனென்றால் அந்த அளவிற்கு நமக்கு இன்றைக்கு அது தேவையாக இருக்கிறது.

இந்தக் கட்டுரை மிக நேர்த்தியாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. செயற்கை நுண்ணறிவு என்பது எப்படி ஐம்பதிலிருந்து தொடங்கியது, இன்றைக்கு வரை அதன் வளர்ச்சியைப் பற்றி இந்தக் கட்டுரை சொல்லி இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாது மனிதன் இயந்திரங்களுக்கு எதிராகப் போராடத்தொடங்கிய தொழில் புரட்சி காலத்தில் இருந்து இதனுடைய வரலாற்றை மிக அருமையாகக் கட்டுரையாகச் சங்கையா எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். ஏன் அறிவியல் இப்படிக் கண்முன் தெரியாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது, இந்த அறிவியல் மாற்றங்கள் இல்லாமல் இருந்தால்கூட நன்றாகத்தானே இருக்கும் என்று கேட்கிறார்கள். எந்த நூற்றாண்டில், எந்த மாற்றங்களை நீங்கள் நிறுத்தச் சொல்கிறீர்கள்?. போன நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த மாற்றமா? 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்த மாற்றமா? அல்லது ஐம்பதாயிரம் அறுபதாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆப்பிரிக்கக் காடுகளில் சுற்றிக்கொண்டு திரிந்தோமே அப்போது ஏற்பட்ட மாற்றமா? எல்லா விலங்குகளும் ஒன்றை ஒன்று தாக்கிக் கொண்டிருந்தபொழுது நாம் எங்கோ ஒரு மூலையில்தான் இருந்தோம். எப்போது நாம் குனிந்து கல்லை எடுக்க ஆரம்பித்தோமோ, அப்போது இருந்து நம்முடைய அறிவு பயன்பட ஆரம்பித்தது. இந்த உலகத்தில் ஏற்பட்ட எல்லா மாற்றங்களும் ,நம்மை நாம் தகவமைத்துக் கொள்வதற்காக, இந்த உலகத்தில் மனிதன் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்தான். இரண்டு லட்சம் ஆண்டுகளாக ஹோமோ சேப்பியன்ஸ் என்ற இனம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது ஏற்கனவே நம்மோடு இருந்த இனங்களெல்லாம் காணாமல் போய்விட்டது, அழிந்துவிட்டதைப் பார்த்தோம். ஹோமோ எரக்டர்ஸ் போன்றவர்கள் எல்லாம் அழிந்து விட்டார்கள் அல்லது அழிக்கப்பட்டார்கள். எல்லாருமே போய்விட்டார்கள். ஹோமோ நியாண்டர்தல் பற்றிச் சொல்லும்போது அவர்கள் நம்மை விட மிகுந்த மூளை வளர்ச்சி

அடைந்தவர்கள், அறிவு கூடியவர்கள் என்று கூடச் சொல்வார்கள். நாம் மட்டும் எப்படித் தப்பித்தோம்?. சார்லஸ் டார்வின் அவர்கள் சொன்னதைப் போல எது ஒன்று தன்னுடைய சூழலுக்கு ஏற்ப தகவமைத்துக் கொள்கிறதோ அதுதான் பிழைக்கிறது. எனவே நாம் நம்மைத் தகவமைத்துக் கொண்டதனால்தான் தப்பி பிழைத்து வந்திருக்கிறோம்.

பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த வேட்டையாடி வருவது மிகுந்த சிரமமாக இருக்கிறது என்று தான் விவசாயப் புரட்சி தொடங்கியது. விவசாயப் புரட்சிகளுக்குப் பின்னால் ஒரு 200, 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட மாபெரும் தொழில் புரட்சி.தொழில்புரட்சி ஏற்பட்டதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அதற்கு முந்தைய நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட அறிவியல் மறுமலர்ச்சி. அதுதான் காரணம். அதுவரை அறிவியல் என்பது சமயத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. அதிலிருந்து என்று அறிவியல் விடுபட்டதோ அவ்வளவு எளிதாக விடுபடவில்லை என்றாலும் எத்தனையோ அறிவியல் அறிஞர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் ,தூக்கிலடப்பட்டார்கள் என்றாலும் அறிவியல் வெற்றி பெற்றது. அந்த மதகுருமார்களும் அதன் நிறுவனங்களும் மன்னிப்பு கேட்டதைக் கூட நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இந்த அறிவியல் மாற்றங்கள் நீராவி எந்திரம் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்து மைக்கேல் பாரடே அவர்களுடைய மின்சாரக் கண்டுபிடிப்பில் இருந்து ,சென்ற நூற்றாண்டில் வந்த கணினி புரட்சி வரை நாம் பார்க்கிறோம் .மெது மெதுவாக ஏற்பட்ட மாற்றம், இன்றைக்கு வெகு விரைவாக, பாய்ச்சலாக இந்த அறிவியல் மாற்றங்கள் என்பது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்தக் கட்டுரையில் சங்கையா அவர்கள் செயற்கை நுண்ணறிவின் மூன்று அலைகளைப் பற்றிச் சொல்கிறார். நாம் இப்போது பார்த்துக் கொண்டிருப்பது முதல் அலை. இதைச் சுனாமி என்று சொல்லலாம். ஆழிப்பேரலை போன்றதுதான் இந்த சாட் சீபீட்டி. கணினினுக்குள் சென்ற பதினைந்து வருடங்களாகவே இந்த மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. வேர்டு டாக்குமெண்டில் நமக்குத் தெரியாமலே எழுத்துப் பிழைகள் எல்லாம் சரி செய்யப்பட்டன .அடுத்த சொல் என்ன வரும் என்று இணையம் எடுத்துக் கொடுத்தது. நமக்கு விருப்பமான திரைப்படங்களை, விருப்பமான பாடல்களை எல்லாம் அது பட்டியலிட்டுக் காட்டியது. இதெல்லாம் எப்படி ஏற்பட்டது என்று நாம் கேட்கவில்லை. நமக்கு வியப்பாக இருந்தது. மகிழ்ச்சியாக இருந்தது .. இந்த மாற்றங்களை எல்லாம் உள்வாங்கிக் கொண்டோம் இதனை சாட் சீபீட்டி வந்ததை முதல் அலையாக இந்தக் கட்டுரையில் சங்கையா குறிப்பிடுகிறார்

நாம் நிறையக் கேட்டாலும், பேசினாலும் ஒரு நேரத்தில் ஒன்றைத்தான் முதல்அலை சாட் சீபீட்டியால் கொடுக்க இயலும். நாம் கொடுக்கக்கூடிய தகவல்களை வைத்துக்கொண்டு அது சாமர்த்தியமாகச் சில செய்திகளைக் கொடுக்கிறது. ஒரு நல்ல செக்ரட்டரி ஆகத்தான் இருக்கிறது ஒரு நல்ல செயலாளர் என்பவர் யார்? முதல் முதல்ல அலுவலகத்துக்குப் போகும்போது ஒண்ணுமே தெரியாது ஆனால் கொஞ்சம் கொஞ்சமா அங்கு நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சியை வைத்து நாம் என்ன நினைக்கிறோமோ அதை அவர்கள் சொல்லும்பொழுது சபாஷ் என்று சொல்கிறோம்

இதற்கு அடுத்த கட்டம் நகரப் போகிறது என்பதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஆர்டிபிசியல் ஜெனரல் இன்டெலிஜென்ஸ். இதைத்தான் சங்கையா இரண்டாவது அலை என்று சொல்கிறார் இதில் செயற்கை நுண்ணறிவு இயந்திரங்களுக்குத் தானாகச் சிந்திக்கக்கூடிய திறமை வந்துவிடும். இன்று நாம் அதைப் பார்க்கின்றோம். நாம் ஒரு கட்டுரையைப் படித்துவிட்டு நாம் உள்வாங்குவதை விட அது படித்துவிட்டு உள்வாங்குவது மிகக் கூடுதலாக இருக்கிறது

சூப்பர் ஆர்டிபிசியல் இன்டலிசன்ஸ்..அது மூன்றாவது அலை. அது எப்போது வரும் என்று தெரியாது. நாம் சிறிய அளவில்தான் பார்த்துப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இது மிக மிகச் சிறிய ஒரு மாதக் குழந்தை என்று கூடச் சொல்லலாம். இன்னும் அது தவழ்ந்து, வளர்ந்து பெரிய ஆளாகும்போது நாம் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவிற்கு உயரத்தை எட்டி இருப்போம்.. அப்புறம் இந்தக் கட்டுரையில் நிறைய உதாரணங்களைக் கட்டுரைஆசிரியர் சங்கையா குறிப்பிடுகிறார். குறிப்பாகக் கேரளாவில் வகுப்பு ஆசிரியர் போலவே ஒரு ரோபோட் வந்து பாடம்

எடுத்ததைப் பார்த்தோம் ஒரு செய்தி வாசிப்பாளராக ஒரு ரோபோட் இருப்பதை நாம் பார்த்தோம். இதையெல்லாம் நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடியும் .ஆனால் இன்றைக்கு நாம் கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவிற்குச் செயற்கை நுண்ணறிவு வந்திருக்கிறது. கடவுள் இருக்கிறாரா? இல்லையா என்பதைப் பற்றி இரண்டு பேர் செயற்கை நுண்ணறிவின் மூலம் உரையாடுவதைப் பார்த்தோம். நாங்கள் ஆறு மாதத்திற்கு முன்னால் பார்த்ததற்கும், ஐந்து மாதத்திற்கு முன்னால் பார்த்ததற்கும் இன்றைக்குப் பார்ப்பதற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

இந்தக் கட்டுரையில் நிறையத் தரவுகளைச் சங்கையா கொடுத்திருக்கிறார். நிறைய உதாரணங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு கட்டுரையாக அல்லது ஒரு பேச்சாக இருந்தாலும் மையக்கருத்து என்பது முக்கியம் .அவர்கள் என்ன சொல்ல வருகிறார்கள் என்ற அந்த மைய நிலை என்பது மிக மிக முக்கியம். இந்தச் செயற்கை நுண்ணறிவு எவ்வளவு தூரத்துக்குத் தொழிலாளர்களை வேலை இழக்கச் செய்யும் என்பதுதான் இந்தக் கட்டுரையின் மையக்கருத்து. அதற்கு சங்கையா நிறைய உதாரணங்களைச் சொல்கிறார். அந்தக் காலத்திலேயே பெரிய பிரச்சனைகள் எல்லாம் வந்திருக்கிறது. நான் கண்ணால பார்த்தது,1980-களில் சென்னை சென்ட்ரல் ரயில்வே நிலையத்திற்கு முன் , கம்ப்யூட்டரை எல்லாம் போட்டு உடைத்து அங்கு வேலை செய்தவர்கள் போராட்டம் செய்தார்கள். கம்ப்யூட்டர் வந்தால் நம்முடைய வேலை வாய்ப்பு எல்லாம் போய்விடும் என்று சொல்லி போராட்டம் நடத்தியதைப் பார்த்தோம். 'திணிக்காதே திணிக்காதே', 'கம்ப்யூட்டரைத் திணிக்காதே' என்று முழக்கம் போட்டார்கள். நாங்கள் பக்கத்தில் வடை சாப்பிட்டுக்கொண்டு அதை எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அது ஒரு காலம். குதிரை வண்டி ஓட்டுபவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கார் வந்தபோது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார்கள். மோட்டார் வாகனங்கள் எல்லாம் வந்தால் குதிரை வண்டிக்காரர்கள் வாழ்க்கை என்ன ஆவது? என்று கேட்டார்கள். இதையெல்லாம் சங்கையா சொல்கிறார். இங்கிலாந்தில் போராட்டக்காரர்கள் அந்த இயந்திரங்களை எல்லாம் போட்டு உடைத்தார்கள், வேலை வாய்ப்பு போய்விடும் என்று பயந்தார்கள். உண்மைதான்.

அந்த நேரத்தில் அங்கு இருந்தவர்களுக்குத்தான் அந்த வலி தெரியும், சங்கையா சில வழிமுறைகளைச்சொல்லி அவற்றைச் செய்யச் சொல்கிறார். அதில் சில உட்டோப்பியனாக இருந்தாலும் கூட சில நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. அரசாங்கங்கள், நிறுவனங்கள் தொழிலாளர்களோடு பேசி இதெல்லாம் நடக்கப்போகிறது என்று தெரிவித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்கிறார். இதுவெல்லாம் நடக்குமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்றைய எதார்த்தம் வெள்ளத்தை எதிர்த்து நாம் நீச்சல் போட முடியாது .வெள்ளத்தோடு செல்வதற்குக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கட்டையைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வது , திறனை வளர்த்துக் கொள்வதுதான். இந்த வயசுல நான் என்ன சார் கற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்வது ஆபத்து. 92 வயதிலும் நமக்கெல்லாம் முன்னோடியாக எல்லாவற்றிலும் வழிகாட்டியாகத் தமிழர் தலைவர் ஆசிரியர் கி.வீரமணி இருக்கிறார் இப்போது வரக்கூடிய புதிய புதிய தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். 1970களில் முதன் முதலில் வந்த கம்ப்யூட்டரை பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டவர் தந்தை பெரியார்.புதிதாக எதுவும் வராமல்,ஏற்கனவே இருப்பது நல்லாத்தான் இருக்கிறது புதுசா எதற்கு? என்று கேட்டால் எதையுமே நாம் செய்ய இயலாது.

இதை எப்படி எதிர்கொள்வது என்று கேட்டால்,வயதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் யாரெல்லாம் இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் அவர்கள் தான் இதோடு சிம் பண்ணி போக முடியும். ஒரு லாயருக்கு வேலை போய் விடுமா என்று கேட்டால், ஆமாம் போகும் ஆனால் செயற்கை நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்தும் இன்னொரு லாயருக்கு அந்த வேலை போய்விடும். செயற்கை நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்த தெரிந்த டாக்டர், தெரியாத டாக்டருக்கு ஒரு பெரிய சேலஞ்ச் ஆக இருப்பார். இரண்டு வகையான வர்க்கங்கள் உருவாகும். சமூக ஆர்டர் என்பது பாதிப்பு ஏற்படும். ஆசிரியர்களுக்கும்

மாணவர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்பை பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் இது எந்த அளவிற்கு இந்த சிஸ்டத்தை அபெக்ட் பண்ணும் என்பதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். எது டிவி ரிமோட்,எது ஏசி ரிமோட் என்று தெரியாது , பயன்படுத்தத் தெரியாது என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு தலைமுறை இருக்கலாம். ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு உள்ள உறவுதான் ஒரு மிகப்பெரிய அளவிற்குப் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள் ஒரு பத்து பதினைந்து நாளுக்கு முன்னால் ஒரு சம்பவத்தைச் சொன்னார்கள். வகுப்பறையில் ஓர் ஐந்து வயது மாணவிக்கு ஒரு வீட்டுப்பாடம் கொடுக்கப்படுகிறது ஆசிரியருக்கே தெரியாத சில வழிமுறைகளை அந்த நோட்புக்கில் அந்த மாணவி போட்டிருக்கிறார். மாணவர்கள், ஆசிரியர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்று முடிவு செய்து விட்டார்கள் என்றால் பள்ளிக்கூடம், கல்லூரியில் எல்லாம் ஒரு மிகப்பெரிய பாதிப்பு ஏற்படும் .

சங்கையா நிறையப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார் ரெண்டு புள்ளி ரெண்டு இலட்சம் ரோபோட்கள் தொழிற்சாலை ரோபோட்கள் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.விரைவில் இது 200 மில்லியன் ரோபோட் ஆகி விடும் என்று சொல்கிறார்கள்.அதாவது 20 கோடி ரோபோட்கள் ஆகிவிடும். இது எங்குக் கொண்டு போய் நிறுத்தும் என்றால் வேலைகள் முழுக்க முழுக்க இயந்திரம் ஆகிவிடும். ரோபோட் வசம் போய்விடும் என்று சொல்கிறார்கள். எல்லாருக்குமே இந்த அச்சம் வருகிறது .ஆனால் இந்த அச்சத்தைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை. ஏனென்றால் நான் முன்னமே சொன்னது போல ஹோமோ சேப்பியன்ஸ் தங்களைத் தாங்களே தயார் படுத்திக் கொண்டதால்தான் வெற்றி பெற முடிந்தது. நாம் நம்மிடம் இருக்கும் பல பிரச்சனைகளில் இருந்து நாம் விடுதலை பெற முடியும் என்பது தான் அடிப்படை.

நம்முடைய கல்வி முறைகள் எல்லாம் படித்து மனப்பாடம் செய்து எழுதும்முறை.சுயசிந்தனையை வளர்ப்பது அல்ல. இது எல்லா நாட்டுக்கும் பொருந்தும், விதிவிலக்குக் கிடையாது. தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் ஆக இருந்தாலும் சரி ,ஐன்ஸ்டீன் ஆக இருந்தாலும் சரி, மைக்கேல் பாரடே ஆக இருந்தாலும் சரி வகுப்பறையில் இவர்கள் எல்லாம் லாயக்கற்றவர்கள் என்று ஒதுக்கப்பட்டவர்கள். சிந்தனை பவர் என்பது தான் மிக மிக முக்கியம் அதனால் இனிமேல் பல வேலைகளை இது செய்யப்போகிறது என்பதால் பயம் வேண்டாம்.

எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. நான் கால்குலேட்டர் பயன்படுத்திய போது எனது தாத்தா என்னுடைய தலையில் கொட்டினார். 'இதையெல்லாம் பயன்படுத்தினால் உனது அறிவு என்ன ஆகும்?' என்று கேட்டார். மூளைக்கு வேலை கொடுத்தால் தான் உன்னால் செயல்பட முடியும் என்றார்.கம்ப்யூட்டர் வரும்போது அவர் இல்லை. ஆனால் எல்லாமே மாறிவிட்டது. அதேபோலத்தான் 80களில் கம்ப்யூட்டரை எதிர்த்து ரயில்வேயில் தொழிலாளர்கள் போராடினாலும், வெவ்வேறு விதமான வேலை வாய்ப்புகளைப் புதிய புதியவற்றைக் கம்ப்யூட்டர் கொண்டு வந்து தந்தது. இப்போது என்ன ஆகும் என்று சொன்னால் இப்போது இருக்கிற சிஸ்டம் கலந்துவிடும். ஆட்டத்தைக் கலைச்சாச்சு. நிறைய விஷயங்கள் வரும். இன்று நிகழும் பல விஷயங்கள் பத்து பதினைந்து வருடத்திற்கு முன்னால் நாம் நினைத்துப் பார்க்க முடியுமா? நான் ஏன் உரை முடிந்தவுடன் ஒரு ஆடியோ போடப் போகிறேன். இந்தக் கட்டுரையை படிப்பதற்கு எனக்கு 35, 40 நிமிடம் ஆனது. முக்கியமான விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டு, நோட்புக்கில் குறிக்கிறதுக்கு ஒரு பத்துப் பதினைந்து நிமிஷம் எடுத்துக்கிட்டேன். இப்படி எல்லாம் வேலை செய்துதான் பேச முடிகிறது. என்னுடைய ஒன்றரை மணி நேர உழைப்பை ஐந்தே நிமிடத்தில் இந்தச் சாட் சீபீட்டி செய்து கொடுக்கிறது. சங்கையாவுடைய கட்டுரையைக் கொடுத்தவுடன் அதுவே படித்துவிட்டுச் சுருக்கமாக அந்தக் கட்டுரை என்ன சொல்கிறது என்பதைச் சாட் சீபீட்டி கொடுத்துவிட்டது. நீயும் ஒரு கட்டுரையாகக் கொடுத்தால் என்ன பிரயோஜனம்? வேற மாதிரி கொடு என்று கேட்டவுடன், இருவர் பேசக்கூடிய ஓர் உரையாடலாக மாற்றிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்குமா? என்று கேட்டது தாராளமாகக் கொடுயென்று சொன்னவுடன் மொத்தக் கட்டுரையையும் ஒரு உரையாடலாக ஆறு நிமிடத்தில் கொடுத்து விட்டது.

இன்னும் சில செய்திகளை இந்தக் கட்டுரையில் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கலாம் என்று நான்

நினைப்பதை சொல்கிறேன். அப்படி விடுபட்டது இ.எம்.ஐ என்று சொல்லக்கூடியது நான் என்ன மூளையில் நினைக்கிறேன் என்பதை அது அப்படியே வடிவமைத்து காட்டுவது. என்னுடைய எண்ண அதிர்வுகளை அப்படியே ஹார்ட் டிஸ்க்கில் கொண்டு போய்க் கொடுத்து பாதுகாக்கும். நான் நாளைக்குப் போய் விட்டால் கூட அது பதில் சொல்லும். அது வந்து இன்னும் எங்கேயோ நம்மை, மனித சமூகத்தை கொண்டு செல்லக்கூடியது. அதுபோல இன்னொரு வகை வந்து மரபணுக்களில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்கள். இந்தக் கட்டுரையைப் பொறுத்த அளவில் வேலை வாய்ப்புகளைப் பற்றிப் பேசுகிறது .எப்படி ஒரு டாக்குமெண்டில் எடிட் பண்ணி அந்த ஸ்பெல்லிங் மிஸ்டேக் எல்லாம் சரி செய்கிறோமோ, அதைப்போல மரபணுக்களில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைக் களைந்து கருவிலேயே ஒரு குழந்தைக்கு இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைக் கண்டு அதைக் களையக் கூடிய ஒரு தொழில்நுட்பம் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

பெரியார் அவர்கள் இனிவரும் உலகம் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டார் பரிசோதனைக்கூடத்தில் நல்ல வீரியம் உள்ள குழந்தைகளைப் பிறக்க வைப்பார்கள் என்று. ஜப்பானில் பெண்களுக்குக் கருப்பைத் தேவையில்லை. இதுவரை வாடகைத் தாய் என்று கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். ஆனால் இது பெண்ணின் உடலுக்கு வெளியே இருக்கக்கூடிய செயற்கை கர்ப்பப்பை.இவையெல்லாம் தந்தை பெரியார் அவர்கள் 1930 லேயே சொன்ன செய்திகள்தான். இது வந்து பயப்பட வேண்டிய காலம் அல்ல ,மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டிய காலம். என்று குறிப்பிட்டு மிகச் சிறப்பாகத் திறனாய்வு செய்தார். தொடர்ந்து செயற்கை நுண்ணறிவின் மூலம் இரண்டு பேர் உரையாடலாக அமைந்த இந்தக் கட்டுரையின் உரையாடல் ஒலிபரப்பப்பட்டது.அந்த உரையாடலின் நுட்பமும் செறிவும் பார்வையாளர்களை வியக்க வைத்தது.

தொடர்ந்து கட்டுரை ஆசிரியர் எழுத்தாளர் மு.சங்கையா அவர்கள் திறனாய்வு செய்த திறனாய்வாளர் கோ.ஒளிவண்ணன் அவர்களுக்கும் திராவிடப்பொழில் ஆசிரியர் குழுவிற்கும், நிகழ்வினை நடத்திய பெரியார் பன்னாட்டு அமைப்பு,அமெரிக்காவிற்கும் அதன் தலைவர் மருத்துவர் சோம.இளங்கோவன் அவர்களுக்கும் நன்றியினைத் தெரிவித்து ,தனது கருத்துக்களையும் அவைக்குத் தெரிவித்து ஏற்புரை நிகழ்த்தினார்.

தொடர்ந்து அடுத்த கட்டுரையினைத் திறனாய்வு செய்வதற்கு வந்திருந்த நன்னன்குடி வேண்மாள் அவர்களை அழைத்து," அம்மா வேண்மாள் அவர்கள் வங்கியிலே பணியாற்றியவர் என்றாலும் அவர் உடலிலே ஓடுவது அய்யா தமிழ் அறிஞர் நன்னன் அவர்களின் இரத்தம்.தமிழ்,தமிழ் என்று உழைத்தவர் இரத்தம்.அந்த தமிழ் அறிஞரின் மகள் இங்கு வந்து திறனாய்வு செய்ய இருக்கின்றார். எவ்வளவுதான் படித்தவராக இருந்தாலும்,ராக்கெட் விடுகிற அறிவியல் அறிஞர்,திருப்பதி கோயிலேலே போய்க் கும்பிட்டு வந்துதான் ராக்கெட் விடுகிறார்கள்.அதுதான் இன்றைய இந்தியா.அதைப் பற்றி,அறிவியல் மனப்பான்மை பற்றி அருமையான கட்டுரையினை நேரு அவர்கள் வடித்திருக்கிறார். அதனை ஆய்வு செய்ய மிக்க அன்புடன் அம்மா வேண்மாள் நன்னன் அவர்களை அழைக்கின்றேன் என்று மருத்துவர் சோம.இளங்கோவன் அவர்கள் அழைத்தார்.

வேண்மாள் நன்னன் அவர்கள்

அறிஞர் பெருமக்களே, தோழர்களே அனைவருக்கும் வணக்கம். ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அறிவியல் மிகவும் இன்றியமையாதது. அதுபோல்தான் ஒரு சமுதாய வளர்ச்சிக்கு அறிவியல் மனப்பான்மை மிகவும் தேவையானது.அறிவியல் மனப்பான்மை இன்றியமையாதது என்று உணர்ந்ததால்தான் நம்முடைய அரசியல் சட்டம் 51 என்னும் ஒரு கூறு,ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனும் அறிவியல் மனப்பான்மையோடு இருப்பது அடிப்படைக் கடமை என்று தெரிவிக்கிறது.நாம் அப்படி அறிவியல் மனப்பான்மையோடு வாழ்கிறோமா என்று ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனும் தனக்குத்தானே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய காலம் இது.அந்த வகையில் முனைவர் வா.நேரு அவர்கள் 'அறிவியல் மனப்பான்மையும் இந்திய ஒன்றியமும் ' என்னும் தலைப்பில் திராவிடப்பொழில் இதழில் அருமையான கட்டுரை ஒன்றை வடித்துள்ளார்.

நேரு அவர்கள் தமது கட்டுரையைக் கட்டுரைச் சுருக்கம், அறிவியலும் அறிவியல் மனப்பான்மையும்,

அறிவியல் மனப்பான்மை என்றால் என்ன?, ஜனநாயகமும் அறிவியல் மனப்பான்மையும், அரசு நிறுவனங்களும் அறிவியல் மனப்பான்மையும், நீதிமன்றங்களும் அறிவியல் மனப்பான்மையும், ஊடகங்களும் அறிவியல் மனப்பான்மையும், சமூக நீதியும் அறிவியல் மனப்பான்மையும் என்னும் உட்தலைப்புகளை அமைத்துக் கொண்டு கட்டுரையை வழங்கி உள்ளார்.

கடந்த 100 ஆண்டுகளில் அறிவியல் கருவிகளின் கண்டுபிடிப்பும் அறிவியல் வளர்ச்சியும் பெரும் பாய்ச்சலைக் கண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் எல்லா மனிதர்களுக்கும் எல்லாம் கிடைத்ததா என்ற வினாவை வைத்துத்தான் இந்தக் கட்டுரையை அமைத்துள்ளார்.இந்தக் கட்டுரையின் முதலாவது பகுதி அறிவியல் மனப்பான்மை இந்தத் தலைப்பிலே அறிவியல் என்பது உண்மையைத் தேடி அடையும் ஒரு வழிமுறை என்கிறார். அறிவியல் பற்றிக் கூறும் ஆசிரியர் 'ஒரு கருத்தை எடுத்துக்கொள்வது.அந்தக் கருத்தை அறிவியல் முறைப்படி சோதனைகள் செய்வது.சோதனைகளின் முடிவுகளை

அட்டவணைப்படுத்துவது,மீண்டும் மீண்டும் சோதனைகள் செய்து உண்மையை உணர்வது பின்பு அந்த உண்மையை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டுவது என்பது அறிவியல் வழி முறையாகும்.

அறிவியல் என்பது மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது என்று குறிப்பிடுகிறார்.உண்மைதான்.அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அணுக் கோட்பாட்டைக் குறிப்பிடுகிறார்.சார்லஸ் டார்வினின் பரிணாம வளர்ச்சி என்னும் கோட்பாட்டைப் பற்றி விளக்கியிருக்கிறார். பரிணாம வளர்ச்சி என்னும் கோட்பாடு அறிவியல் அடிப்படையில் நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மை. ஆனால் இதைக் கூட இந்த மதவாதிகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அரசு பொறுப்புகளில் மதவாதிகள் வந்து அமர்ந்தால் கேட்கவே வேண்டாம், அவர்கள் போலி அறிவியலையும் நம்பிக்கை என்னும் பெயரில் மூடநம்பிக்கைகளையும் மக்களிடம் பரப்புகிறார்கள். படிக்காதவர்கள் என்று இல்லை, படித்தவர்களும் அவற்றை நம்புகிறார்கள். எனவே மக்கள் அறிவுபெற அனைவரிடமும் அறிவியல் மனப்பான்மை வளர்க்க வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது என்று நேரு அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அறிவியல் மனப்பான்மை என்றால் என்ன? என்று ஒரு வினாவை எழுப்பி அதற்கான விடையையும் சொல்கிறார்.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு"
எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு "

இந்த இரண்டு குறட்பாக்களுமே தமிழர்களின் அறிவியல் மனப்பான்மையை உலகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டும் என்பதில் நமக்கு அய்யமே கிடையாது .'நிகழ்வுகளை ஆய்ந்து பார்ப்பதுதான் அறிவியல் மனப்பான்மை என்பது' என்று ஜோசப் பிரபாகர் குறிப்பிடுகிறார் என்று நேரு இந்தக் கட்டுரையிலே குறிப்பிடுகிறார். 'நம்பிக்கை வை, நல்லது நடக்கும்' என்று மதவாதிகள் பரப்புரை செய்து மக்களை எல்லாம் இருளிலேயே வைத்திருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கம் இன்று மூடநம்பிக்கைவாதிகளின் கைகளில் சிக்கிக் கொண்டு கிடக்கிறது. மக்களிடம் அறிவியல் மனப்பான்மை பரவ வேண்டும் என்று கூறும் ஆசிரியர் ,அது வெறுமனே பரவுவதற்கானது மட்டுமல்ல எளிய மக்களின் உயர்வுக்கான ஓர் ஆயுதம் என்பதைப் புரிய வைக்க வேண்டும் என்கிறார்.மூட நம்பிக்கை என்பது, அறிவியல் மனப்பான்மைக்கு எதிரானது, மனித குல சமத்துவத்துக்கு எதிரானது ,எல்லோருக்கும் எல்லாம் என்னும் கோட்பாட்டுக்கு எதிரானது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஒரு பகைநாட்டைக் கைப்பற்றும் ஓர்அரசன் அந்த நாட்டு மக்களைத் தன்வசப்படுத்த என்ன செய்வான் என்றால், அவன் அந்த நாட்டின் கடவுளர்களைத் தன் நாட்டின் கடவுள்களோடு இணைத்துக் கொள்வான். அந்த மன்னர்களின் ஆயுதமே மதமும் கடவுளும்தான். அந்தப் புதுக் கடவுள்கள் பற்றிப் பல புனைவுகளைப் பரப்புவார்கள். கதைகளை, கட்டுக்கதைகளைப் பரப்புவார்கள். ஆக அந்தப் புதுக் கடவுளோடு மண்ணையும் இணைப்பார்கள். மக்களும் அந்தப் புதுக் கடவுளை வணங்கும் அதே வேளையில், மன்னரையும் கடவுளின் பிரதிநிதியாகவே ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.. கடவுள் இந்த மன்னர்களுக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரும் ஆயுதம் என்று தோழர் ஓவியா தெரிவிப்பதாக நேரு குறிப்பிடுகிறார் அன்று மன்னர்கள் என்றால் இன்று

பிரதமர், அமைச்சர்கள். நம் நாட்டில் கார்ப்பரேட் சாமியார்கள் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். உத்தரப்பிரதேச அமைச்சர் ஒரு செய்தியாளர் சந்திப்பில் இவ்வாறு கூறுகிறார்," ``மாட்டுக் கோமியத்தை வீடுகளில் தெளிப்பதன் மூலம் வாஸ்து

பிரச்னைகள் நீங்கும். வேறு ஏதேனும் தடைகள் இருந்தாலும் நீங்கும். பசுவின் சிறுநீரில் கங்கா தேவி வசிக்கிறாள். மாட்டுச் சாணத்தில் லட்சுமி வசிக்கிறாள். பசுக் காப்பகங்களை மேம்படுத்த பா.ஜ.க அரசு தொடர்ந்து பாடுபட்டு வருகிறது. விரைவில் இது தொடர்பான பிரச்னைகள் தீர்க்கப்படும்" என்று நேரு அவர்கள் வருத்தத்துடன் அந்தச் செய்தியைப் பதிவிடுகிறார்.

மூட நம்பிக்கைகள் பெரும்பாலும் ஆபத்தானவை. நோய்களுக்கான காரணம் விதி என்றும் ,சென்ற பிறவி பலன் என்றும் நம்பி ,மந்திரம் தந்திரம் போன்றவற்றைப் பிற்போக்குத்தனமாக நம்பிக் கொண்டு மருத்துவத்தை நம்ப மறுத்து அருமையான உயிரினை இழக்கிறார்கள். விடுதலை இதழில் ஊசி மிளகாய் என்ற பகுதியில் ராஜஸ்தான் சட்டசபையில் நடந்த, இந்த மூடநம்பிக்கை காரணமாக நடந்த கூத்துகள் எல்லாம் விவரித்து ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. சட்டசபை புதிய கட்டிடம் திறக்கப்பட வேண்டும். அங்குப் பல தகுதி இழப்புகள் நடக்கின்றன, மரணங்கள் நிகழ்கின்றன. 2024 ஆம் ஆண்டு 200 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு சட்டசபை அமைக்கப்படுகிறது ஆனால் உடனே ஓரிரு நாட்களிலேயே அங்குப் பாஜகவை சேர்ந்த ஓர் உறுப்பினர் இறந்து விடுகிறார். உடனே தீய சக்தி சூழ்ந்துள்ளது என்று புனித நீர் தெளித்துக் கூத்து நடத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி மூடநம்பிக்கைகள் கொடி கட்டி பறக்குது என்பதை நேரு அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்.

அறிவியல் அறிஞர்கள் எனச் சொல்லப்படுவோர் இவர்களெல்லாம் அறிவியல் மனப்பான்மையோடு இருப்பார்கள் என்று நாம் எண்ணினால் பெருத்த ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாவோம். 2014இல் பிஜேபி அரசு பதவி ஏற்ற பிறகு, அரசு நிறுவனங்களின் தலைமை பொறுப்புகளிலும் உயர் பொறுப்புகளிலும் இந்து மதவாதிகள்தான் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அறிவியல் மனப்பான்மை என்றால் என்ன விலை என்று கேட்கக் கூடியவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். மண்டி ஐஐடி இயக்குனர் மாணவர்களிடம் ' நீங்கள் அசைவம் சாப்பிடுவதால்தான் இயற்கை பேரிடர் நிகழ்கிறது' என்று குறிப்பிடுகிறார். ' நீங்கள் நல்லவர்களாக இருக்க வேண்டுமா? அசைவம் சாப்பிடுவதை நிறுத்தங்கள் " என்று பேசியதை நேரு குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார். அதேபோலச் சென்னை அரசு பள்ளிகளில் மகாவிஷ்ணு என்ற ஒரு நபர் வந்து ஆன்மீக சொற்பொழிவு அப்படின்னு பேசிட்டு மூடநம்பிக்கை கருத்துகளைத் திணிக்க முயன்றார். திராவிடர் கழகம் போன்ற அமைப்புகள் எல்லாம் ,பலரும் அதை எதிர்த்ததனால் அவர் தடுக்கப்பட்டார் இது பற்றியும் நேரு தம் கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

நீதிமன்றங்களும் அறிவியல் மனப்பான்மையும் என்பது அடுத்த தலைப்பு. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்தியக் குடிமகன் ஒவ்வொருவரும் அறிவியல் மனப்பான்மை, மனிதநேயம், சீர்திருத்த மனப்பான்மை, ஆய்வு செய்யும் மனப்பான்மை இவற்றை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறது. ஆனால் இதை வலியுறுத்த வேண்டிய ஓய்வு பெற்ற தலைமை நீதியரசர் தான் பாபர் மசூதி இடிப்பு வழக்கில் தீர்ப்பு வழங்கியது பற்றிக் கூறும்போது 'நான் கடவுளிடம் கேட்டு அவர் காட்டிய வழியில் தீர்ப்பு வழங்கினேன்' என்று கூறுகிறார். 'வரலாறு உங்களை மன்னிக்காது சந்திர சூட் அவர்களே' என்று நீதியரசர் சந்துரு அவர்களின் கட்டுரையைத் தம் கட்டுரையில் மிக நேர்த்தியாக நேரு குறிப்பிடுகிறார். அறிவியல் மனப்பான்மைக்கு எதிராக ஊடகங்கள் எப்படி எல்லாம் இருக்கின்றன என்பதனை நேரு விவரித்து எழுதியிருக்கிறார். ஊடகங்களைக் கடுமையாகச் சாடி எழுதியிருக்கிறார்.

அடுத்ததாக வானவியல் நிகழ்வுகளும் அறிவியல் மனப்பான்மையும் என்பது. கிரகணங்கள் நிகழும்போது உணவு உண்ணக்கூடாது, கர்ப்பிணிகள் வெளியில் வரக்கூடாது என்றெல்லாம் மூடநம்பிக்கைகள் உண்டு.பெரியார் திடலில் ஆசிரியர் தலைமையில் கிரகண நேரத்தில் கூடி இருந்து அனைவரும் சிற்றுண்டி உண்டார்கள். அப்பொழுது அங்குக் கர்ப்பிணிகளும் இருந்தார்கள். அவங்களும் உணவு உண்டார்கள். நானே என் மகன் வயிற்றில் இருந்த நேரத்தில் கிரகணத்தின்போது உணவைச்

சாப்பிட்டு இருக்கிறேன். எனது மகன் நன்றாகத்தான் பிறந்தான். நன்றாகத்தானிருக்கிறான்.

கணினி போன்ற அறிவியல் வளர்ச்சிகள் வந்தபோது அறிவியல் மனப்பான்மை வளரும் என்று பலரும் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் புதிய அறிவியல் கருவிகளைப் பழமைவாதிகள் பெருமளவில் பயன்படுத்தி மூட நம்பிக்கையைப் பரப்பினார்கள். அறிவியல் கருவி என்பது ஒரு கத்தி. அது நல்லது செய்யுமா அல்லது தீமை செய்யுமா என்பது கத்தியை வைத்திருப்பவரைப் பொறுத்து அமையும் என்று குறிப்பிடுகிறார்

சமூக நீதி என்று வரும்போது இந்தியாவில் இன்னும் பெரிய பொறுப்புகளில் பார்ப்பனர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறிவியல் மனப்பான்மையை ஏற்றுக் கொண்டால், தங்களுக்குக் கிடைக்கும் உயர் பொறுப்புகள் கிடைக்காமல் போய்விடும் என்று அறிவியல் மனப்பான்மையை வளர்க்க விரும்புவதில்லை. உலக மக்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையாக இருப்பதற்கும், வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் அடிப்படைத் தேவை அறிவியல் மனப்பான்மை. அதற்கு மிகப்பெரிய எதிரிகளாக மதங்களும் அவை பின்பற்றச் சொல்லும் சடங்குகளும் இருக்கின்றன. மதங்களே மூடநம்பிக்கைகளை உற்பத்தி செய்யும் உற்பத்திக் கூடங்களாக இருக்கின்றன. இந்தியாவில் பார்ப்பனரும் பார்ப்பனியமும் மூடநம்பிக்கையின் பாதுகாவலர்கள் என்று பதிவு செய்யும் கட்டுரையாக முனைவர் நேரு அவர்களின் கட்டுரை இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அறிவியல் மனப்பான்மை பரப்பப்பட வேண்டியது மிகவும் தேவையான ஒன்று என்பது மட்டுமல்ல இந்தியர் ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும் என்றும் வலியுறுத்துகிறார் என்று குறிப்பிட்டு தந்தை பெரியார் அறிவியல் பற்றியும் அறிவியல் மனப்பான்மை பற்றியும் கூறியிருக்கும் மேற்கோள்களை அவைக்கு, எடுத்துவைத்தார். மூட நம்பிக்கை இல்லாத புதிய உலகமே தந்தை பெரியாரின் இலக்கு. மூடநம்பிக்கையை முறியடித்துப் புதிய உலகத்தைப் படைக்க நம்மால் ஆனவற்றைச் செய்வோம் என்று கூறி இந்த வாய்ப்பு வழங்கிய திராவிடப்பொழில் பொறுப்பாளர்களுக்கும், பெரியார் பன்னாட்டு அமைப்பு, அமெரிக்காவிற்கும் தன்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துத் தனது உரையை நிறைவு செய்தார்.

'அறிவியல் மனப்பான்மையும் இந்திய ஒன்றியமும்' என்னும் கட்டுரையின் ஆசிரியர் முனைவர் வா.நேரு, மிகச்சிறப்பாகத் தன்னுடைய கட்டுரையைத் திறனாய்வு செய்த அம்மா வேண்மாள் நன்னன் அவர்களுக்குப் பாராட்டும் நன்றியும் தெரிவித்தும்,பெரியார் பன்னாட்டு அமைப்பு அமெரிக்காவிற்கும்,அதன் தலைவர் அய்யா மருத்துவர் சோம.இளங்கோவன் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து ஏற்புரை நிகழ்த்தினார்.

நிகழ்வில் பங்கேற்ற தமிழ் அறிஞர் வா.மு.சே.திருவள்ளுவர், எழுத்தாளர், பேச்சாளர் ஜெயாமாறன் ஆகியோர் இந்த நிகழ்வு பற்றித் தங்கள் கருத்தினைத் தெரிவித்தனர். பெரியார் பன்னாட்டு அமைப்பு, அமெரிக்காவின் பொருளாளர் மானமிகு அருள் பாலகுரு அவர்கள் நிறைவாக அனைவருக்கும் நன்றி கூறினார்.

தொகுப்பு : **முனைவர் வா.நேரு**

"Reason, Observation and Experience — the Holy Trinity of Science — have taught us that happiness is the only good; that the time to be happy is now, and the way to be happy is to make others so. This is enough for us. In this belief we are content to live and die. If by any possibility the existence of a power superior to, and independent of, nature shall be demonstrated, there will then be time enough to kneel. Until then, let us stand erect."

- **Robert Green Ingersoll, On the Gods and Other Essays**

ARCHAEO - SCIENCES AND THE RECONSTRUCTION OF EARLY TAMIL CIVILIZATION: FROM IRON AGE SETTLEMENTS TO THE SANGAM AGE
- Prof. Dr. S.Deepika

This study advances a scientifically grounded re-evaluation of ancient Tamil Nadu's historical chronology through the lens of archaeological sciences. By integrating cutting - edge dating techniques - such as radiocarbon analysis, thermoluminescence, and palaeoenvironmental reconstruction - with stratigraphic and archaeobotanical evidence, the research constructs a robust temporal framework for understanding cultural transitions from the prehistoric to early historic periods. Drawing on case studies from Adichanallur, Keeladi, Kodumanal, and Porunthal, the paper demonstrates how scientific archaeology not only refines chronological precision but also challenges entrenched historical narratives. The synthesis of empirical data with classical Tamil literary sources offers a multidimensional perspective on socio-economic transformations, technological shifts, and settlement patterns.

Dravidian Model of Governance: A Democratic Approach to Ensure Social Justice in Tamil Nadu's Political Economy
- Prof. G. Sathis Kumar

This paper offers a critical examination of the Dravidian model of governance in Tamil Nadu, foregrounding its ideological roots in rationalism and social equity. By tracing the evolution of key political actors and their policy interventions, the study highlights how this regional framework has fostered inclusive development across education, healthcare, and gender equity. It also engages with contemporary challenges to the model's sustainability, positioning it as a valuable template for pluralistic societies grappling with structural inequalities. This article elevates the regional case study to a broader theoretical proposition, suggesting its applicability to other pluralistic societies. The paper contributes to ongoing debates in democratic theory, postcolonial governance, and social justice practice.

ஆரியப் பண்பாட்டுப் படையெடுப்புகளும் திராவிட இயக்கத்தின் எதிர்வினைகளும். - எழுத்தாளர் **ஞான வள்ளுவன்**

மொழித் திணிப்பு வழியாகவும், கல்வியில் மாற்றங்கள் வழியாகவும், மாநில உரிமைகளைப் பறிக்கும் வகையிலும் தமிழினத்தின் உரிமைகளை அழிக்கத் துடிக்கும் ஆரியப் பார்ப்பனர்கள் படையெடுப்பின் வரலாறு குறித்தும், அது ஏன் முறியடிக்கப்பட வேண்டும் என்பது குறித்தும், இதில் திராவிட இயக்கத்தின் பங்கு என்ன என்பது குறித்தும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

மெக்காலே கல்விக் கொள்கை: அறிவியலா? அடிமைத்தனமா?
எழுத்தாளர் **மு.சங்கையா**

மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டம் பற்றி இந்தக் கட்டுரை ஆராய்கிறது. இந்தியக் கலாச்சாரத்தை சீரழித்து விட்டது என்று சொல்லும் வைதீகக் கூட்டத்தின் கூற்று உண்மையா என்பதை இக் கட்டுரை சீர் தூக்கிப் பார்க்கிறது.. சீரழிந்து போயிருந்த இந்தியக் கலாச்சாரத்தை சீர்படுத்த மெக்காலேயின் கல்வி உதவியதா என்பதையும்,. இந்தக் கட்டுரை நோக்குகிறது. நவீனக் கல்வி முறையை உறுதிப்படுத்துவதிலும், இந்திய வரலாற்றில் சாதி, மத வேறுபாடின்றி அனைவரும் நுழையும் அறிவாலயமாகப் பள்ளிகளை மாற்றியதிலும், மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டத்துக்கு முக்கியப் பங்குண்டு என்பதை இக்கட்டுரை ஆதாரங்களோடு மெய்ப்பிக்கிறது.

மௌனமாக்கப்பட்ட கதைகளில் மறைந்திருக்கும் மானுட வரலாறு – ஓர் ஆய்வு
ச.உஷா, (முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்) & முனைவர் **பி.இரா.வீரமணி,** (பேராசிரியர்)

'கதை' என்ற சொல் ஒளித்து வைத்திருக்கும் வரலாறுகள் எண்ணிலடங்காதவை. வரலாறு என்ற வார்த்தையின் அர்த்தமே பல மனிதர்களின் வாழ்க்கையை காட்டுகிறது. அவ்வாறாக வரலாறு ஆக்கப்பட்ட கதைகள் ஏராளம். அவற்றுள் "மௌனமாக்கப்பட்ட கதைகள் மானுட வரலாறு ஆனது" எவ்வாறு என்று இந்த ஆய்வு கட்டுரை காண்கிறது.. இந்த ஆய்வு கட்டுரை 'வாழ்க்கையே வரலாறு' ஆன சில எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

PERIYAR MANIAMMAI INSTITUTE OF SCIENCE & TECHNOLOGY (Deemed to be University)
Established Under Sec. 3 of UGC Act, 1956 • NAAC Accredited
think • innovate • transform
Periyar Nagar, Vallam, Thanjavur - 613 403. Tamil Nadu, India.

dravidapozhil.pmu.edu